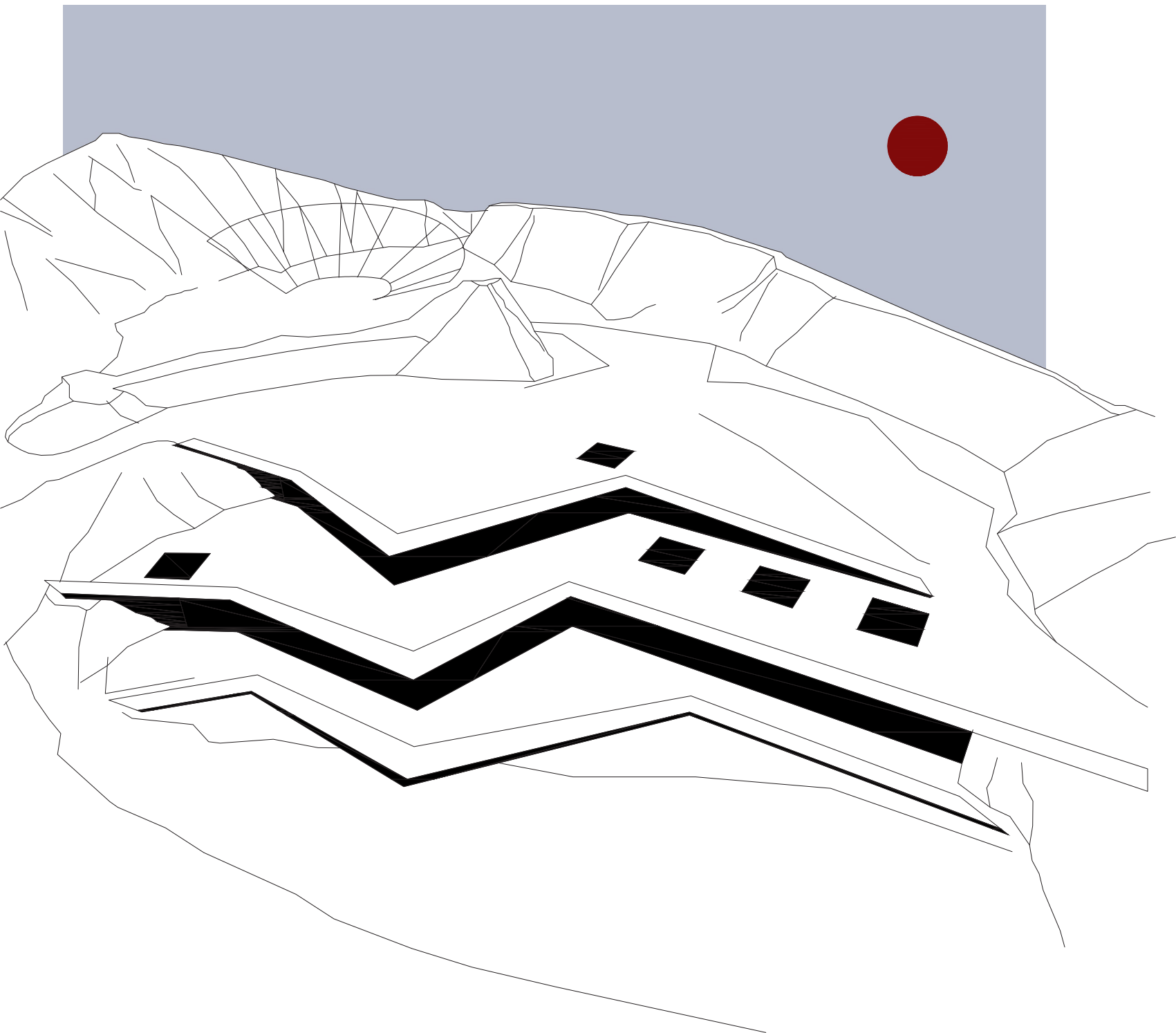

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στους επιβλέποντες καθηγητές, Αριάδνη Βοζάνη και Εμμανουήλ Σταυρακάκη, για την πολύτιμη βοήθεια και καθοδήγησή τους, καθώς και στην σύμβουλο καθηγήτρια Φλώρα Μπουγιατιώτη για τις σημαντικές της κατευθύνσεις σε θέματα κατασκευαστικών ζητημάτων. Επίσης, ευχαριστώ από καρδιάς την οικογένειά μου και τους φίλους μου για την αμέριστη υποστήριξη και βοήθειά τους κατά την εκπόνηση της διπλωματικής μου εργασίας...

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:

ΣΠΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΒΟΖΑΝΗ ΑΡΙΑΔΝΗ , ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:

ΜΠΟΥΓΙΑΤΙΩΤΗ ΦΛΩΡΑ-ΜΑΡΙΑ

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΙΟΥΛΙΟΣ 2024**

ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία εντάσσεται στην ευρύτερη θεματική του αστικού και τοπιακού σχεδιασμού, επιλέγοντας ως πεδίο έρευνας τον λόφο του Λυκαβηττού, ένα ιδιαίτερο σημείο γειτνίασης του φυσικού και του ανθρωπογενούς στοιχείου, του ανάγλυφου και της πόλης. Η περιοχή του λόφου που επιλέχθηκε πρόκειται για ένα τοπίο τραχύ και κατατραυματισμένο, το οποίο στο παρελθόν φιλοξενούσε ένα από τα σημαντικότερα λατομεία της Αθήνας. Σήμερα, η περιοχή αυτή χαρακτηρίζεται από την ιδιαίτερη συνύπαρξη του φυσικού και του τεχνητού στοιχείου. Η ανάλυση της περιοχής παρέμβασης, καθώς και του λόφου συνολικά, πραγματοποιήθηκε μέσω της μελέτης των διπόλων και της ιστορικής εξέλιξης της περιοχής, με σημείο αναφοράς τον σχεδιασμό και την υλοποίηση του θεάτρου του Τάκη Ζενέτου. Η πρόταση επικεντρώνεται στην αναβίωση και μετατροπή του εγκαταλελειμμένου υπαίθριου χώρου στάθμευσης, που βρίσκεται δίπλα στο θέατρο του Λυκαβηττού, σε έναν νέο δημόσιο χώρο, εμπλουτισμένο με συμπληρωματικούς χώρους που θα ενισχύσουν τις κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της περιοχής. Με αφορμή την πρόσφατη επαναλειτουργία του θεάτρου, η πρόταση επιδιώκει τον επανασχεδιασμό της εισόδου σε αυτό, καθώς και τη διαμόρφωση του πλατώματος σε έναν σημαντικό δημόσιο χώρο-πλατεία, σημείο θέασης και αναψυχής, κεντρικής σημασίας για την Αθήνα. Παράλληλα, προτείνεται η δημιουργία μιας νέας υποσκαφής θεατρικής σκηνής και μιας δημόσιας δραματικής σχολής, που θα συμπληρώνουν τη λειτουργία του υπαίθριου θεάτρου. Η πρόταση φιλοδοξεί να δημιουργήσει όχι μόνο έναν ισχυρό πολιτιστικό πόλο στην πόλη της Αθήνας, αλλά και έναν πυρήνα μελέτης, διδασκαλίας και εξέλιξης του αρχαίου και σύγχρονου δράματος, όπως το οραματίστηκαν οι δημιουργοί του στο παρελθόν.

ABSTRACT

This thesis falls within the broader theme of urban and landscape design, selecting Lycabettus Hill as the research field, a unique point of intersection between natural and human-made elements, between the terrain and the city. The selected area of the hill is a rugged and scarred landscape that in the past hosted one of the most significant quarries in Athens. Today, this area is characterized by the unique coexistence of natural and man-made elements. The analysis of both the intervention area and the hill as a whole was conducted through the study of dualities and the historical development of the site, with a key reference being the design and implementation of Takis Zenetos' theater. The proposal focuses on the revival and transformation of the abandoned outdoor parking area, located next to the Lycabettus theater, into a new public space enriched with complementary facilities that will enhance the social and cultural activities of the area. In light of the theater's recent reopening, the proposal aims to redesign its entrance and transform the vacant space into a significant public square of central importance to Athens, serving both observation and recreation. Additionally, it proposes the creation of a new underground theater stage and a public drama school, which will complement the function of the open-air theater. The proposal aspires not only to establish a strong cultural hub in the city of Athens but also to create a center for the study, teaching, and development of ancient and contemporary drama, as envisioned by its creators in the past.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

01. ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

- 1.1 Αθηναϊκή τοπογραφία | **11**
- 1.2 Δίπολο πόλη - ανάγλυφο | **15**
- 1.3 Εστίαση στο λόφο του Λυκαβηττού | **16**

02. ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

- 2.1 Εστίαση στο πλάτωμα του Λυκαβηττού | **23**
- 2.2 Γενικά χαρακτηριστικά πλατώματος | **30**
- 2.3 Σημεία οπτικώνφυγών - Κατηγορίες θεάσεων | **32**
- 2.4 Χωρικές ποιότητες και υλικότητες | **36**
- 2.5 Δίπολα - Δυικότητες | **44**
- 2.6 Ιστορική αναδρομή πλατώματος Λυκαβηττού | **46**

03. ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

- 3.1 Διαμόρφωση ερωτημάτων και προθέσεων | **51**
- 3.2 Κτιριολογικό πρόγραμμα | **52**
- 3.3 Βασικές συνθετικές χειρονομίες | **54**

04. ΠΡΟΤΑΣΗ

- 4.1 Τοπογραφικό γενικής διαμορφωσης Κλ. 1:500 | **61**
- 4.2 Δημόσια Κεντρική Πλατεία - Κάτοψη Α' Στάθμης Κλ. 1: 200 | **66**
- 4.3 Θεατρική Σκηνή - Κάτοψη Β' Στάθμης Κλ. 1: 200 | **68**
- 4.4 Δημόσια Δραματική Σχολή - Κάτοψη Γ' Στάθμης Κλ. 1: 200 | **70**
- 4.5 Τομές Κλ. 1:100 | **72**
- 4.6 Φυτολόγιο | **76**
- 4.7 Αστικός εξοπλισμός | **78**
- 4.8 Υλικά | **79**
- 4.9 Κατασκευαστικές λεπτομέρειες | **80**
- 4.10 Προπλάσματα | **84**

05. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ | 93

01

ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

1.1 ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

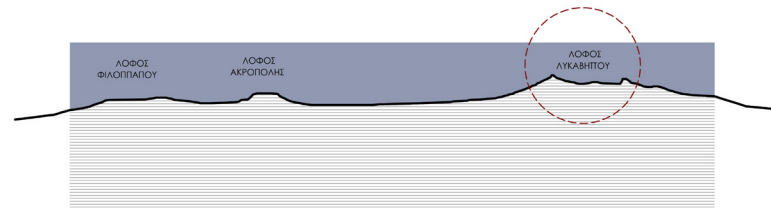
Από ψηλά, παρατηρούμε τη σχέση της πόλης της Αθήνας με την τοπογραφία της. Το αττικό ανάγλυφο πρόκειται για μια έκταση γης που νότια βρέχεται από τη θάλασσα και περιβάλλεται περιμετρικά από βουνά και λόφους. Στην ανατολή δεσπόζει ο Υμητός, βορειοανατολικά υψώνεται η Πεντέλη, στα βόρεια η Πάρνηθα —το ψηλότερο βουνό της Αττικής— και στα δυτικά το Ποικίλο όρος ή όρος Αιγάλεω. Ανάμεσα σε αυτά τα τέσσερα βουνά εκτείνεται ο πυκνός αστικός ιστός της Αθήνας και του Πειραιά, συνθέτοντας ένα πολεοδομικό τοπίο που ενσωματώνεται στο φυσικό ανάγλυφο.

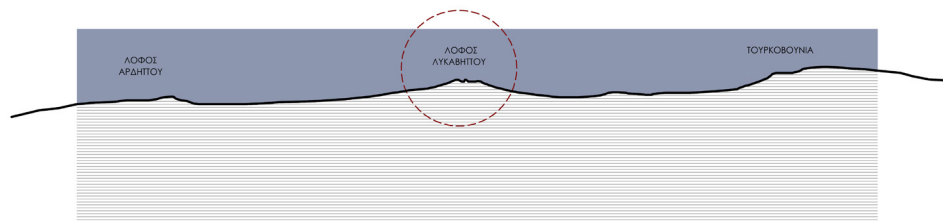
Εστιάζοντας στο κέντρο της Αθήνας, παρατηρούμε ότι έχει επίσης πολύ ενδιαφέρουσα γεωμορφολογία. Ιδιαίτερα γνωστός είναι ο χαρακτηρισμός η επτάλοφη Αθήνα, καθώς περιλαμβάνει έξι και έναν λόφους:

1. το Λυκαβηττό
2. το Λόφο της Ακρόπολης
3. το Λόφο Μουσών (ή αλλιώς Λόφος Φιλοπάππου)
4. το Λόφο Νυμφών (ή αλλιώς Λόφος Αστεροσκοπείου)
5. τον Αρδηττό
6. το Λόφο Στρέφη
7. τα Τουρκοβούνια

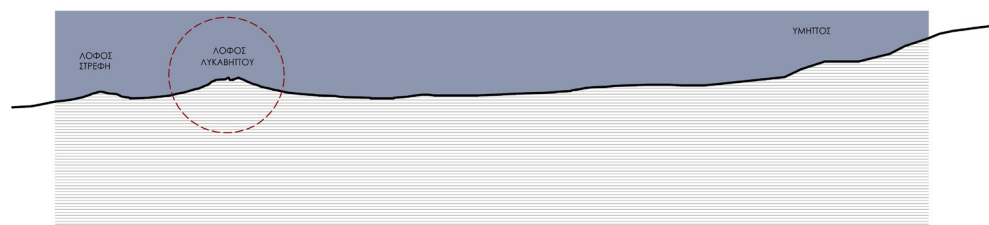
Οι λόφοι της Αθήνας αποτελούν περίοπτες εξάρσεις στο ανάγλυφο της πόλης, παραμένοντας σε μεγάλο βαθμό αδόμετοι. Από τα σημεία αυτά μπορεί κανείς να αντιληφθεί τη συνολική εικόνα του λεκανοπεδίου. Λειτουργούν ως τοπόσημα και σημεία αναφοράς για τις γειτονικές αστικές περιοχές, ως φυσικοί θύλακες με σημαντική περιβαλλοντική αξία, ενώ παράλληλα αποτελούν θραύσματα του ιστορικού υπόβαθρου της πόλης. Οι κύριοι άξονες της Αθήνας είναι οργανωμένοι γύρω από αυτούς τους λόφους, διευκολύνοντας τη σύνδεση και την κίνηση μέσα στον αστικό ιστό. Εστιάζοντας στο λόφο του Λυκαβηττού και την σχέση που έχει με τους υπόλοιπους λόφους, φαίνεται πως η χωροθέτηση του στο επίκεντρο μίας τοπογραφίας, επιτρέπει την οπτική και γεωγραφική διασύνδεση του με όλους τους υπόλοιπους λόφους του λεκανοπεδίου. Παρατηρώντας την τοπογραφία της Αθήνας σε επίπεδο τομής, με σημείο αναφοράς τον λόφο του Λυκαβηττού, διακρίνουμε μια δυναμική καμπυλοειδή κίνηση που εκτείνεται και ρέει προς όλες τις κατευθύνσεις. Το ανάγλυφο παρουσιάζει έντονες διακυμάνσεις, με «εσοχές» και «εξοχές», δημιουργώντας ένα παλλόμενο τοπίο.

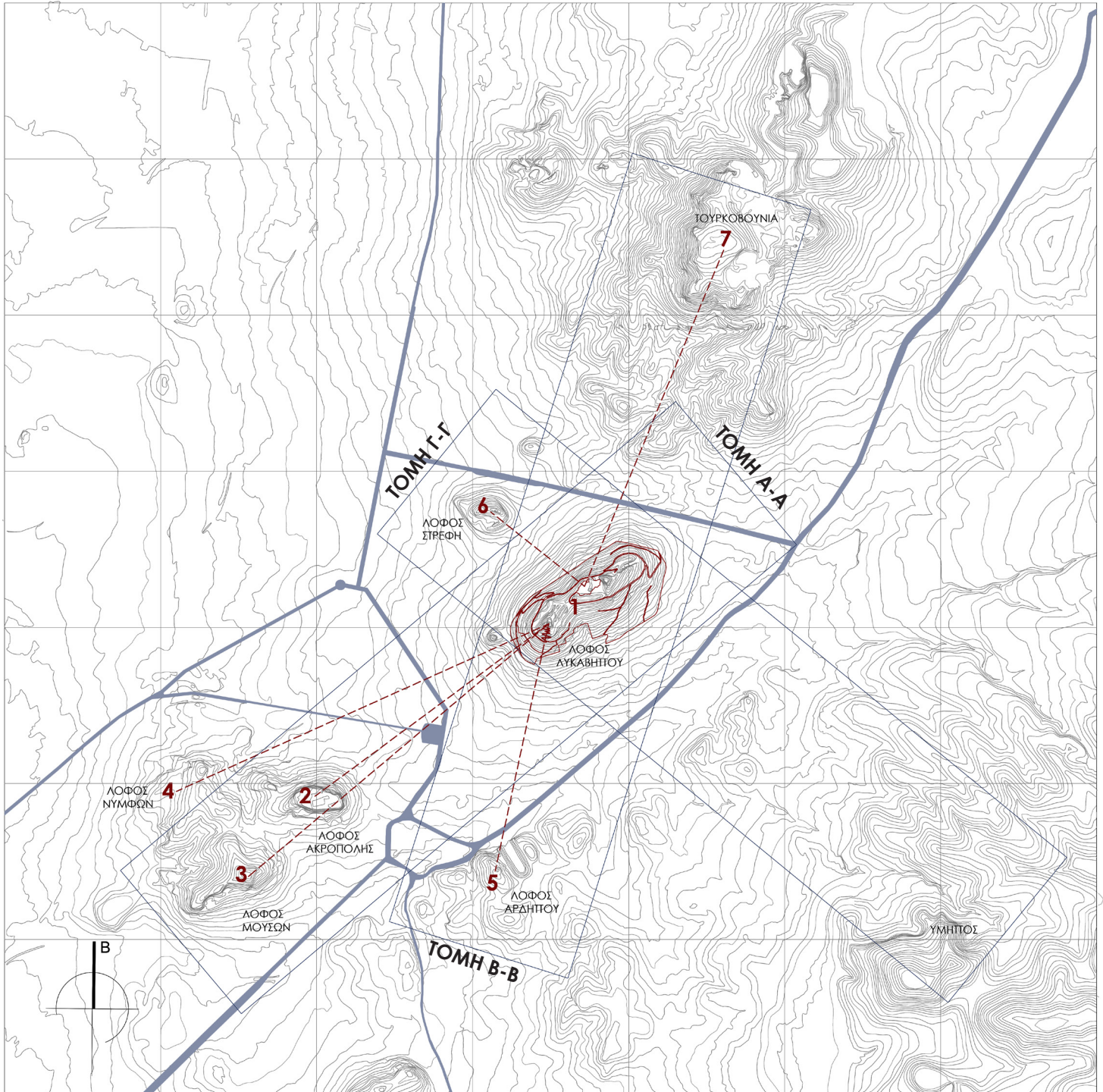
Τομή Α-Α

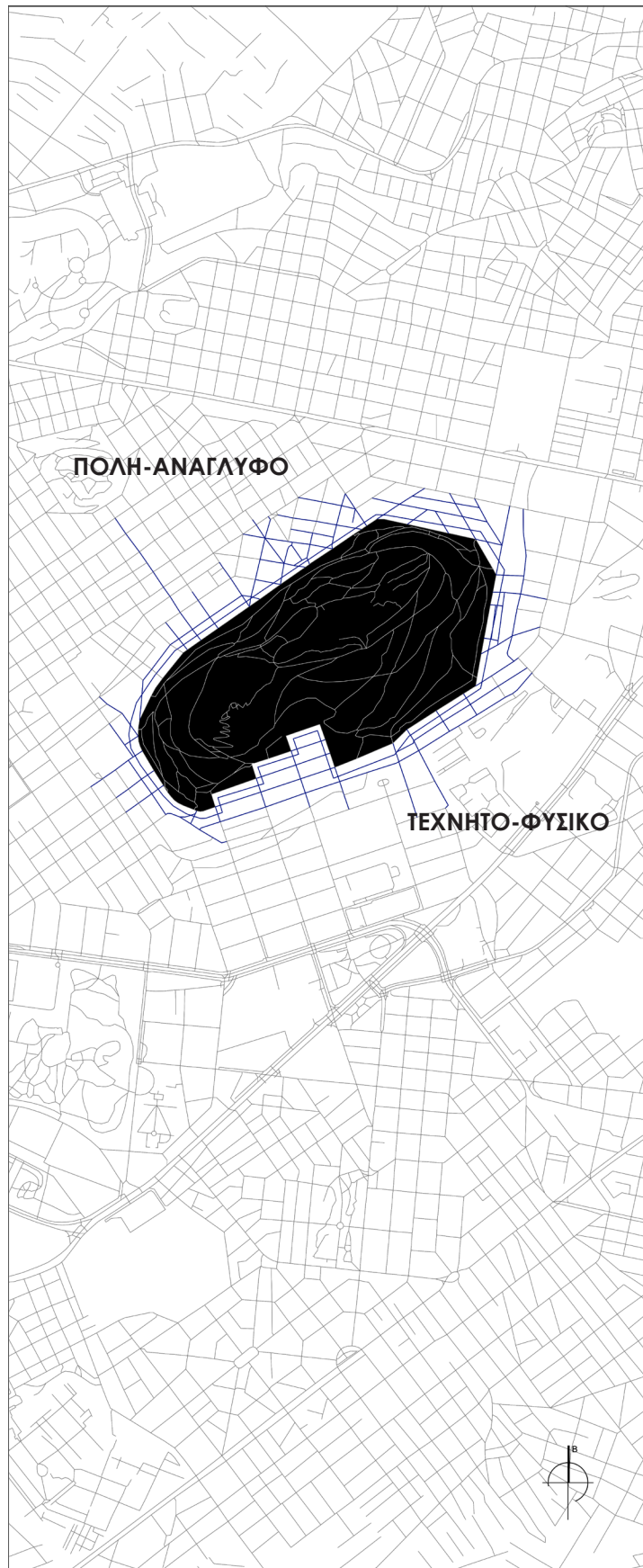

Τομή Β-Β

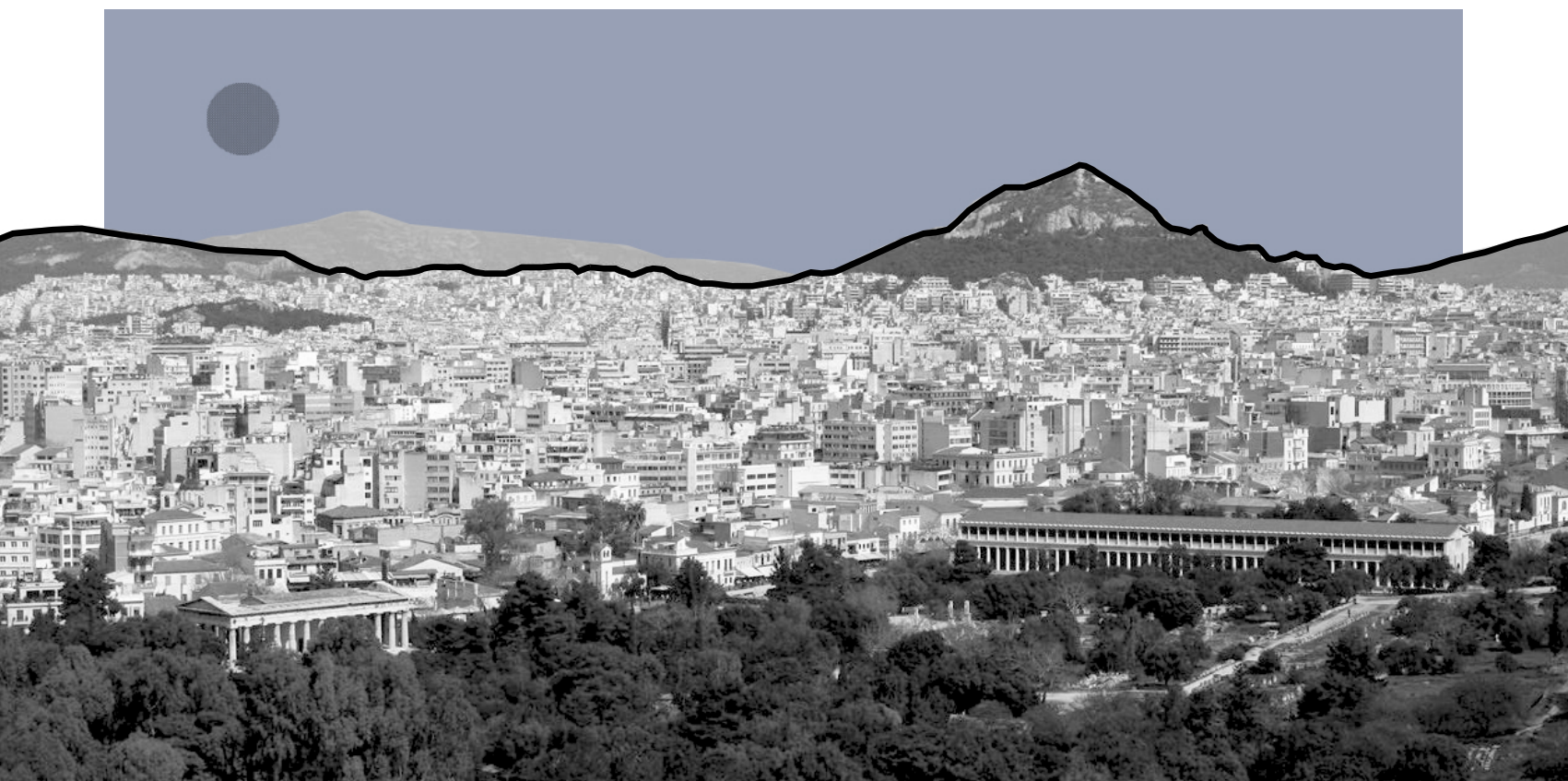
Τομή Γ-Γ

1.2 ΔΙΠΟΛΟ ΠΟΛΗ-ΑΝΑΓΛΥΦΟ

Το Αθηναϊκό τοπίο, όπως διαπιστώσαμε διαθέτει μια πάλλουσα φυσική τοπογραφία, όπου το φυσικό και το ανθρωπογενές στοιχείο συνυπάρχουν σε άμεση γεινίαση και αλληλεξάρτηση. Η πυκνή, λευκή μάζα των κτιρίων απλώνεται στο λεκανοπέδιο, κατακλύζοντας τις πλαγιές των λόφων, ενώ οι κορυφές τους καταφέρνουν να ξεπροβάλουν και να αναδυθούν μέσα από αυτή. Το ενδιαφέρον μετατοπίζεται στις συνθήκες συνάντησης των δύο στοιχείων, όπου τα όρια ανάμεσα στο φυσικό και το κτιστό περιβάλλον, στο ανάγλυφο και στην πόλη, δεν είναι σαφή. Υπάρχει μια διάχυση αυτών των ορίων, με το ένα στοιχείο να εισχωρεί στη ζώνη του άλλου. Στο αθηναϊκό τοπίο, ο αστικός δομημένος χώρος κυριαρχεί, με χαρακτηριστικό του την αυστηρή ευκλείδεια γεωμετρία. Το πυκνό πλέγμα της πόλης, βασισμένο στη διασταύρωση κάθετων και οριζόντιων αξόνων, αρχίζει να “παραμορφώνεται” κοντά στους λόφους και στα όρη. Σε αυτά τα σημεία, η ορθοκανονικότητα σταδιακά αποδυναμώνεται, και ο αστικός ιστός αποκτά πιο λοξές και καμπύλες χαράξεις. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της δυναμικής είναι ο λόφος του Λυκαβηττού. Γύρω από τον λόφο, οι χαράξεις του αστικού ιστού αποκτούν διαφορετική μορφή στα σημεία επαφής με το φυσικό ανάγλυφο. Παρόλο που η κάθετη και οριζόντια διάταξη διατηρείται εν μέρει, οι κλίσεις του ιστού προσαρμόζονται στις πλευρές του Λυκαβηττού.

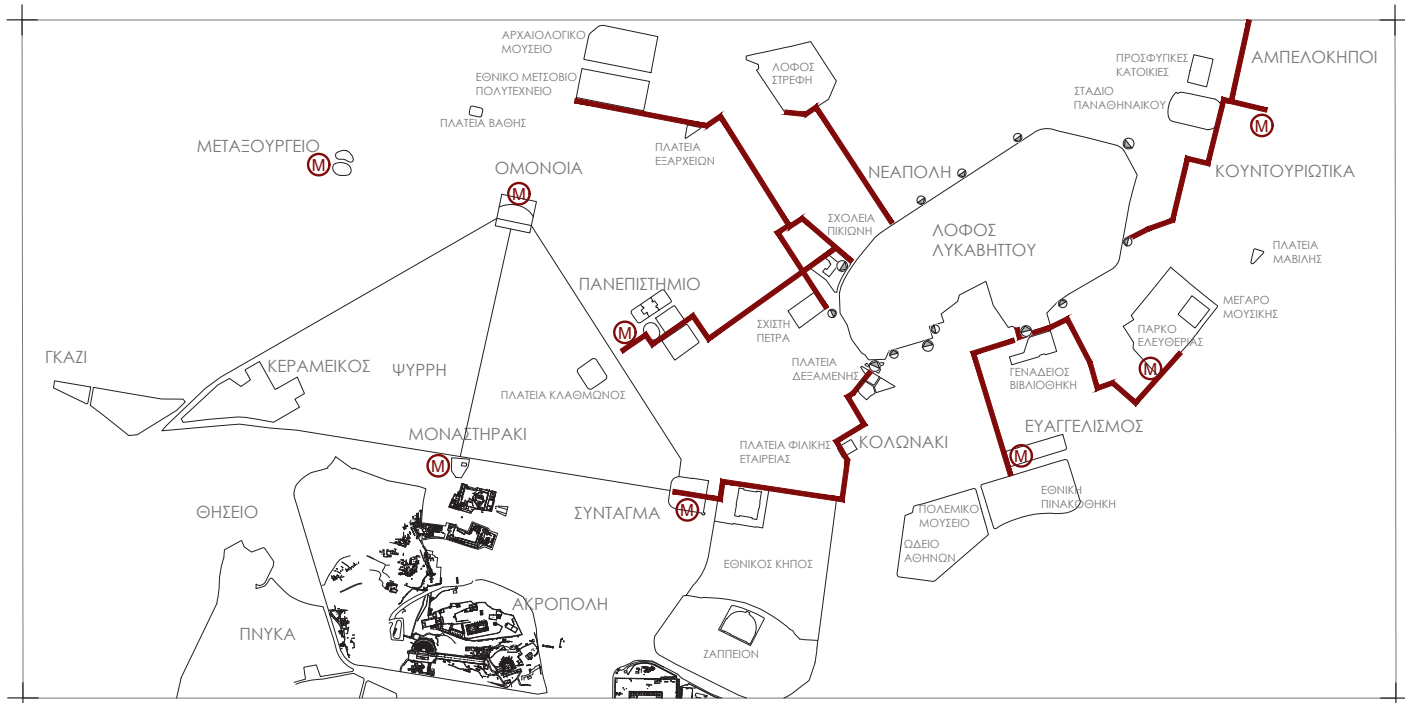
1.3 ΕΣΤΙΑΣΗ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ / ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

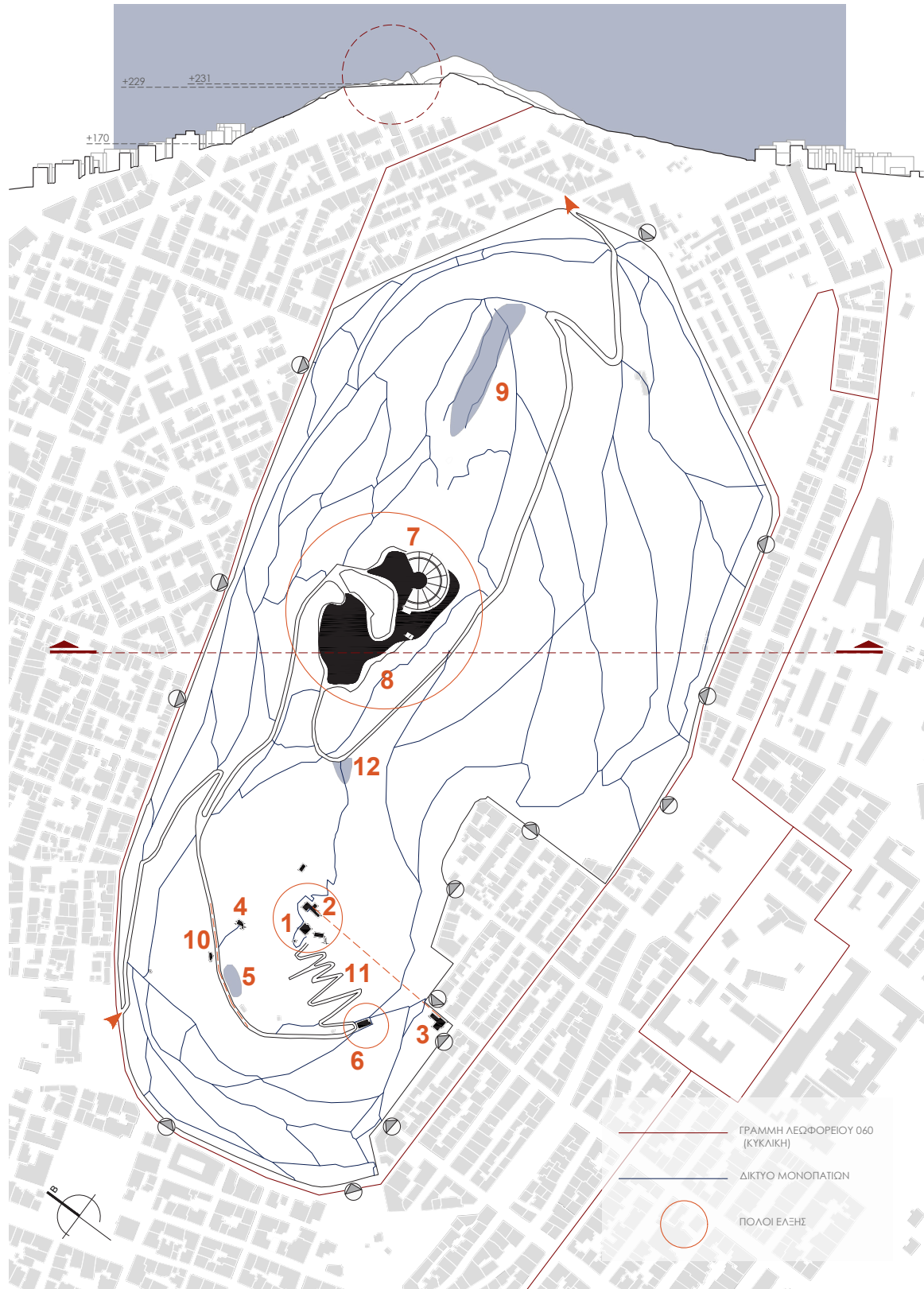
Ο Λυκαβηττός είναι το πιο διακριτό και εμβληματικό γεωγραφικό τοπόσημο της Αθήνας, λειτουργώντας ως σημείο αναφοράς για την πολιτιστική και κοινωνική δραστηριότητα της πόλης. Με έκταση 442,8 στρεμμάτων—σημαντικά μεγαλύτερη από το Πεδίον του Άρεως (230 στρέμματα) και τον Εθνικό Κήπο (150,8 στρέμματα)—αποτελεί τον μεγαλύτερο πνεύμονα πρασίνου εντός του αστικού ιστού. Τόσο ο Λυκαβηττός όσο και η Ακρόπολη αποτελούν ένα ισχυρό δίπολο στον κεντρικό αστικό ιστό της Αθήνας. Η Ακρόπολη είναι ένας λόφος με βαρύνουσα αρχαιολογική σημασία και ισχυρή παρουσία ιστορικών μνημείων. Αντίθετα, ο Λυκαβηττός είναι ένας λόφος που προσφέρεται για ανθρώπινη οικειοποίηση, γι' αυτό και συχνά χαρακτηρίζεται ως τουριστικός προορισμός. Πρόκειται για έναν χώρο περιπάτου και περισυλλογής, που φιλοξενεί πολιτιστικές εκδηλώσεις το καλοκαίρι στο χαρακτηριστικό θέατρο του Ζενέτου, ενώ λειτουργεί ως σημείο συνύπαρξης, ενατένισης και σύνδεσης με την πόλη. Ο δημόσιος και κυρίως συλλογικός του χαρακτήρας τον καθιστά ανοιχτό σε νέες εγγραφές, επιτρέποντας μεγαλύτερη ελευθερία σχεδιαστικών παρεμβάσεων. Το τοπίο του Λυκαβηττού διαμορφώθηκε μέσα από μακροχρόνιες ανθρώπινες παρεμβάσεις που αλλοίωσαν το φυσικό ανάγλυφο του λόφου. Η επεκτατική ανάπτυξη του αστικού ιστού μετέτρεψε τον λόφο σε λατομείο για την εξόρυξη πρώτων υλών, ενώ ταυτόχρονα αξιοποιήθηκε ως περιοχή οικοδόμησης, προσφέροντας προνομιακή θέα προς την πόλη.

ΑΣΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΑΣΕΙΣ

Σήμερα η κύρια υπερτοπική συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση του Λυκαβηττού γίνεται μέσω του δικτύου του Μετρό από τους σταθμούς που υπάρχουν περιμετρικά. Οι αποστάσεις των πλησιέστερων εισόδων στον λόφο είναι κατά προσέγγιση: Αμπελόκηποι (500 μέτρα), Μέγαρο Μουσικής (675 μέτρα), Ευαγγελισμός (500 μέτρα), Σύνταγμα (700 μέτρα), Πανεπιστήμιο (700 μέτρα).

ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ / ΕΙΣΟΔΟΙ

Ο λόφος του Λυκαβηττού εξυπηρετείται άμεσα από τη λεωφορειακή γραμμή 060, η οποία ξεκινά από το Αρχαιολογικό Μουσείο και κατευθύνεται προς τον Περιφερειακό του Λυκαβηττού. Παράλληλα, η πρόσβαση στον λόφο διευκολύνεται και από άλλες λεωφορειακές γραμμές που περνούν από κοντινές οδούς. Η κύρια πρόσβαση τόσο για πεζούς όσο και για οχήματα γίνεται μέσω του ασφαλτοστρωμένου δρόμου από τη δυτική πλευρά του λόφου. Τα οχήματα διασχίζουν το λόφο και εξέρχονται από τη βορειοανατολική πλευρά, καθώς ο δρόμος είναι μονοδρομημένος. Το εσωτερικό οδικό δίκτυο του λόφου έχει συνολικό μήκος περίπου 1.600 μέτρα, εκ των οποίων τα 670 μέτρα αντιστοιχούν στο τμήμα από την οδό Σαρανταπήχου μέχρι την περιοχή του χώρου στάθμευσης. Επιπλέον, περιμετρικά στον περιφερειακό δρόμο υπάρχουν 21 σημεία εισόδου για πεζούς, τα οποία οδηγούν σε χωμάτινα μονοπάτια που διατρέχουν τον λόφο.

ΧΡΗΣΕΙΣ / ΤΟΠΟΣΗΜΑ

Οι κυριότερες χρήσεις και τοπόσημα που εντοπίζουμε στο λόφο του Λυκαβηττού είναι:

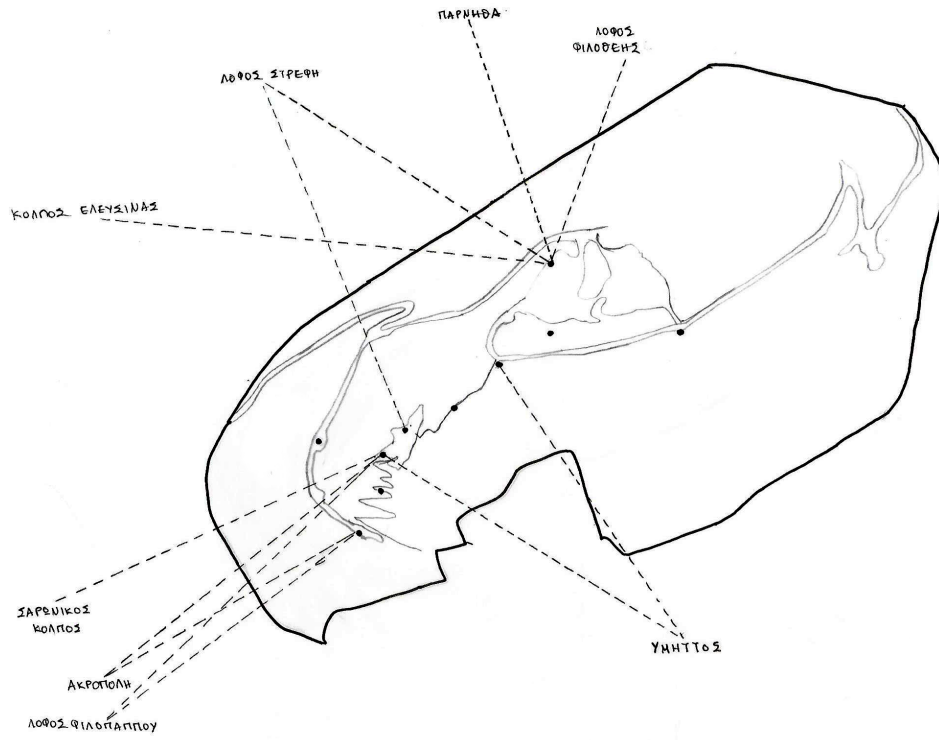
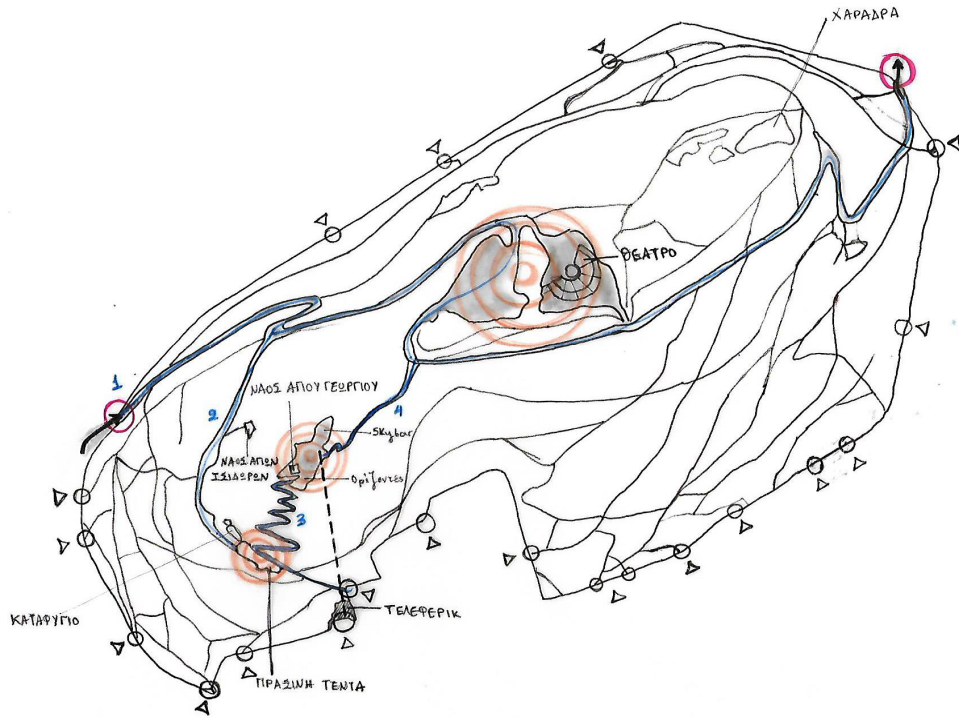
1. Στο υψηλότερο σημείο του λόφου βρίσκεται η **εκκλησία του Αγίου Γεωργίου** από όπου μπορεί να έχει κάποιος πανοραμική θέα του λεκανοπεδίου. Συγκεκριμένα την πόλη της Αθήνας, των βουνών που την περιβάλλουν, του Σαρωνικού κόλπου, της Ακρόπολης και του λόφου Φιλοπάππου. Εκτός από τους πιστούς, ο χώρος αποτελεί ένα μοναδικό τουριστικό αξιοθέατο και τοπόσημο της Αθήνας.
2. Δίπλα από το εκκλησάκι βρίσκεται το **εστιατόριο Οριζόντες** και το **καφέ-μπαρ Sky Bar** όπου καταλήγει και το Teleferic του Λυκαβηττού.
3. Το **Τελεφερίκ** είναι ένα αναβατόριο με δύο συνδεδεμένα βαγονέτα χωρητικότητας 34 ατόμων το καθένα, τα οποία κινούνται σε τούνελ και ανεβάζουν επισκέπτες από το Κολωνάκι στην κορυφή του λόφου του Λυκαβηττού.
4. **Ο Ιερός ναός των Αγίων Ισιδώρων.**
5. Το **καταφύγιο πολέμου**, μη επισκέψιμο και χωρίς κάποια σύγχρονη χρήση.
6. Η **Πράσινη Τέντα**, ένα ιστορικό στέκι-καφέ.
7. Το **Θέατρο Λυκαβηττού** χωροθετημένο στη θέση ενός παλιού νταμαριού, με μεταλλικό σκελετό, χωρητικότητας περίπου 3.000 θέσεων, που ήταν εκτός λειτουργίας τα τελευταία 15 χρόνια περίπου
8. Η **Πλατεία-Ο χώρος στάθμευσης του Θεάτρου.**
9. Η **χαράδρα**, όπου στα πρηνή της φανερώνονται τα αθηναϊκά γεωλογικά στρώματα.
10. Ο **εσωτερικός δρόμος του Λοφου** που συνδέει την εκκλησία του αγίου Ισιδώρου, το καταφύγιο, και την Πράσινη τέντα, ενώ κατά μήκος του χρησιμοποιείται και ως χώρος στάθμευσης.
11. Η **ανηφορική διαδρομή με ραμπόσκαλες** από την Πράσινη τέντα προς τον άγιο Γεώργιο. Οι αθάνatoi στο βραχώδες πρηνές στα αριστερά και η θέα της πόλης στα δεξιά δίνουν ένα ιδιαίτερο χαρακτήρα σε αυτή την διαδρομή.
12. Το **κομβικό σημείο** που ενοποιεί την πλατεία-χώρο στάθμευσης- και την διαδρομή ανάβασης στον Άγιο Γεώργιο, της οποίας κύριο χαρακτηριστικό της είναι η πανοραμική θέα προς την πόλη αλλά και προς σημεία του λόφου.
13. Τα **μονοπάτια** του λόφου που διασχίζουν τον χώρο σχεδόν σε κάθε κατεύθυνση σε ένα πυκνό δίκτυο και αποτελούν προορισμό για βόλτα κυρίως των περιοίκων ή των εξοικειωμένων με τον λόφο.

ΚΟΜΒΟΙ / ΠΛΑΤΩΜΑΤΑ

Δημιουργούνται τρεις κύριοι πόλοι έλξης στον λόφο, οι οποίοι λειτουργούν ως σημεία ενδιαφέροντος. Ο ιερός ναός του Αγίου Γεωργίου, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του, σε συνδυασμό με τους Ορίζοντες και το Sky Bar, αποτελεί σήμερα τον πιο ισχυρό πόλο έλξης για τους επισκέπτες. Αυτοί μπορούν να προσεγγίσουν τον χώρο είτε πεζοί, μέσω δύο ανηφορικών μονοπατιών — το ένα ξεκινά κοντά στον χώρο στάθμευσης και το άλλο κοντά στην Πράσινη Τέντα — είτε με το τελεφερίκ. Ο δεύτερος πόλος έλξης βρίσκεται στον χώρο στάθμευσης δίπλα στο θέατρο του Λυκαβηττού, ενώ ο τρίτος εντοπίζεται στο καφέ της Πράσινης Τέντας.

ΓΕΝΙΚΗ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Πρόκειται για έναν από τους πιο κεντρικούς λόφους της Αθήνας, όπου η μορφολογία του, με την ιδιαίτερα ψηλή κορυφή του, τον καθιστά κυρίαρχο στη δυνατότητα κατόπτευσης ολόκληρης της πόλης από ψηλά. Συγκεκριμένα, δύο είναι τα κυριότερα σημεία από τα οποία ο επισκέπτης αποκτά οπτική επαφή με το αστικό τοπίο. Στην κορυφή του Αγίου Γεωργίου, που φτάνει τα 277 μέτρα, η θέα στρέφεται εμφανώς προς το κέντρο της πόλης, περιλαμβάνοντας το ιστορικό τρίγωνο, την Ακρόπολη και τον λόφο Φιλοπάππου. Αντίστοιχα, στο πλάτωμα, το οποίο βρίσκεται σε ενδιάμεσο υψόμετρο 228-230 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει θέα προς τον λόφο του Στρέφη, τα Τουρκοβούνια και τις πιο αστικές γειτονιές της Αθήνας. Η κατεύθυνση του βλέμματος προσδίδει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα σε αυτούς τους δύο χώρους, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για την πόλη. Ο Λυκαβηττός υψώνεται περίπου 110 μέτρα πάνω από τη στάθμη της πόλης, προσφέροντας τη μοναδική αίσθηση ότι, ενώ κάποιος βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας, ταυτόχρονα απομακρύνεται από τον αστικό θόρυβο και τη έντονη ζωή της.

02

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

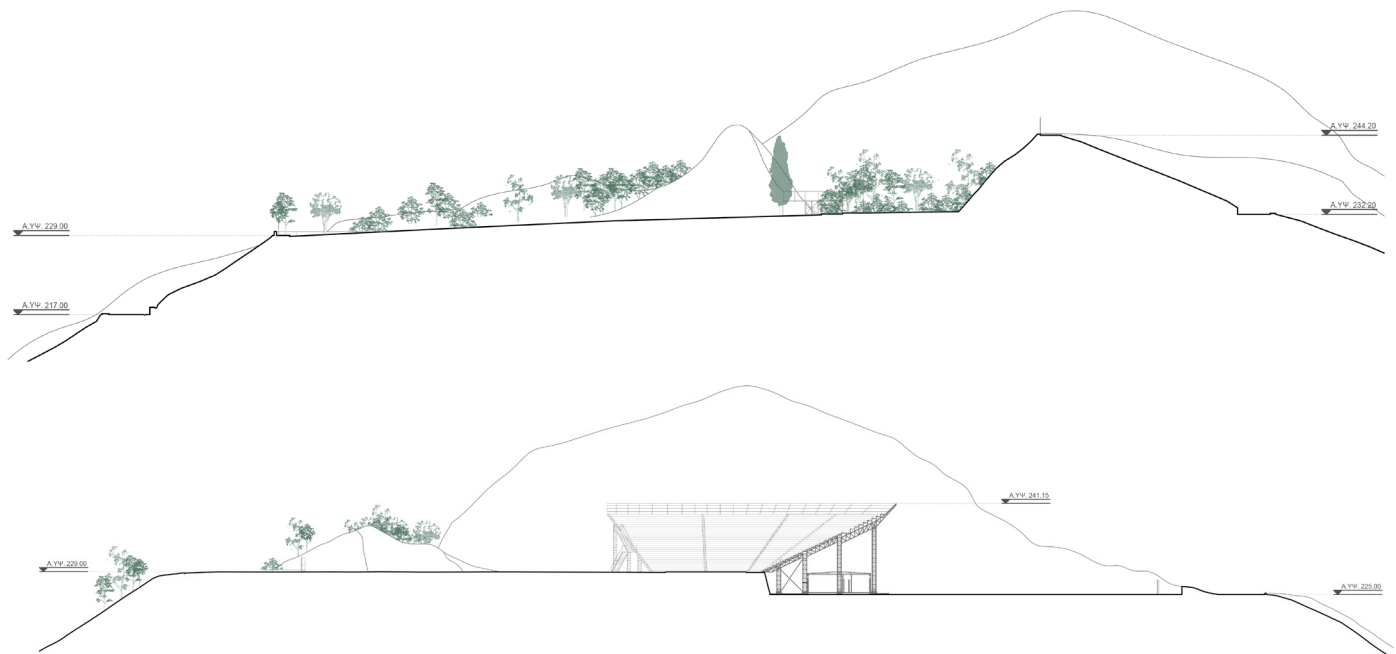
2.1 ΕΣΤΙΑΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΤΩΜΑ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η επιλεγμένη περιοχή παρέμβασης είναι το πλάτωμα που φιλοξενεί το Θέατρο του Λυκαβηττού και τον χώρο στάθμευσης. Η κύρια πρόσβαση για πεζούς και οχήματα γίνεται μέσω ενός ασφαλτοστρωμένου δρόμου, με είσοδο από τον βόρειο δρόμο και έξοδο από τον νοτιοδυτικό δρόμο. Επιπλέον, υπάρχουν δευτερεύουσες εισοδοί για περπατητές μέσω χωμάτινων μονοπατιών που οδηγούν στην περιοχή. Περιμετρικά του πλάτωματος διαμορφώνονται πεζοπορικές διαδρομές που διευκολύνουν την προσέγγιση της περιοχής. Το πλάτωμα του Λυκαβηττού χωρίζεται σε δύο περιοχές. Η περιοχή Α, η οποία λειτουργεί ως χώρος στάθμευσης για το θέατρο, εκτείνεται σε περίπου 5,5 στρέμματα. Νοτιοδυτικά της περιοχής, υπάρχει μια λυόμενη καντίνα, ενώ στη βορειοδυτική πλευρά έχει διαμορφωθεί μια ζώνη στάσης και παρατήρησης, που είναι ιδιαίτερα επισκέψιμη. Νοτιοανατολικά, βρίσκεται ένας οριοθετημένος χώρος εισόδου και αναμονής για το θέατρο, ο οποίος περιλαμβάνει και τα εκδοτήρια εισιτηρίων. Μια ράμπα ενοποιεί την περιοχή Α με την περιοχή Β, καταλήγοντας στο αναψυκτήριο και στους χώρους υγιεινής για τους θεατές. Στην περιοχή Β βρίσκεται το πρόσφατα ανακαινισμένο μεταλλικό θέατρο του Τάκη Ζενέτου, μπροστά από το οποίο έχει διαμορφωθεί μια προσωρινή σκηνή ελαφριάς κατασκευής. Κάτω από το θέατρο, φιλοξενούνται τα καμαρίνια, ενώ στην πίσω πλευρά του θεάτρου υπάρχει επίσης ένα μονώροφο βοηθητικό κτήριο. Εκτός από την κύρια είσοδο που προαναφέρθηκε, στην περιοχή Β υπάρχουν ακόμα δύο βοηθητικές εισοδοί-έξοδοι, βόρεια και νοτιοανατολικά. Τέλος, περιμετρικά του θεάτρου έχει τοποθετηθεί συρματόπλεγμα για την περίφραξη του.

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΠΛΑΤΩΜΑΤΟΣ

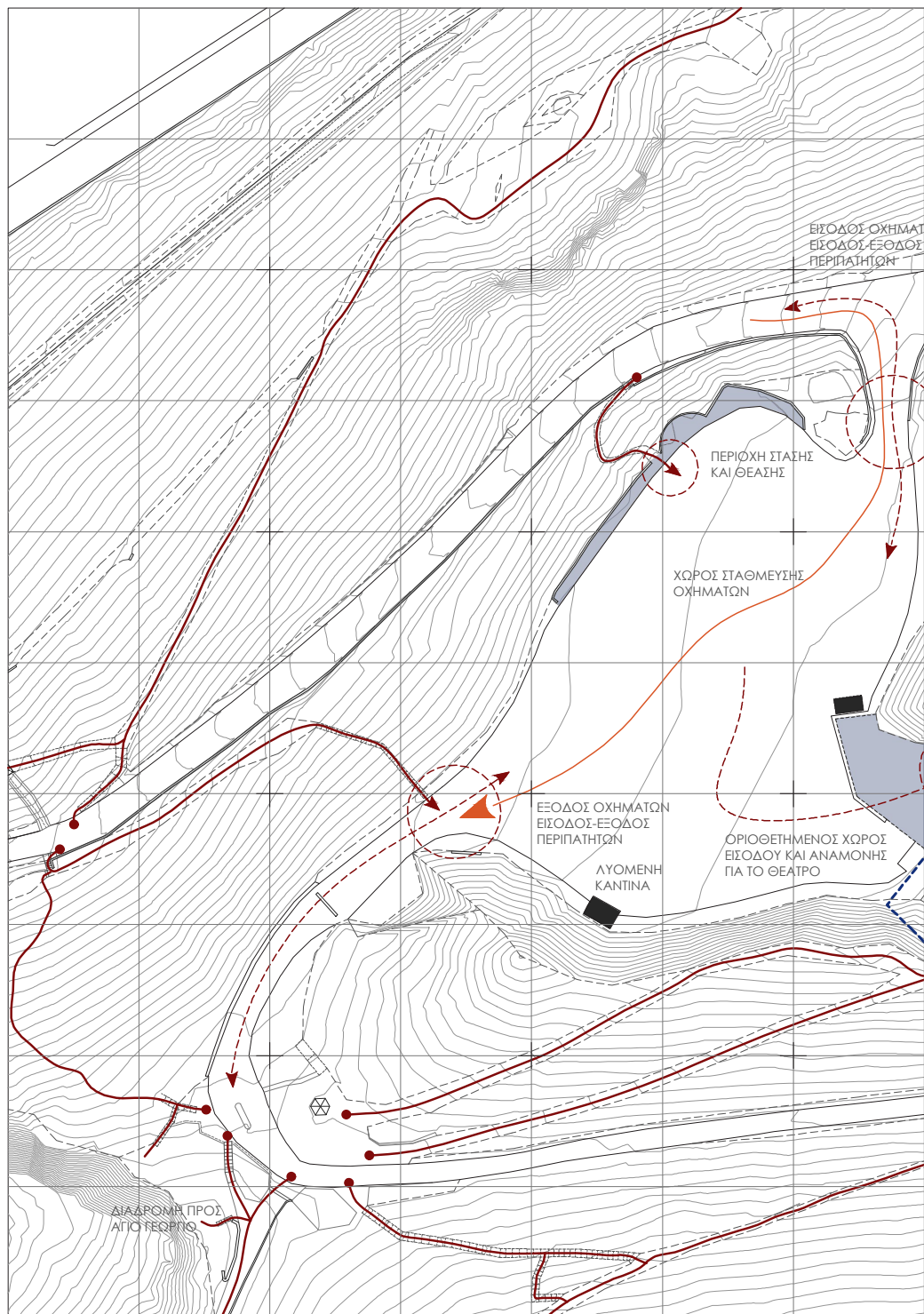
Το πλάτωμα του Λυκαβηττού σήμερα καταλαμβάνεται κυρίως από ιδιωτικά οχήματα, με χαρακτηριστικές τις χαραγμένες γραμμές που αφήνουν οι ρόδες τους στην επιφάνεια. Αν και η περιοχή βρίσκεται σε μια κατάσταση σχετικής αδράνειας, η συχνή παρουσία κόσμου που συμμετέχει σε ποικίλες δραστηριότητες της προσδίδει ζωή και δυναμική. Αυτή η κοινωνικότητα κρίνεται θετική για τη πρόταση, καθώς αποδεικνύει ότι το πλάτωμα, αν και «άδειο», είναι ταυτόχρονα οικειοποιήσιμο με έναν ελεύθερο τρόπο. Στη μνήμη μας, έχει καταγραφεί ως μια αλάνα ως μία αλάνα ανθρώπων αλλά και αυτοκινήτων. Σήμερα, λειτουργεί κυρίως ως χώρος συναυλιών και μουσικών φεστιβάλ κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

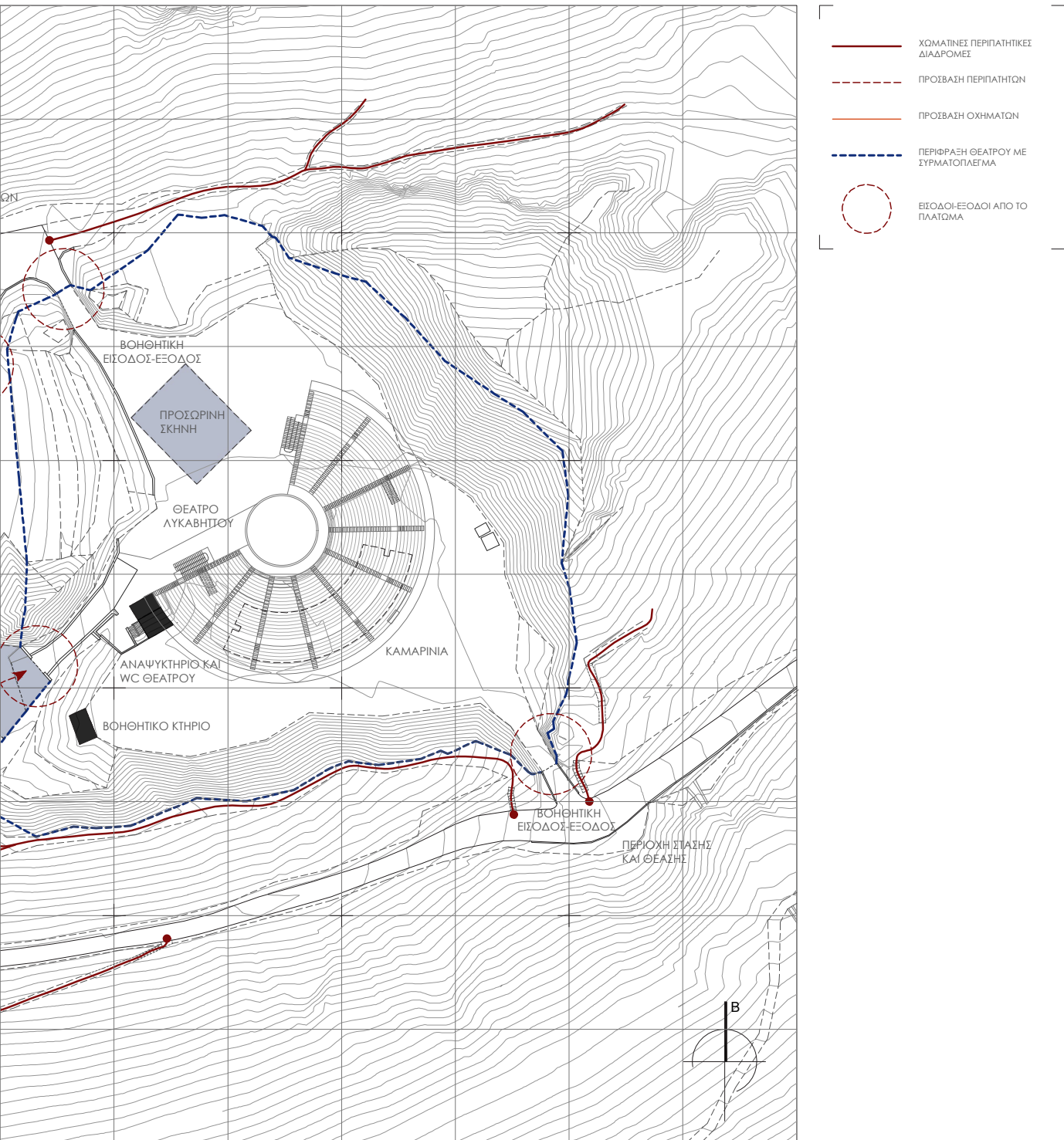

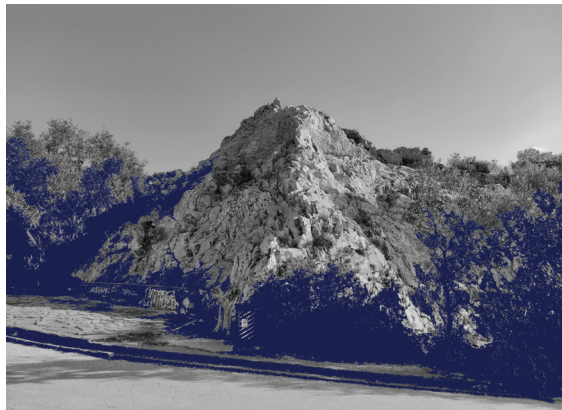
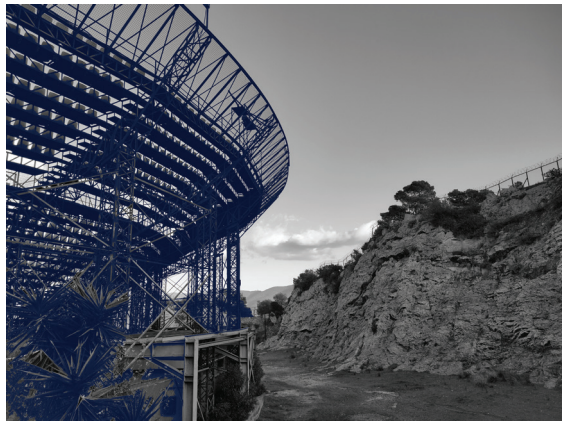
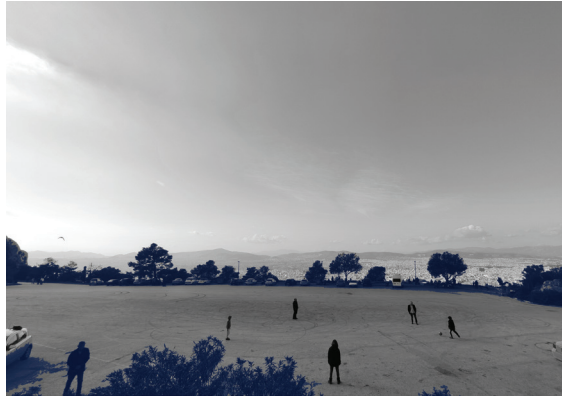

Αεροφωτογραφία περιοχής παρέμβασης

Τοπογραφικό υφιστάμενης κατάστασης Κλ. 1:1000

2.2 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΤΩΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ / ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ / ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ

Σε σχέση με τις διαστάσεις του, το πλάτος του κυμαίνεται γύρω στα 60-65μ. ενώ το μήκος του περίπου στα 100μ., διαστάσεις που είναι κοντά σε αυτές ενός αθηναϊκού οικοδομικού τετραγώνου ή μιας πλατείας μεσαιού μεγέθους. Ο προσανατολισμός του πλατώματος είναι βορειοδυτικός, οπότε λαμβάνει ήλιο χαμηλού ύψους από τα δυτικά. Το πλάτωμα του Λυκαβηττού χωρίζεται σε δύο περιοχές, την περιοχή Α, η οποία λειτουργεί ως χώρος στάθμευσης και την περιοχή Β που βρίσκεται το υπαίθριο θέατρο του Τάκη Ζενετου.

ΓΕΙΤΝΙΑΣΕΙΣ / ΟΡΙΑ

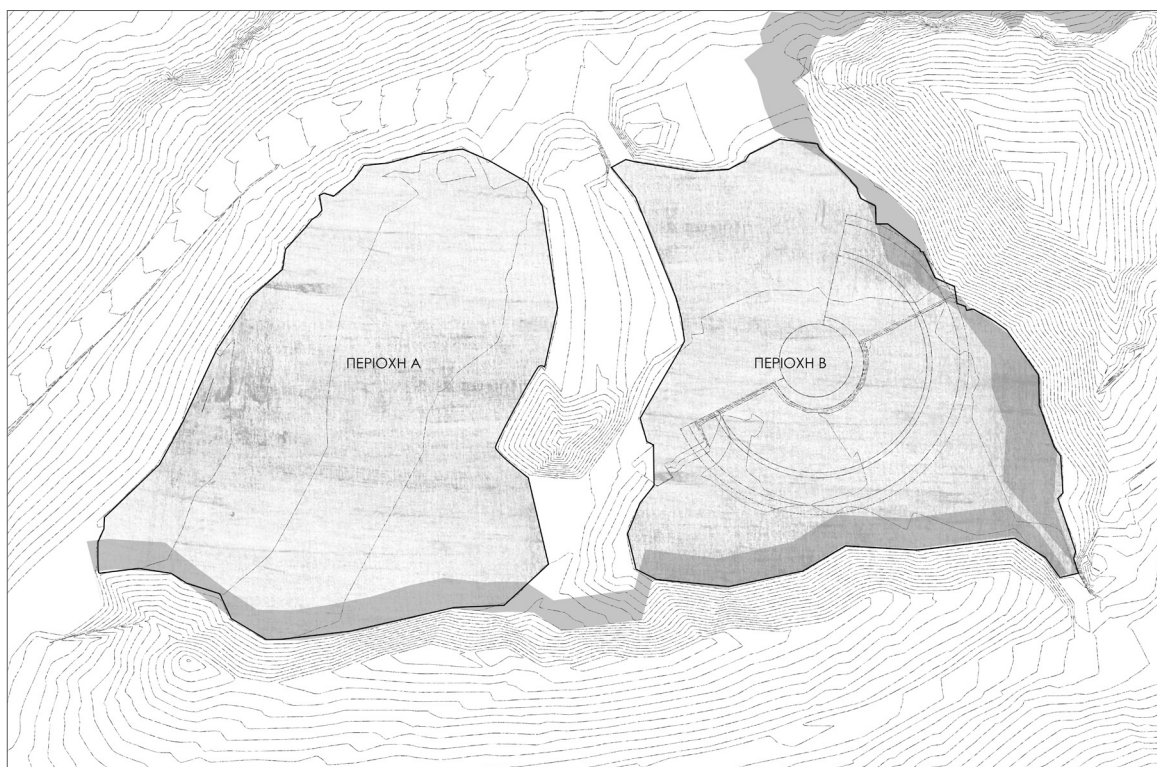
Νότια και ανατολικά, το πλάτωμα περικλείεται από ψηλότερους όγκους, οι οποίοι μπορεί να χαρακτηριστούν ως «απομεινάρια» της λατόμησης που υπέστη ο λόφος. Αυτοί οι βράχοι υψώνονται περίπου 15-17 μέτρα πάνω από το πλάτωμα, προσφέροντας μια επιβλητική φυσική οριοθέτηση. Σε αντίθεση με αυτούς, το υπόλοιπο τμήμα καλύπτεται από μαλακό έδαφος και πλούσια φύτευση, δημιουργώντας μια ενδιαφέρουσα αντίθεση ανάμεσα στις σκληρές γεωμετρίες των βράχων και την φυσική βλάστηση.

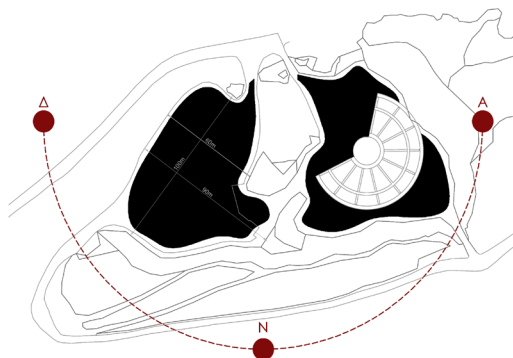
ΓΕΩΜΕΤΡΙΕΣ

Παρατηρούμε τις σκληρές και γωνιώδεις γεωμετρίες των βράχων, οι οποίοι είναι γεμάτοι από κοφτές ακμές, που περιβάλλουν το πλάτωμα, ορίζοντας παράλληλα ένα καμπυλόμορφο σχήμα σε αυτό.

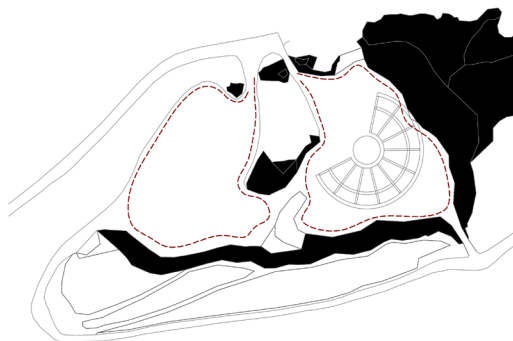
ΦΥΤΕΥΣΗ

Η φύτευση γύρω από το πλάτωμα μπορεί να διακριθεί σε δύο κατηγορίες: την υψηλή και τη χαμηλή. Στην περίπτωση της ψηλής φύτευσης, κυρίαρχο ρόλο κατέχουν τα πεύκα και τα κυπαρίσσια, τα οποία φυτεύτηκαν μεταγενέστερα και κάλυψαν το ξηρό τοπίο του λόφου. Έτσι, διαμορφώνεται ένα αστικό δάσος που ποικίλει σε πυκνότητα, άλλοτε πυκνό και άλλοτε αραιό, δημιουργώντας ξέφωτα σε διάφορα σημεία.

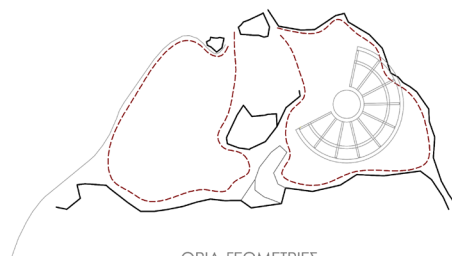

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ-ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΥ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ-ΒΡΑΧΟΣ

ΟΡΙΑ-ΓΕΩΜΕΤΡΙΣ

ΨΗΛΗ ΦΥΤΕΥΣΗ

2.3 ΣΗΜΕΙΑ ΟΠΤΙΚΩΝ ΦΥΓΩΝ-ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΘΕΑΣΩΝ

Οι θεάσεις και η οπτική αντίληψη ασκούν καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά, την αντίληψη και την εμπειρία των υποκειμένων στον αστικό χώρο. Μέσα από τη διαδικασία αναγνώρισης του λόφου ως ενός ενεργού πεδίου θεάσεων, προκύπτει μια ταξινόμηση των διαφορετικών θεάσεων βάσει των χαρακτηριστικών τους. Αρχικά, διακρίνουμε δύο βασικές κατηγορίες θέασης:

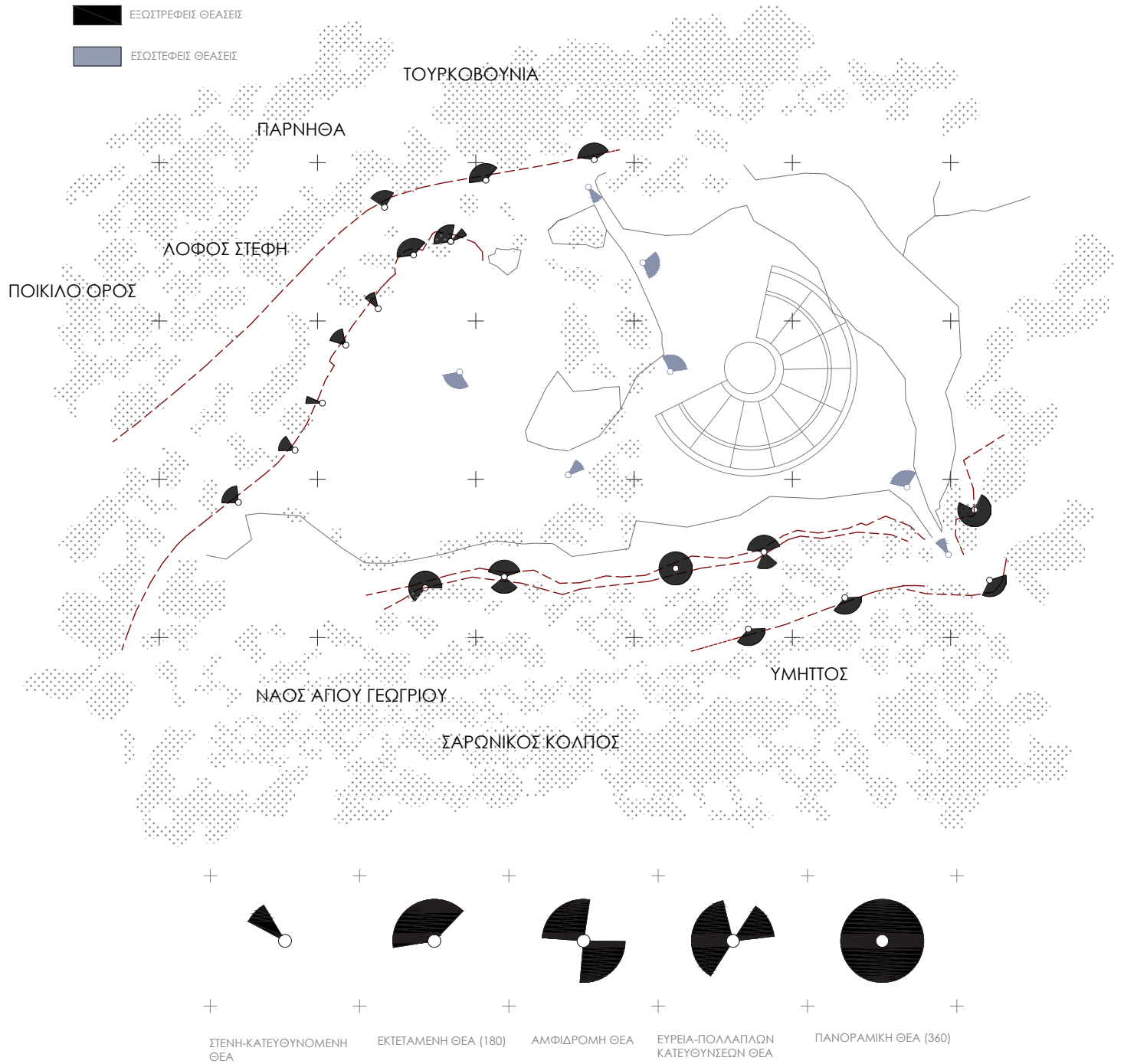
1.Εσωστρεφείς θεάσεις: αυτές που κατευθύνονται προς τα διάφορα σημεία ενδιαφέροντος στο εσωτερικό του λόφου.

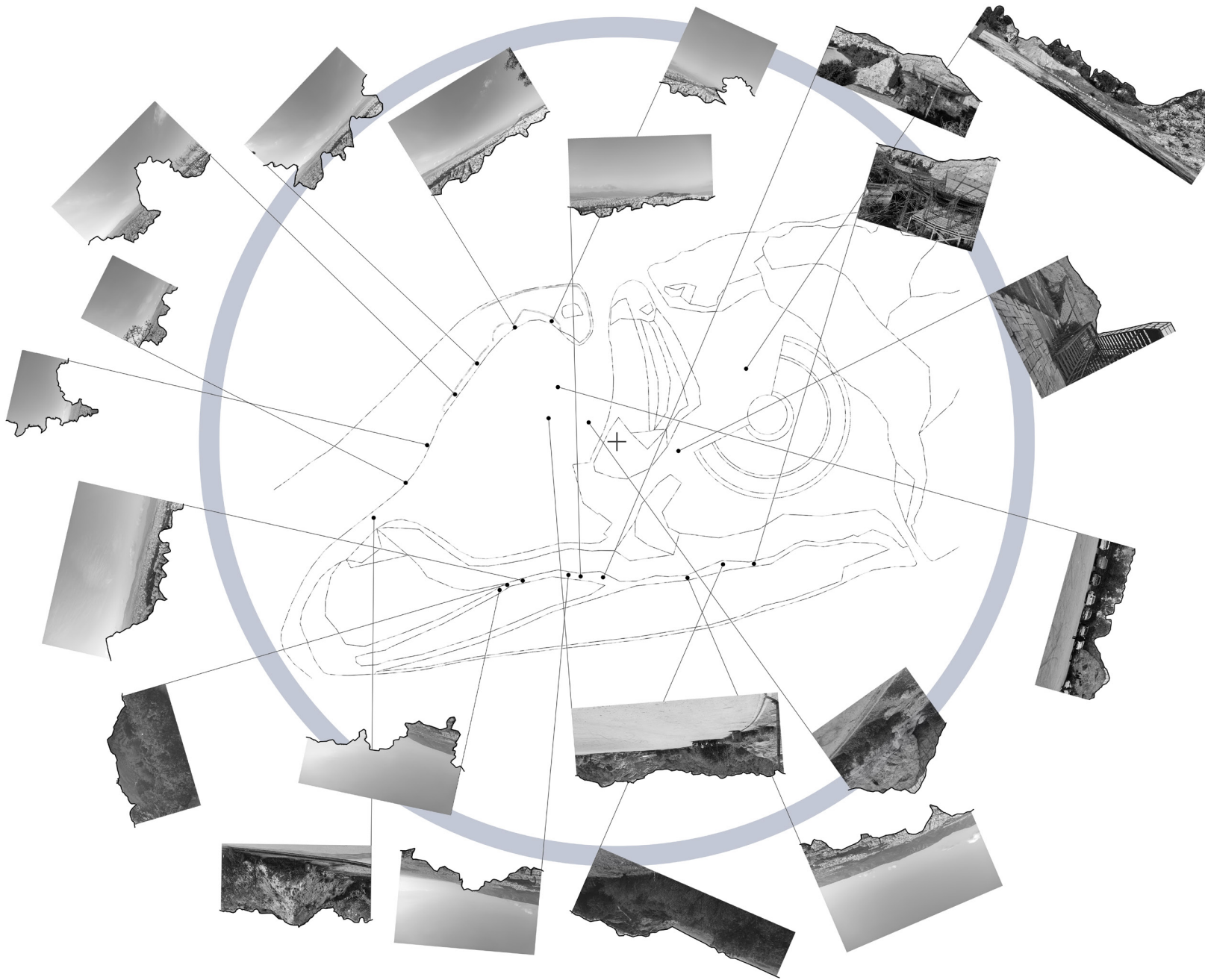
2.Εξωστρεφείς θεάσεις: Αυτές που εστιάζουν σε περιοχές που φιλοξενούν τοπόσημα της Αθήνας, καθώς και σε εντυπωσιακές θέες του αστικού και φυσικού τοπίου.

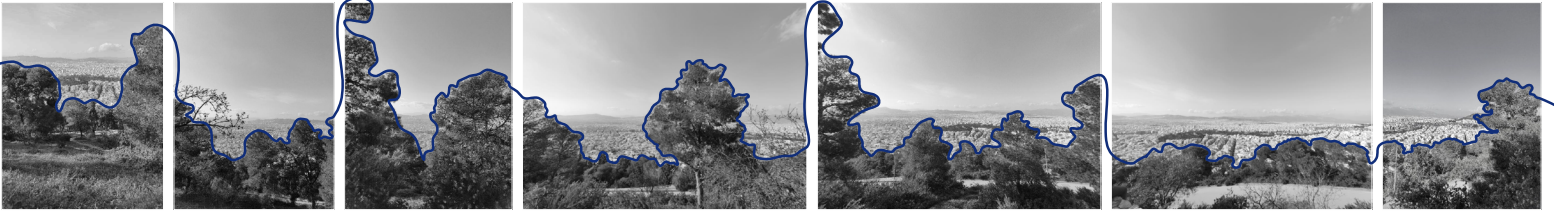
Όσον αφορά τις εξωστρεφείς θεάσεις, αυτές οργανώνονται με βάση το εύρος και την κατεύθυνσή τους, ταξινομούμενες σε πέντε ευρείες κατηγορίες σύμφωνα με τον βαθμό εξωστρέφειάς τους:

1. Την στενή κατευθυνόμενη θέαση
2. Την εκτεταμένη θέαση 180 μοιρών
3. Την αμφίπλευρη(αμφίδρομη) θέαση
4. Την ευρεία θέαση πολλαπλών κατευθύνσεων
- 5.Την πανοραμική θέαση 360 μοιρών

Με φυσικά όρια τα μικρά υψώματα, που είναι “απομεινάκια” του βράχου, το πλάτωμα ανοίγεται προς τα βόρεια και κυρίως δυτικά, προσφέροντας θέα προς τον λόφο του Στρέφη, το Πεδίο του Άρεως, τα Τουρκοβούνια, το Ποικίλο Όρος και την Πάρνηθα. Οι δύο ανηφορικοί περίπατοι στη νότια πλευρά, πίσω από τον βράχο, οδηγούν σε υπερυψωμένα σημεία με πανοραμική θέα του αστικού τοπίου, με τον ορίζοντα να περιλαμβάνει το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, τον Σαρωνικό κόλπο και τον Υμηττό. Στεκόμενος κανείς στο κέντρο του πλατώματος, μπορεί να δει την ψηλότερη κορυφή με το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, ενώ το Θέατρο του Λυκαβηττού παραμένει κρυμμένο από το βλέμμα, ορατό μόνο μέσω των τριών εισόδων.Οι θεάσεις οργανώνονται με τέτοιον τρόπο ώστε η τοπογραφία του λόφου και η φύτευση να λειτουργούν ως φυσικά όρια για το βλέμμα.

2.4 ΧΩΡΙΚΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΟΤΗΤΕΣ

Στη συνέχεια, καταγράφηκαν και οπτικοποιήθηκαν οι χωρικές ποιότητες που παρατηρήθηκαν στην περιοχή, με τη βοήθεια σκίτσων και κολλάζ.

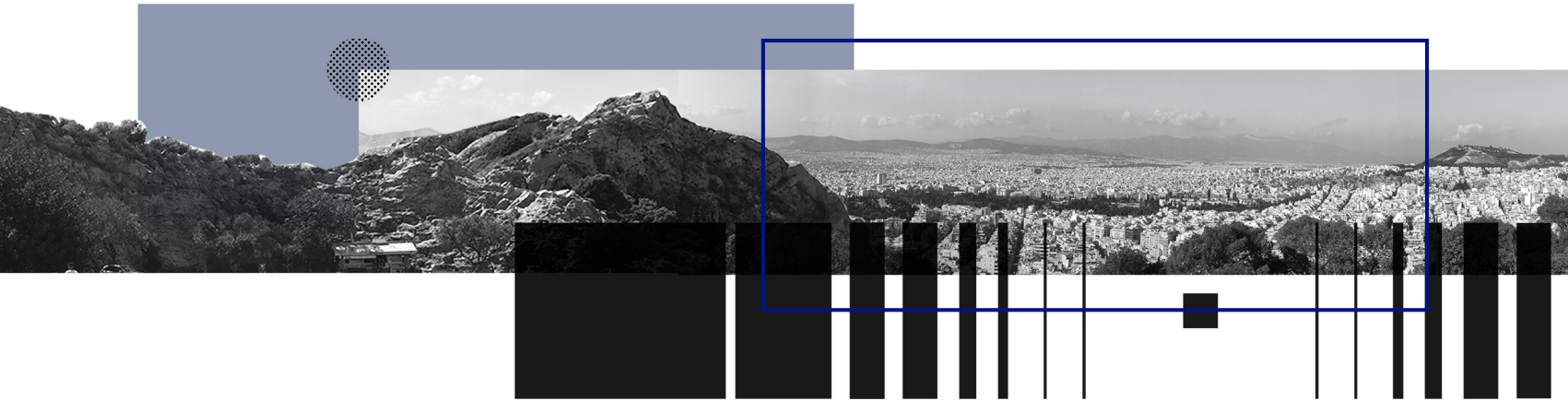
ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΤΗΤΑΣ / ΤΟΥ ΑΝΟΙΧΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑ / ΤΗΣ ΚΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

Όταν ανεβαίνει κάποιος στον Λυκαβηττό έχει την αίσθηση της αποδέσμευσης του σώματος από το φυσικό έδαφος και την προσήλωση του προς τη θέα του τοπίου, τον ουρανό και τον αέρα. Πρόκειται για μια τεράστια κενή επιφάνεια, ελεύθερη και ανοιχτή, προσπελάσιμη από όλους, με χαρακτηριστικό τον απέραντο ορίζοντα. Το πλάτωμα του Λυκαβηττού λειτουργεί ως μια παύση μέσα στην πόλη, μια ανάσα από την ασφυκτική πυκνότητα του αστικού ιστού της Αθήνας, προσφέροντας έναν δημιουργικό κενό χώρο. Είναι ένα σημείο στάσης που χαρακτηρίζεται από την οριζοντιότητα, ενώ η ήπια κλίση του παραμένει σχεδόν αδιάκριτη.

ΘΕΑΣΗ / ΚΛΕΙΣΤΟΤΗΤΑ

Το βλέμμα στο πλάτωμα του Λυκαβηττού αιωρείται ανάμεσα στο επιβλητικό ύψος των βράχων και στο απέραντο της πόλης. Το πλάτωμα λειτουργεί σαν ένα μεγάλο μπαλκόνι, ένα θεωρείο της Αθήνας, όπου η πόλη ξεδιπλώνεται σχεδόν ολόκληρη μπροστά μας. Εδώ, έχουμε την ευκαιρία να δούμε όχι μόνο τη μορφή και τη δομή της πόλης, αλλά να συνδεθούμε με τη μνήμη, την ιστορία και τον πολιτισμό που τη χαρακτηρίζουν. Πρόκειται για ένα σημείο που προσφέρει κάτι παραπάνω από τον στιγμιαίο θαυμασμό: μια στάση για να αναλογιστούμε και να καλλιεργήσουμε μια πιο δημιουργική σχέση με την πόλη.

Η ΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ / Ο ΒΡΑΧΟΣ ΩΣ ΦΥΣΗ

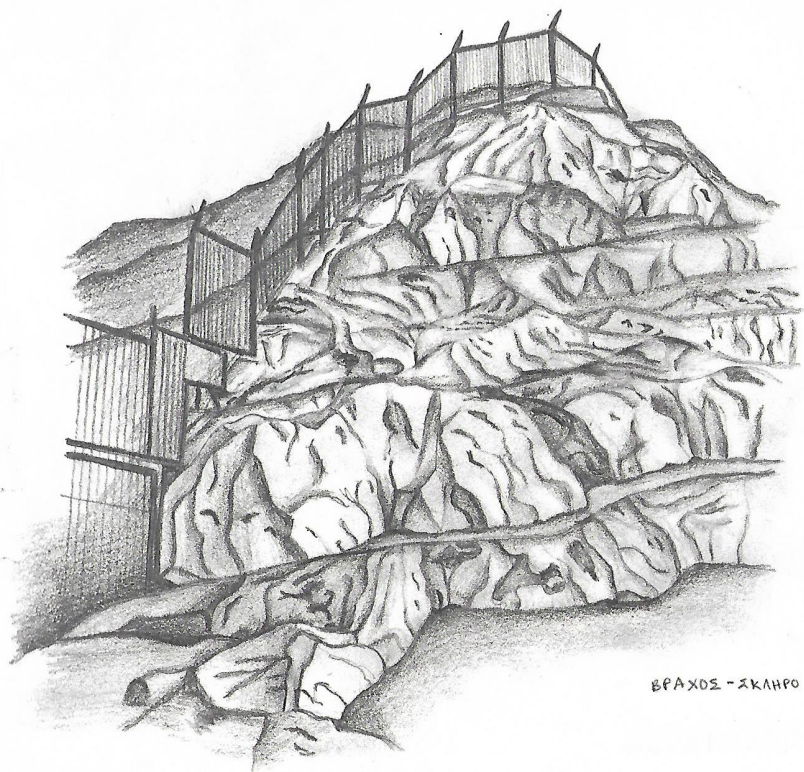
Ποια είναι η πραγματική φύση του Λυκαβητού; Δεν περιορίζεται απλώς στο φυσικό στοιχείο, όπως η βλάστηση. Η ουσία του Λυκαβητού βρίσκεται στον βράχο, έναν λαξευμένο βράχο, που έχει σμιλευτεί και σημαδευτεί με τον χρόνο. Με τις χαρακίες, τις ακμές και τα βαθουλώματά του, το τοπίο παρουσιάζει μια τραχιά, καταπνημένη μορφή και μια κοφτή και επιβλητική αισθητική. Αυτή η δυναμική επιφάνεια αποτελεί από μόνη της ένα ισχυρό γλυπτικό φόντο, μια φυσική σκηνογραφία που δεσπάζει στο χώρο.

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ / ΑΓΡΙΟ ΤΟΠΙΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ

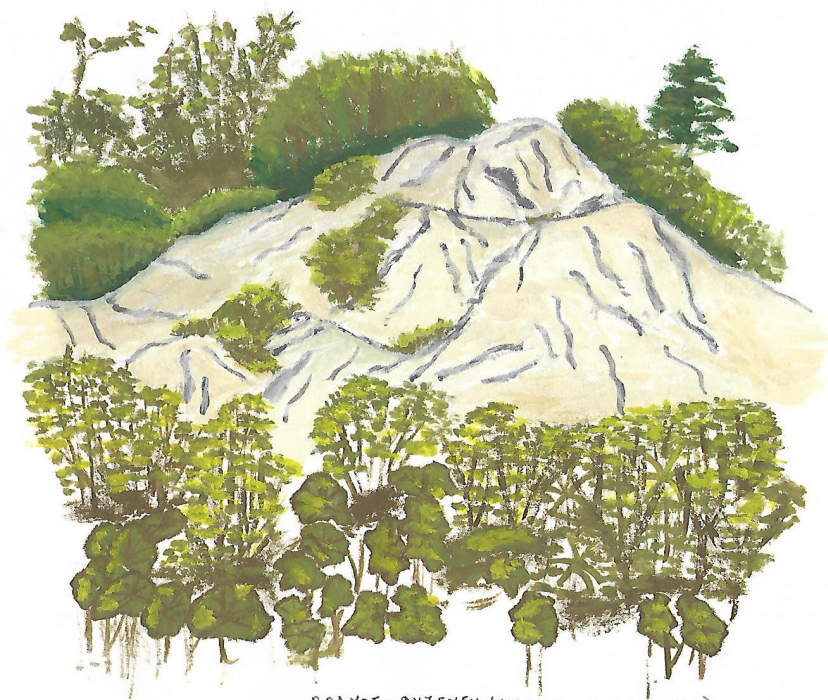
Το Θέατρο του Τ.Ζενέτου, το σημαντικότερο αρχιτεκτόνημα της περιοχής που βρίσκεται τοποθετημένο ανάμεσα σε αυτούς τους λατομημένους και απόμερους βράχους, αρνείται οποιαδήποτε σύνδεση με το φυσικό έδαφος και στρέφεται προς τον ουρανό. Σε αντίθεση με ένα αρχαίο ελληνικό θέατρο, η εμπειρία της παρακολούθησης θεαμάτων στο Θέατρο του Ζενέτου συνδέεται με την αίσθηση ανόδου σε μια σκαλωσιά. Η διαφάνεια της μεταλλικής κατασκευής και η ανεμπόδιστη θέα της πόλης από ψηλά προσφέρουν στους θεατές μια αίσθηση ανύψωσης και αποδέσμευσης από το γήινο περιβάλλον. Χαρακτηριστική είναι η φράση που σημειώνει ο Ζενέτος σχετικά με το πώς αντιλήφθηκε και ερμήνευσε το τοπίο για να μπορέσει στη συνέχεια να σχεδιάσει: «Σαφώς φαίνεται η ύπαρξη μη φυσικού κοίλου και το τοπίο χαρακτηρίζεται από αδρές μεμονωμένες προεξοχές(!) έξοχης γλυπτικής φυσικής γλυπτικής! Η επιλογή της αρχιτεκτονικής λύσεως έχει σαφή κριτήρια» Βλέπουμε πώς σκέφτεται και σχεδιάζει ο Ζενέτος, ο οποίος αντιλαμβάνεται το τοπίο ως μια τραχιά και πολυδιάστατη δημιουργία που έχει προκύψει από την γλυπτική επεξεργασία του ανθρώπου. Ανταποκρινόμενος σε αυτή την αντίληψη, επιλέγει να διαμορφώσει το θέατρο ως μια γλυπτική φόρμα που “εγκαθίσταται” αρμονικά μέσα στην τεχνητή κοιλότητα του λατομείου.

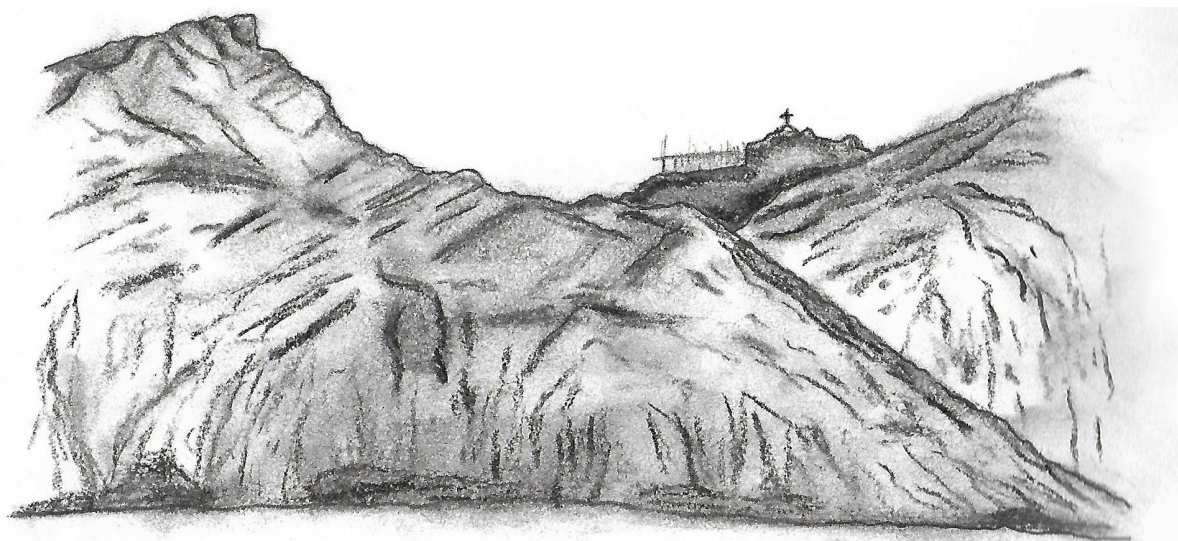

ΒΡΑΧΟΣ - ΣΚΛΗΡΟ ΟΡΙΟ

ΒΡΑΧΟΣ - ΦΥΤΕΥΣΗ (ΜΑΛΑΚΟ-ΣΚΛΗΡΟ ΟΡΙΟ)

ΒΡΑΧΟΣ - ΣΚΗΛΟ ΟΡΙΟ

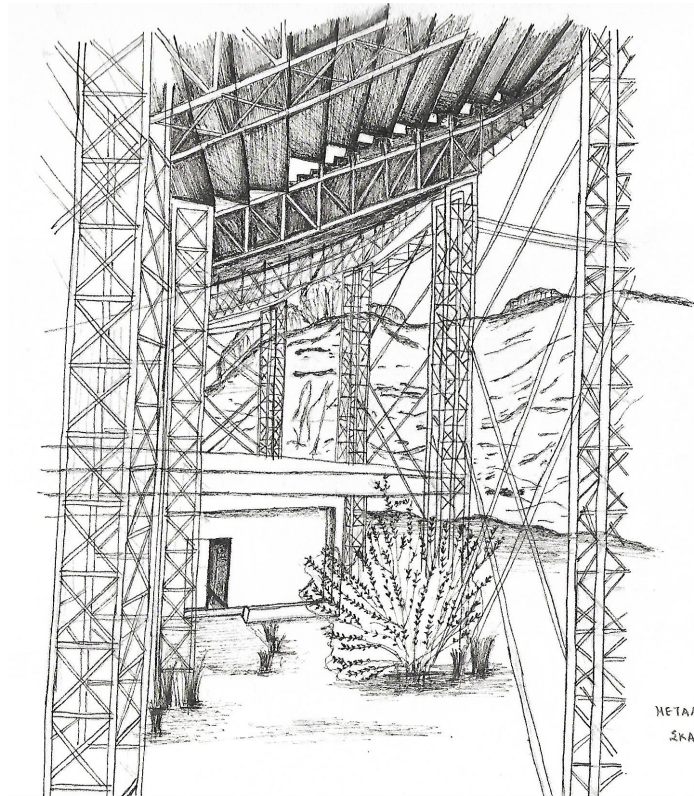
ΟΥΡΑΝΟΣ - ΓΗ

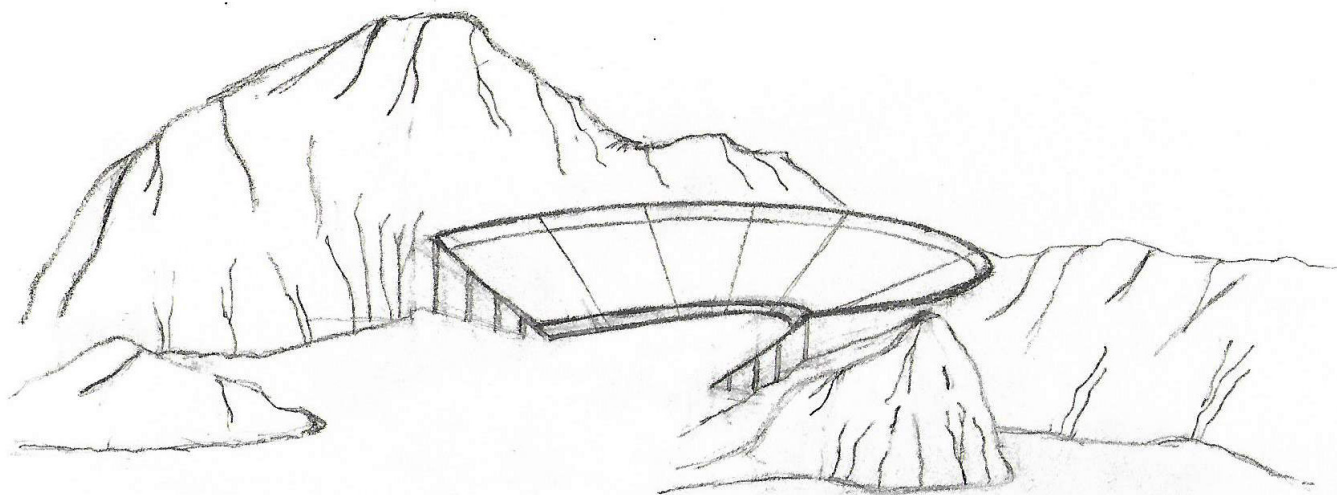
ΑΥΓΑΣΗ

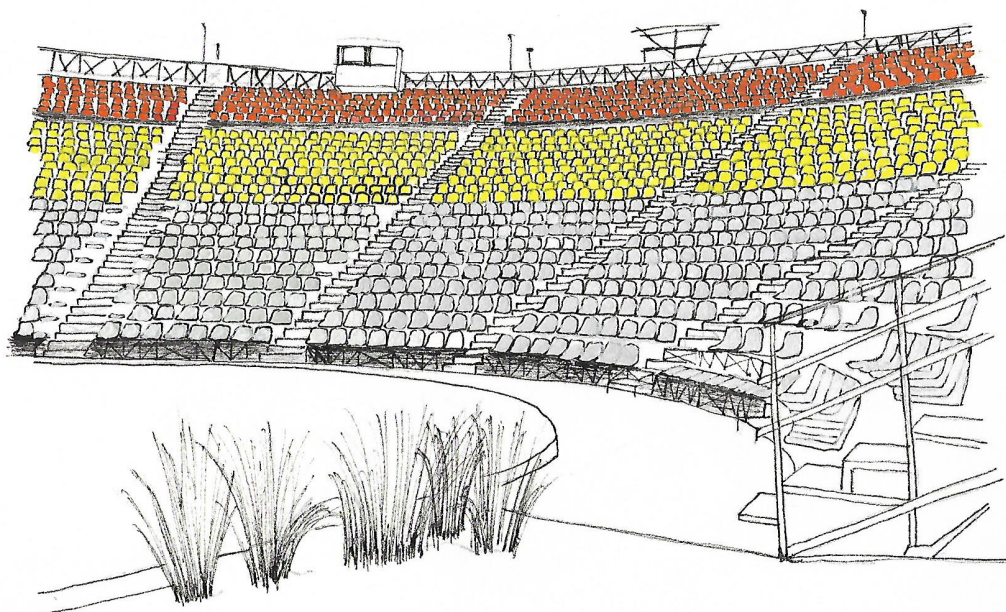
ΚΑΤΑΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΣ ΣΚΕΛΕΤΟΣ
ΣΚΑΛΕΣΙΑ - ΒΡΑΧΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ - ΛΑΤΟΜΕΙΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

2.5 ΔΙΠΟΛΑ-ΔΙΥΚΟΤΗΤΕΣ

Έπειτα από την ανάλυση που προηγήθηκε για τον λόφο του Λυκαβηττού αλλά και την περιοχή παρέμβασης συγκεντρώνονται και καταγράφονται όλα τα δίπολα που εντοπίζονται σε έναν οπτικό κατάλογο.

1. ΦΥΣΙΚΟ-ΤΕΧΝΗΤΟ: Το δίπολο αυτό όπως διαπιστώσαμε εντοπίζεται τόσο στην σχέση πόλης (αστικού ιστού) με το ανάγλυφο, όσο και στην σχέση του λατομημένου χώρου με την φύση

2. ΟΥΡΑΝΟΣ-ΓΗ: Στον Λυκαβηττό, η θέα του αστικού τοπίου, ο ουρανός και το φως του ηλίου, αποκτούν μεγαλύτερη βαρύτητα από την υλικότητα του εδάφους και τη σχέση του σώματος με τη γη.

3. ΘΕΑΣΗ-ΚΛΕΙΣΤΟΤΗΤΑ: Με φυσικά όρια την τοπογραφία του λόφου, διαμορφώνεται το εύρος της θέασης και οι οπτικέςφυγές.

4. ΑΝΑΒΑΣΗ-ΚΑΤΑΒΑΣΗ: Λόγω των μεγάλων κλίσεων διαμορφώνεται το δίκτυο μονοπατιών που δημιουργούνται σε ολόκληρο το λόφο.

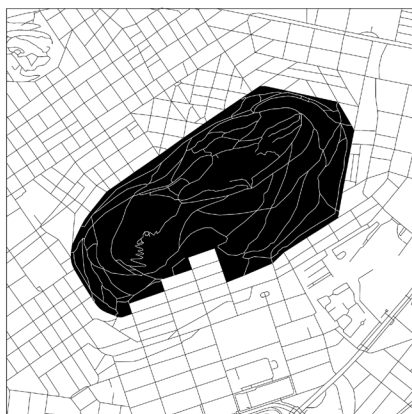
5. ΣΚΛΗΡΟ-ΜΑΛΑΚΟ: Το τοπίο του λόφου συνδυάζει δύο υλικά, το μαλακό χωμάτινο έδαφος και το βράχο, δημιουργώντας μια ενδιαφέρουσα αντίθεση.

6. ΚΡΥΦΟ-ΦΑΝΕΡΟ: Το θέατρο του Λυκαβηττού δεν γίνεται οπτικά αντιληπτό από το ευρύ κοινό, παρά μόνο μέσω των τριών εισόδων του, όπου οι επιβλητικοί βράχοι το καθράρουν με φυσικό τρόπο. Αυτή η ιδιαίτερη τοπογραφία της περιοχής δημιουργεί δύο διακριτές περιοχές, καθεμία τις οποίες διαθέτει τα δικά της μοναδικά χαρακτηριστικά. Η πρώτη περιοχή ενσαρκώνει την έννοια της απόκρυψης, προσφέροντας μια αίσθηση εσωστρέφειας και απομόνωσης, όπου το θέατρο σχεδόν κρύβεται μέσα στο τοπίο, αφήνοντας τους επισκέπτες να ανακαλύψουν σταδιακά την παρουσία του. Αντίθετα, η δεύτερη περιοχή εκφράζει την αποκάλυψη, δίνοντας μια αίσθηση εξωστρέφειας καθώς αποκαλύπτεται η πόλη, επιτρέποντας στους θεατές να απολαύσουν την πανοραμική θέα της Αθήνας.

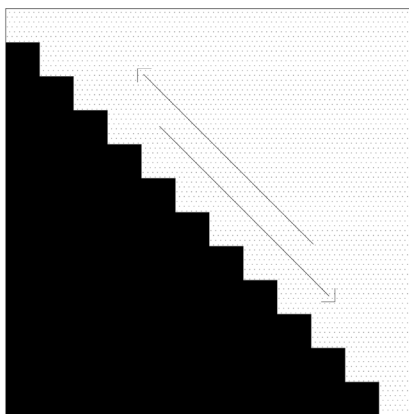
7. ΦΩΣ-ΣΚΙΑ: Παρά το γεγονός ότι το σημείο δέχεται έντονο ηλιακό φως, οι ψηλοί βράχοι που περιβάλλουν το πλάτωμα και η πυκνή φύτευση τριγύρω δημιουργούν αντιθέσεις. Υπάρχουν περιοχές που κατακλύζονται από φως, ενώ άλλες παραμένουν πιο σκιερές και σκοτεινές, διαμορφώνοντας ένα ενδιαφέρον παιχνίδι μεταξύ φωτός και σκιάς.

8. ΔΑΣΟΣ-ΞΕΦΩΤΟ: Παρά την πυκνότητα του αστικού δάσους του Λυκαβηττού, παρατηρούμε ότι υπάρχουν σημεία όπου η βλάστηση αραιώνει, δημιουργώντας φυσικά ξέφωτα. Αυτά τα ανοίγματα στον πράσινο ιστό του λόφου προσφέρουν απρόσμενες διακοπές στην πυκνή φύτευση, επιτρέποντας το φως να διεισδύσει και προσφέροντας οπτικέςφυγές προς τον ουρανό.

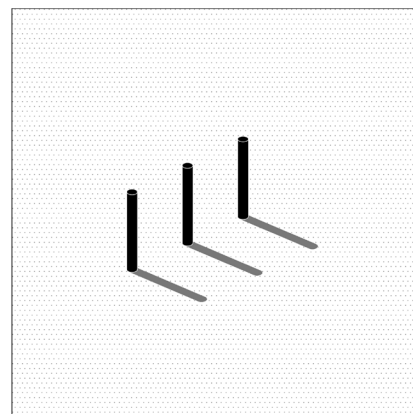
9. ΑΓΡΙΟ ΤΟΠΙΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ-ΘΕΑΤΡΟΥ ΖΕΝΕΤΟΥ: Μέσα στο άγριο και ακατέργαστο τοπίο του παλιού λατομείου, το υπαίθριο θέατρο του Ζενέτου ενσωματώνεται αρμονικά. Το θέατρο μοιάζει να ακουμπάει πάνω στην τεχνητή κοιλότητα, δημιουργώντας μια έντονη αντίθεση, όπου ο πολιτισμός και η τέχνη αναδύονται στο γλυπτικό σκηνικό που έχει διαμορφωθεί.

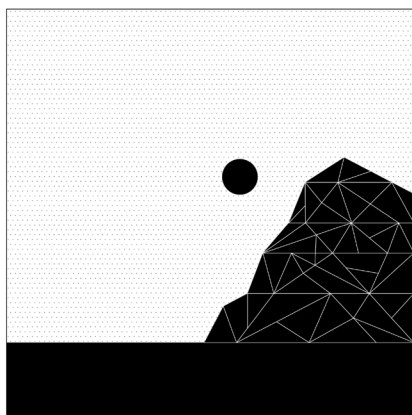
ΦΥΣΙΚΟ - ΤΕΧΝΗΤΟ

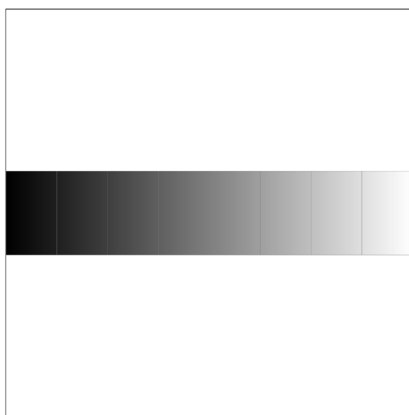
ΑΝΑΒΑΣΗ - ΚΑΤΑΒΑΣΗ

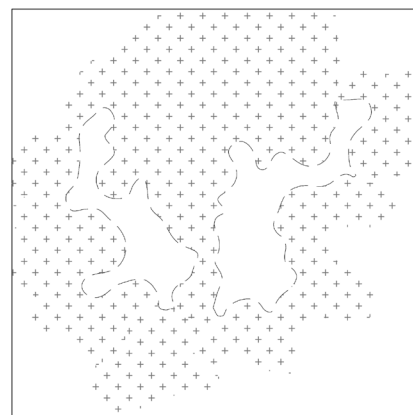
ΦΩΣ - ΣΚΙΑ

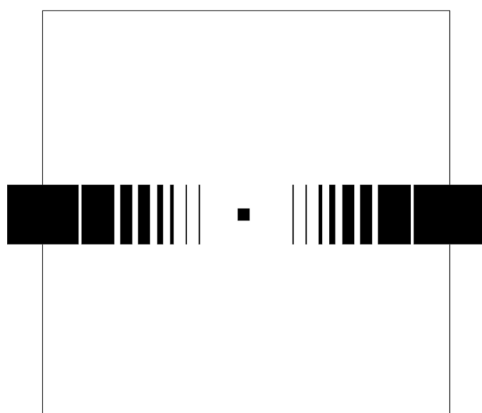
ΟΥΡΑΝΟΣ - ΓΗ

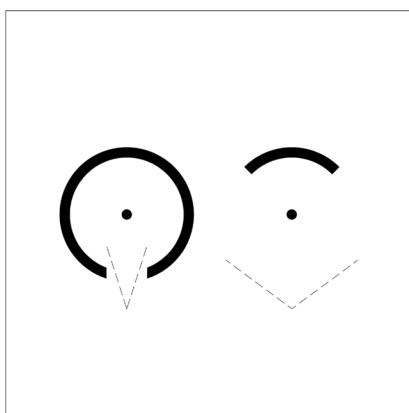
ΣΚΛΗΡΟ - ΜΑΛΑΚΟ

ΔΑΣΟΣ - ΞΕΦΩΤΟ

ΘΕΑΣΗ - ΚΛΕΙΣΤΟΤΗΤΑ

ΚΡΥΦΟ - ΦΑΝΕΡΟ

ΑΓΡΙΟ ΤΟΠΙΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ-
ΘΕΑΤΡΟ ΤΑΚΗ ΖΗΝΕΤΟΥ

2.6 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΠΛΑΤΩΜΑΤΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

Παρακάτω καταγράφεται η ιστορική αναδρομή του πλατώματος του Λυκαβηττού της οποίας σταθμός είναι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση του θεάτρου του Τάκη Ζενέτου.

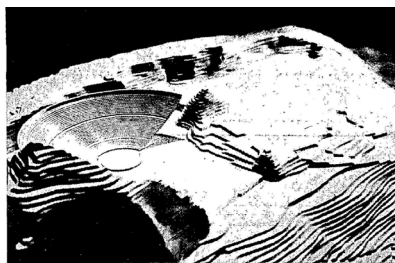

1936

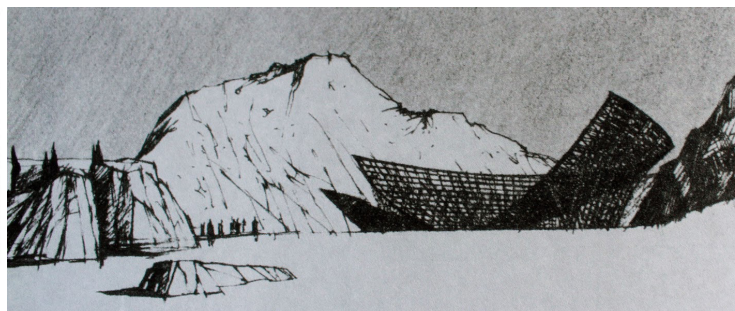
Στήνεται το πρώτο θέατρο στο ίδιο σημείο με το σημερινό θέατρο του Ζενέτου, όταν ακόμα στο λόφο λειτουργούσε το νταμάρι. Η Εθνική Οργάνωση Νεολαίας (ΕΟΝ) του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά, ανέβαζε θεατρικές παραστάσεις σε μια πρόχειρη κατασκευή που ονομαζόταν **«Θέατρο της ΕΟΝ»**. Με αφορμή τις παραστάσεις αυτές χαραχτηκε ο σημερινός δρόμος που ανεβαίνουν τα αυτοκίνητα. Στο ξεκίνημα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου οι παραστάσεις αυτές σταμάτησαν και το θέατρο έπαψε να υφίσταται.

1964

Η ηθοποιός **Άννα Συνοδινού** αναζητούσε νέα στέγη μετά την αποχώρησή της από το Εθνικό Θέατρο και πρότεινε να φιλοξενηθεί το θέατρο της στην πληγωμένη πλαγιά του λόφου. Τα έργα που θα παρουσίαζε θα στρέφονταν γύρω από την ελληνική δραματική τέχνη και την αρχαία τραγωδία, ενώ η λειτουργία του θα συνοδευόταν από εκείνη μιας σχολής αρχαίου δράματος. Στόχος της Συνοδινού δεν ήταν μονάχα η κατασκευή ενός θεάτρου αλλά η δημιουργία ενός πυρήνα καλλιτεχνικής δραστηριότητας, που θα λειτουργούσε συμπληρωματικά προς εκείνον της Ακρόπολης και του Ωδείου Ηρώδου του Αττικού.

ΑΥΤΗ είναι η μελέτη του νέου θεάτρου, του άνωθεν ή 'Αδριανού. Πήραμε από έναν φίλο της Αμερικής να φέρει το άνω του βόρειου. Το έργο θα είναι 6000 θέσεων και θα σκεπαστεί από ένα μέτρο. Άλλα, ζώνονται. Το έργο θα είναι από τον 'Οργανισμό Τουρισμού, οι σχέσεις του αρχιτέκτονα με Τ. Ζενέτο, και οι παραπάνω διατάξεις του 'Οργανισμού, οι κατασκευές οι οποίες θα γίνουν τον 1965. Αν η τιμή κατασκευής του έλκεται να πραγματοποιηθεί μέσα στο όριο του προϋπολογισμού, τότε ο 'Οργανισμός θα είναι για τους 6000 θέσεις. Δεν θα σκεπαστεί, θα σκεπαστεί σε 6000 θέσεις.

**Η Άννα Συνοδινού δημιουργεί
υπαίθριο θέατρο
5.000 θέσεων στον Λυκαβηττό**

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Καθημερινώς μία παράσταση
8.30 μ.μ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
«ΑΝΤΙΓΟΝΗ»

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ»

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ πρὸς Δραχ. 15,
25, 35 πρὸς Τεμάριον Τουριστι-
κῶν ἐκδηλώσεων Πλ. Συντάγμα-
τος τηλ. 626.981 καὶ τὸ σπά-
γυμα στὸ Τεμάριον τοῦ Θεά-
τρου τηλ. 720.900.

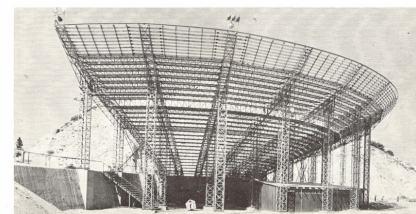
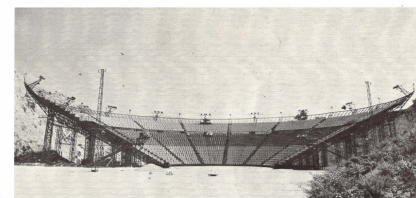
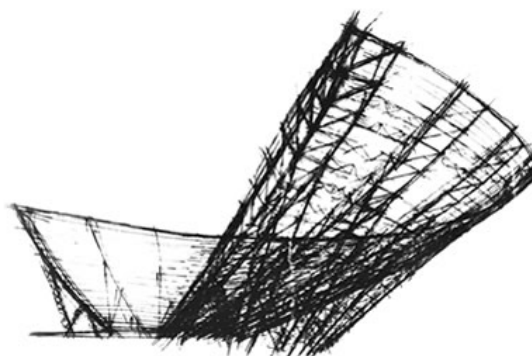
Ἐκτὸς τῶν περιφερειακῶν δρό-
μων τοῦ Λυκαβηττοῦ ὅπου εἰσά-
γουνται τὰ Λιανόφρατα τοῦ Μαρ-
σαλίου, εἰδικὰ πούλμαν οἱ ὅ-
τι μεταφέρουν στὴν εἰσὸς τοῦ
θεάτρου ΔΩΡΕΑΝ.

1965

Το πιο εμβληματικό γεγονός είναι το 1965 με την κατασκευή του **υπαίθριου εφήμερου θεάτρου, του οποίου ο σχεδιασμός ανατέθηκε στον Τάκη Ζενέτο**, με τη συμβολή της Άννας Συνοδινού. Η αρχική πρόταση του αρχιτέκτονα ήταν ένα θέατρο 5000 θέσεων, το οποίο ονόμασε Θέατρο Αχιβάδα εξαιτίας του σχήματός του (ανεστραμμένου παραβολοειδούς κώνου), αφού αυτό έπρεπε να ενταχθεί στο χώρο, ακολουθώντας το σχήμα του βράχου. Κάτω από το κοίλο θα χωροθετούνταν όλες οι βοηθητικές λειτουργίες του θεάτρου και η σχολή θεάτρου. Όμως η πρόταση κρίθηκε ακατάλληλη για να εφαρμοστεί. Το Μάρτιο του 1965 κατατέθηκε η μελέτη του Ζενέτο για το προσωρινό, λυόμενο θέατρο του Λυκαβηττού, 3000 θέσεων το οποίο ακούμπησε στην καρδιά του πρώην νταμαριού και γύρω γύρω φυτεύτηκαν πεύκα με τα οποία κρύφθηκε το ξερό τοπίο του λόφου.

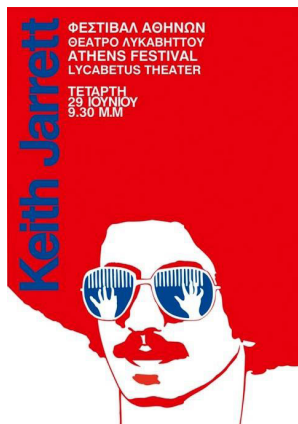
1967

Η πρώτη παράσταση που δόθηκε ήταν τον Ιούνιο του 1965 με την Άννα Συνοδινού να πρωταγωνιστεί στην Αντιγόνη του Σοφοκλή. Λειτουργήσε ελεύθερα και δημιουργικά για τρία καλοκαίρια φιλοξενώντας παραστάσεις αρχαίων δράματων. Κι ύστερα όταν ήρθε η **δικτατορία**, ήρθε και το τέλος του θεάτρου του Λυκαβηττού έτσι όπως το είχαν οραματιστεί οι εμπνευστές του στα τέλη 1967

**MILES
DAVIS**
BAND

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
1&2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1985

«ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ»

Δευτέρα 16 και Τρίτη 17 Ιουλίου 1979
ΔΥΟ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΣΗΜΗΣ ΝΕΓΡΑΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΖΑΖ
ΕΛΛΑ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ
Συνθέτουν: ΠΟΛ ΦΑΤΣΙΕΡ ΣΑΙΝΟ (Γάλλο), ΓΟΥΛΙΑΜ
ΤΟΜΑΣ ΜΠΗΤΣΙ (Αμερικανό), ΓΚΡΑΦΙΑ ΓΟΥΕΡ (Μέξικο)
(1980s).
Η ΠΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΙΣΗΤΗΡΙΩΝ
ΘΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ 10.30 ΩΡΑ 07.30
ΚΑΘΕ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΕΙΣΗΤΗΡΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΡΑΣΕΙ
ΜΕΧΡΙ ΤΕΣΣΕΡΑ (4) ΕΙΣΗΤΗΡΙΑ
Εισιτήρια: Δοκ. 500, 300, 200, έκπτωση 100
ΠΥΛΩΣΗ: Στο θέατρο το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, Στιχίου 4
Παρά 574 αριθμό κάθε μέρα από 09.30 - 12.30 και
18.30 - 20.30 τις Κυριακές και γιορτές από 09.00
- 12.00. Το φάσμα των εισιτηρίων της συναυλίας στα
τακτικά 150 θέατρα ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ από 18.30 ώ-
ρα την ώρα έναρξης της συναυλίας.
Πληροφορίες: Τηλ. 32.21.111 (έκτακτ. 242), 32.21.459, 797 236.
ΠΟΛΥΜΑΝ 82 μετακίνητων διακοπών από το ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ από
την 550 Καλαμακίου από Στάθου Χώρας 7.20 μιλί-
μετρα (8.40 μιλί) δώδεκα 80 έκτακτ. παρουσιάζει είν-
ταρα για τις συναυλίες.
Όργανωση: ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

1970

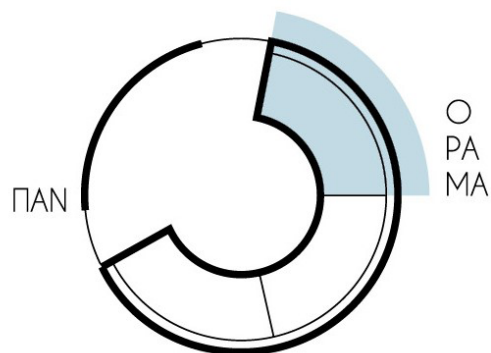
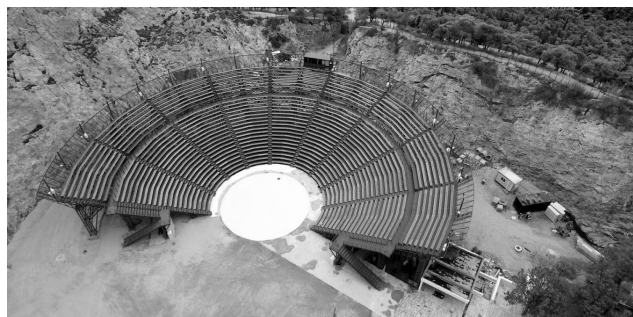
Από το 1970 και μετά ο Λυκαβηττός γίνεται **τουριστικός προορισμός και προορισμός αναψυχής** για την αθηναϊκή κοινωνία αυτής της εποχής. Στο θέατρο θα ακολουθήσει πληθώρα πολιτισμικών δράσεων, κάθε είδους ιστορικές συναυλίες, που υπάρχουν ζωντανά στη μνήμη των κατοίκων της Αθήνας στο θέατρο του Ζενέτου, το οποίο είχε γίνει το πιο μεγάλο υπαίθριο θέατρο στην Αθήνα.

1998

Το 1998 το θέατρο χαρακτηρίστηκε ως **ιστορικό διατηρητέο μνημείο** από το υπουργείο Πολιτισμού (ΦΕΚ Β/519 της 28/05/1998) και ο ευρύτερος χώρος ως ιστορικός τόπος το 2003.

2008

Το 2008 έκλεισε με απόφαση του δήμου Αθηναίων, αφού κρίθηκε ακατάλληλο από πλευράς ασφάλειας. Η τότε διαχειρίστρια αρχή Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης επικαλέστηκε **ζήτημα στατικότητας των κερκίδων**.

2019

Έγινε ο **ανοιχτός αρχιτεκτονικός διαγωνισμός** με στόχο την διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου και των υποστηρικτικών εγκαταστάσεων του θεάτρου του λόφου Λυκαβηττού, χωρίς βέβαια να πραγματοποιηθεί μέχρι τώρα η πρόταση που επιλέχθηκε.

2023

Τον Σεπτέμβριο του 2023 μετά από 15 χρόνια, το θέατρο του Λυκαβηττού ανακατασκευάζεται και επιστέφει πάλι στην πόλη. Το δημοτικό θέατρο του Λυκαβηττού αναδεικνύεται ξανά σε σημείο αναφοράς στον καλλιτεχνικό χάρτη της Αθήνας.

03

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

3.1 ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ

Στην ενότητα αυτή τίθενται ερωτήματα σχετικά με τη σημερινή κατάσταση του πλατώματος, με στόχο να διαμορφωθούν οι προθέσεις της πρότασης στη συνέχεια. Σήμερα, παρατηρείται αυξημένη επισκεψιμότητα, καθώς αποτελεί σημαντικό σημείο πανοραμικής θέασης και αναγνώρισης της Αθήνας. Παρά τη σπουδαιότητά του, ο χώρος παρουσιάζει έντονα σημάδια υποβάθμισης και αναζητά μια νέα, σύγχρονη ταυτότητα. Ο συγκεκριμένος χώρος θα μπορούσε να αποκτήσει έναν πιο συλλογικό και δημιουργικό χαρακτήρα.

Αρχικά παρατηρούμε ότι το περιβάλλον του πλατώματος του Λυκαβηττού παρουσιάζει έντονα αστικά χαρακτηριστικά, ενώ ταυτόχρονα περιβάλλεται από φυσικά στοιχεία. Δεδομένου ότι στο παρελθόν η περιοχή φιλοξενούσε ένα από τα σημαντικότερα λατομεία της Αθήνας, σήμερα αποτελεί ένα μοναδικό σημείο γεινίασης του φυσικού και του ανθρωπογενούς στοιχείου. **Πώς μπορεί να σχεδιαστεί το πλάτωμα, ως ένας κενός χώρος εντός ενός φυσικού λόφου, ενσωματώνοντας ταυτόχρονα χαρακτηριστικά αστικότητας; Πώς διαμορφώνεται ένας δημόσιος χώρος που βρίσκεται στα όρια ανάμεσα στο φυσικό και το τεχνητό στοιχείο, στα όρια πόλης και φύσης, αποτελώντας μέρος του αστικού ιστού αλλά ταυτόχρονα και έναν απομονωμένο, υπερτοπικό προορισμό;**

Παρατηρούμε επίσης ότι η ιδιαιτερότητα αυτού του τμήματος του Λυκαβηττού συνδέεται άμεσα με τη λειτουργία του Θεάτρου, το οποίο αποτελεί ταυτόχρονα μνημείο της νεωτερικής ελληνικής αρχιτεκτονικής. **Συνεπώς, το ερώτημα που προκύπτει είναι πώς να προσεγγίζεται η διαμόρφωση μιας τέτοιας περιοχής που βρίσκεται σε άμεση συνάφεια με ένα σημαντικό μνημείο, όπως το Θέατρο του Ζενέτου, και ποιες χρήσεις θα ήταν κατάλληλο να τοποθετηθούν σε αυτό το χώρο;**

Τέλος, παρατηρούμε ότι η περιοχή μελέτης αντιμετωπίζεται τόσο αυτοτελώς, ως ένα εσωστρεφές τοπίο με μοναδικές ανθρωπογενείς και φυσικές ιδιότητες, όσο και σε υπερτοπικό επίπεδο, ως ένας ανοικτός, εξωστρεφής και σύγχρονος χώρος που δημιουργεί νέες σχέσεις με την πόλη της Αθήνας. **Ποια θα είναι αυτή η νέα σχέση με την πόλη;**

3.2 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

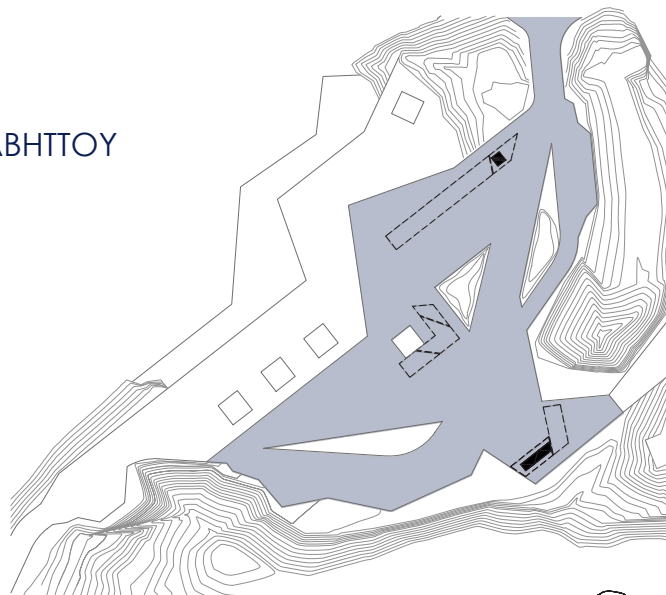
Προσπαθώντας να απαντήσω σε καθένα από αυτά τα ερωτήματα-σκοπούς, προτείνεται η περιοχή να λειτουργήσει ως «υποδοχέας» της πόλης και των κατοίκων της, προσφέροντας έναν νέο δημόσιο χώρο, καθώς και συμπληρωματικές εγκαταστάσεις που θα ενισχύσουν τις κοινωνικές και πολιτιστικές δράσεις στην περιοχή. Η σύνθεση της πρότασης οργανώνεται σε τρεις θεματικές ζώνες: την κεντρική δημόσια πλατεία, η οποία περιλαμβάνει την είσοδο των επισκεπτών στο υπαίθριο θέατρο, τη θεατρική σκηνή, και τη δημόσια δραματική σχολή με τη βιβλιοθήκη. Πιο συγκεκριμένα, η πρόταση στοχεύει στη μετατροπή του εγκαταλειμμένου υπαίθριου χώρου (πρώην χώρου στάθμευσης) σε έναν σημαντικό δημόσιο χώρο παρατήρησης της Αθήνας, προσβάσιμο από όλους, ο οποίος θα ενοποιείται με την είσοδο του θεάτρου του Λυκαβητού. Στη δεύτερη θεματική ζώνη προτείνεται η δημιουργία μιας κλειστής θεατρικής σκηνής, η οποία θα φιλοξενεί εκδηλώσεις και παραστάσεις μικρής κλίμακας, συνοδευόμενη από ένα μικρό καφέ-αναψυκτήριο και έναν εκθεσιακό χώρο αφιερωμένο στην ιστορία του Λυκαβητού. Στην τρίτη θεματική ζώνη προτείνεται η λειτουργία μιας δημόσιας δραματικής σχολής με βιβλιοθήκη, η οποία θα είναι ανοιχτή και για το κοινό. Η πρόταση επιδιώκει να δημιουργήσει έναν ισχυρό πολιτιστικό πόλο για την πόλη, καθώς και έναν πυρήνα μελέτης του αρχαίου και σύγχρονου δράματος, όπως το οραματίστηκαν οι δημιουργοί του στο παρελθόν και συγκεκριμένα η ηθοποιός Άννα Συνοδινού.

+ ΣΤΑΘΜΗ Α' ±0.00

ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

5 τ.μ.
12 τ.μ.

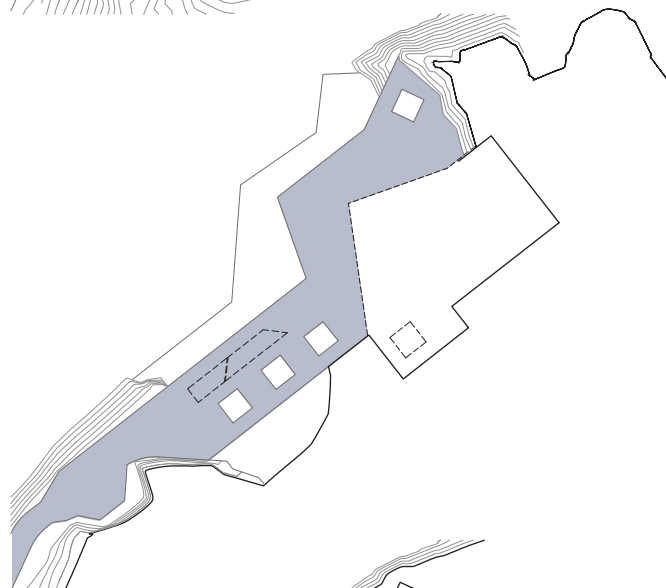

+ ΣΤΑΘΜΗ Β' -3.50

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΙΘΟΥΣΑ
ΗΜΙΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ-ΣΤΟΑ
ΚΑΦΕ-ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ
ΦΟΥΑΓΙΕ
ΧΩΡΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
ΧΩΡΟΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

418 τ.μ.
260 τ.μ.
132 τ.μ.
80 τ.μ.
137 τ.μ.
32 τ.μ.

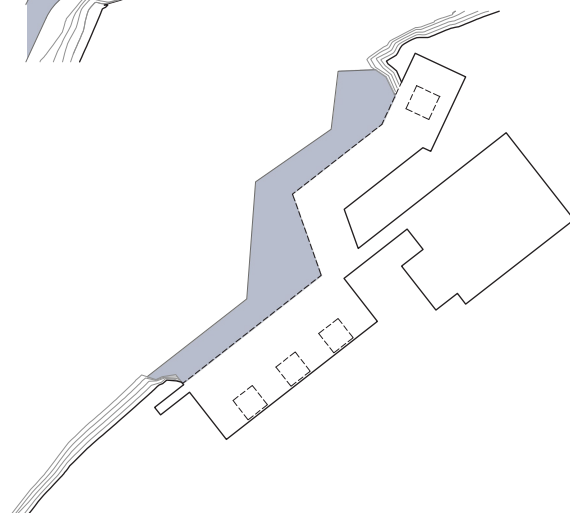

+ ΣΤΑΘΜΗ Γ' -7.00

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΜΙΥΠΑΙΘΡΙΑ ΣΤΟΑ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ-ΧΟΡΟΥ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΥΛΙΚΕΙΟ-ΕΝΤΕΥΚΗΤΡΙΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ
ΦΟΥΑΓΙΕ
ΚΑΜΑΡΙΝΙΑ
ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΑ
ΧΩΡΟΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

280 τ.μ.
3 X 35 τ.μ.
70 τ.μ.
70 τ.μ.
50 τ.μ.
180 τ.μ.
125 τ.μ.
50 τ.μ.
35 τ.μ.
155 τ.μ.
33 τ.μ.
33 τ.μ.
67 τ.μ.

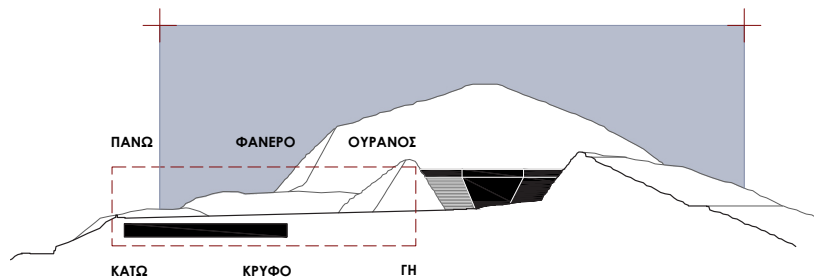

3.3 ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ

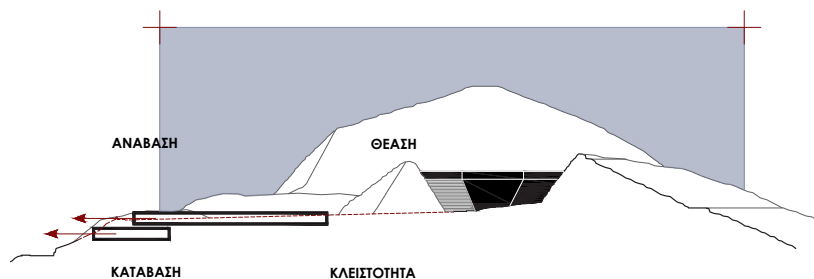
Προχωρώντας στην διερεύνηση του σχεδιασμού, κύριοι στόχοι είναι η αναζήτηση μίας ήπιας (ογκολογικά) αλλά και εξωστρεφούς δομής και η ισορροπία φυσικού και ανθρωπογενούς στοιχείου.

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΜΗΣ

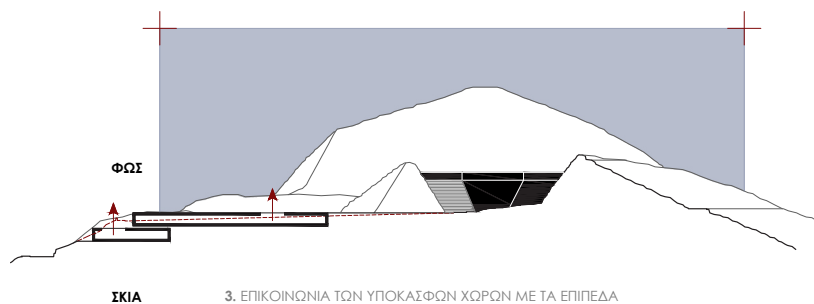
1. Διατήρηση της ελευθέριας του πλατώματος, ως μια ελεύθερη, ανοιχτή, προσπελάσιμη από όλους πλατεία και βύθιση των χρήσεων κάτω από το έδαφος. Αν ορθώναμε κάποια κατασκευή σε εγγύτητα στο θέατρο του Ζενέτου, πιθανώς να ερχόταν σε μία αμήχανη «αντιπαράθεση». Το μεταλλικό θέατρο αντιπροσωπεύει ένα όραμα που τελικώς κατάφερε να υλοποιηθεί και για αυτό ίσως να χρειάζεται να παραμείνει ως μια αυτοτελής ανεξάρτητη οντότητα στο λόφο, χωρίς άλλες κατασκευές να την προσεγγίζουν ή να την «ανταγωνίζονται».
2. Διάσπαση του ενιαίου όγκου μέσω της δημιουργίας βαθμιδωτών επιπέδων και κάθετης τοποθέτησης των λειτουργιών στα όρια αυτών και σε απόσταση από τους βράχους.
3. Επικοινωνία των υπόσκαφων χώρων με τα επίπεδα της πλατείας. Τα επίπεδα αυτά διαθέτουν κοινά σημεία τομής, όπου το άνω επίπεδο της πλατείας συναντά το κάτω επίπεδο των χρήσεων μέσω ανοιγμάτων-αίθριων.
4. Στο σημείο όπου ο λόφος κατηφορίζει, η κατασκευή ανοίγεται προς τη θέα, δημιουργώντας μια κλιμακωτή διάταξη με τρία «μπαλκόνια»-θεωρεία, που προσφέρουν θέα στην πόλη. Με αυτή τη διαμόρφωση, ο δημόσιος χώρος αποκτά θεατρικό χαρακτήρα, με την ίδια την πόλη της Αθήνας να λειτουργεί ως σκηνή. Οι χώροι είναι υπόσκαφοι, ώστε να μην εμποδίζεται η θέα από κανένα σημείο.

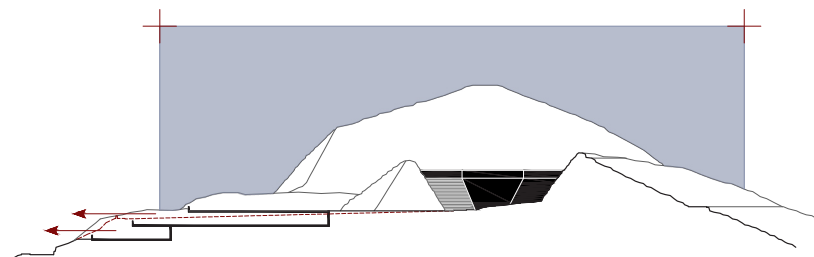
1. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΠΛΑΤΩΜΑΤΟΣ ΩΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΒΥΘΙΣΗ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ

2. ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΟΓΚΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΒΑΘΜΙΔΩΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΑΥΤΩΝ ΣΕ ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΑ ΚΑΙ ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ

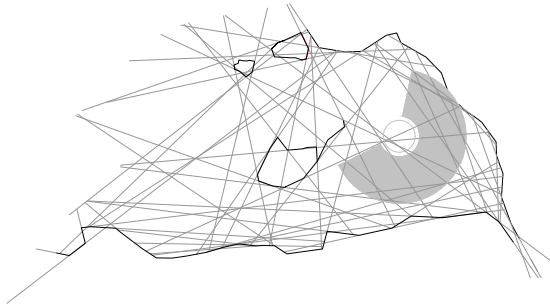
3. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟΚΑΣΦΩΝ ΧΩΡΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΜΕΣΩ ΑΙΘΡΙΩΝ

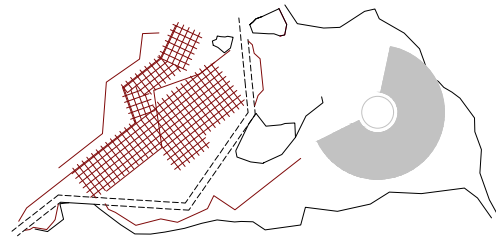
4. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΕ ΣΚΗΝΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ-ΤΑ ΘΕΩΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΤΟΨΗΣ

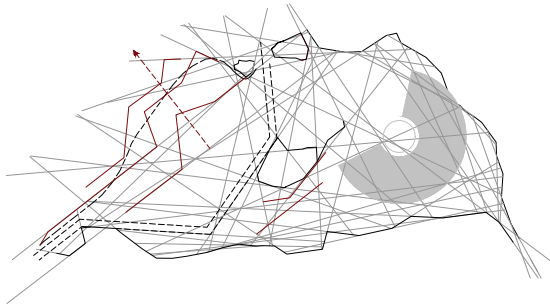
1. Σε αυτή την αλάνα πως ξεκινάει μία καινούρια χάραξη; Σε αυτόν τον ανοιχτό χώρο, η νέα χάραξη ξεκινά με βάση την προϋπάρχουσα γεωμετρία του τοπίου. Η μορφή του σχεδιασμού προέκυψε από το αποτύπωμα που αφήνουν οι βράχοι στο έδαφος, επεκτείνοντας αυτές τις χαράξεις σε όλο το πλάτωμα. Πρόκειται για μια σκληρή γεωμετρία, αυτή της ευθείας χάραξης, δίπλα στα βράχια, δίπλα σε ένα περιβάλλον που είναι ήδη τόσο «χαρακωμένο».
2. Βασική χειρονομία του σχεδιασμού είναι η χάραξη του δρόμου και η διαμόρφωση της νέας γεωμετρίας των επιπέδων με προσανατολισμό προς την πόλη. Το τοπίο των λατομημένων βράχων, με τις ακμές, τις χαρακίες και τα βαθουλώματα, οδήγησε σε πιογωνιώδεις γεωμετρίες, με σπασίματα. Τα νέα επίπεδα ακολουθούν την υπάρχουσα τοπογραφία του λόφου, ενώ ταυτόχρονα διαμορφώνουν μια νέα τοπογραφική σύνθεση στο τοπίο, ενσωματώνοντας και αναδεικνύοντας τα χαρακτηριστικά του.
3. Διατήρουνται ορισμένες χαράξεις πάνω στο επίπεδο της πλατείας. (Φανερή γεωμετρία)
4. Κρίνεται σκόπιμη η σωστή διαχείριση των ορίων με το φυσικό περιβάλλον. Όπου η πρόταση πλησιάζει τον βράχο και το φυσικό έδαφος, επιλέγεται η υποχώρηση μέσω χαράξεων που προσαρμόζονται στις πλευρές του φυσικού ανάγλυφου. Στόχος είναι η δημιουργία ενός αρμονικού συνόλου, όπου το κτιστό να συνυπάρχει με το άκτιστο, και αντιστρόφως το φυσικό να εισχωρεί στο τεχνητό, συνδιαμορφώνοντας ένα νέο τοπίο. (Δίπολο φυσικό - τεχνητό)
5. Παράλληλα, η πρόταση συνοδεύτηκε από έναν κάρναβο διαστάσεων 3x3 μ., ο οποίος λειτούργησε ως βάση για να διαμορφωθούν ορισμένες αναλογίες χώρων. (Κρυφή γεωμετρία)
6. Ο σχεδιασμός των στεγάστρων και των αιθρίων βασίστηκε στον κάρναβο 3x3 μ., ενώ οι αρμοί των στεγάστρων προέκυψαν από τις χαράξεις στην επιφάνεια της πλατείας.
7. Οι χρήσεις τοποθετούνται κατακόρυφα σε τρία επίπεδα.

1.ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΕΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΤΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ

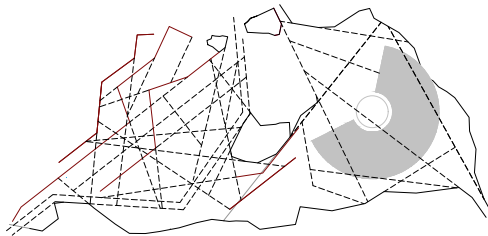
5.ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΝΑΒΟΥ (ΠΛΕΓΜΑ 3Χ3)
ΚΡΥΦΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

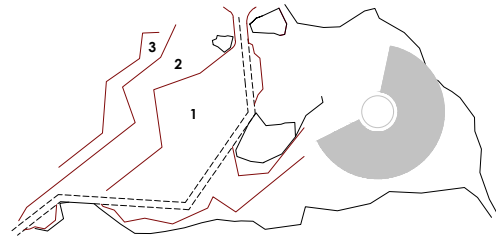
2. ΧΑΡΑΞΗ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΝΕΑΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΜΕ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΑ

6.ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΤΕΓΑΣΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΙΘΡΩΝ ΜΕ
ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΚΑΝΑΒΟ

3.ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΧΑΡΑΞΕΩΝ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ
ΦΑΝΕΡΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

6.ΚΑΘΕΤΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ ΣΕ ΤΡΙΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

4.ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΟΡΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΝΑΓΛΥΦΟ
ΦΥΣΙΚΟ-ΤΕΧΝΗΤΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΠΟΛΩΝ ΣΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ

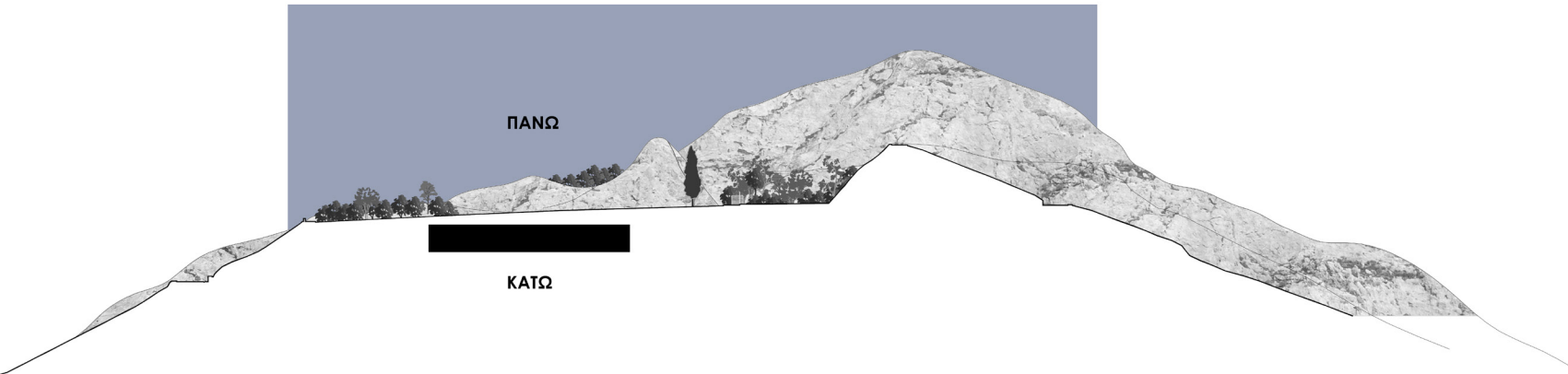
Αφού καταγράψαμε όλα τα δίπολα που εντοπίζονται στην περιοχή, ο στόχος πλέον είναι η δημιουργική ενσωμάτωσή τους στον σχεδιασμό. Αυτή η προσέγγιση επιδιώκει να αναδείξει τις αντιθέσεις και τις αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στον ουρανό και στην γη, στο ανοιχτό και στο κλειστό, στην ανάβαση και στην κατάβαση, στο φως και στην σκιά. Μέσω του σχεδιασμού, θα επιχειρηθεί η σύνθεση αυτών των αντιθετικών στοιχείων, ώστε να δημιουργηθεί ένα νέο πολυδιάστατο τοπίο που να αναδεικνύει την ταυτότητα και τον χαρακτήρα της περιοχής.

ΠΑΝΩ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

- Κυριαρχία του ανοιχτού, του κενού, της ελευθέριας, της εξωστρέφειας
- Αίσθηση της όρασης, κυριαρχία του βλέμματος και των οπτικών φυγών
 - Αποδέσμευση του σώματος από το έδαφος
- Ουρανός, ήλιος, κατάφωτος χώρος, δυνατό φως
 - Στάση, ανάπαυση

ΚΑΤΩ ΕΠΙΠΕΔΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ

- Υπόσκαφο, σκοτεινό, εσωστρεφές , περικλειστο
- Κυριαρχία του συμπαγούς και του πλήρους
 - Σχέση του σώματος με τη γη
- Μέσα στη γη, αλλαγή σε σχέση με το φως, φιλτραρισμένο φως από ψηλά
 - Κίνηση, μεταβατικότητα, πέρασμα

04

ΠΡΟΤΑΣΗ

4.1 ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΚΛ. 1:500

Η πρόταση αποσκοπεί στην δημιουργία μιας νέας πλατείας, με χαρακτηριστικά αστικότητας, που αρμόζουν σε ένα τόσο εμβληματικό σημείο της πόλης, απομακρύνοντας τα οχήματα και δίνοντας την ευκαιρία στους πολίτες να οικειοποιηθούν τον χώρο. Στα κατώτερα επίπεδα δημιουργείται μία εκσκαφή που φιλοξενεί όλες τις χρήσεις, η οποία συμπληρώνει και υποβασιάζει τη διαμόρφωση του ανοικτού υπαίθριου χώρου στο επίπεδο της πλατείας.

ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ

Δεδομένου ότι η επαναλειτουργία του υπαίθριου θεάτρου αποτελεί τον κύριο πόλο έλξης προς το πλάτωμα του Λυκαβηττού, το πρώτο επίπεδο διαμορφώνεται ως μια κεντρική πλατεία με επίκεντρο την είσοδο των επισκεπτών στο θέατρο του Ζενέτου. Αυτό το επίπεδο συνδέει την κύρια είσοδο στο πλάτωμα με την είσοδο του θεάτρου, ενώ παράλληλα, μέσω ενός κεκλιμένου επιπέδου, εξασφαλίζει τη ροή των επισκεπτών προς την έξοδο. Στο δεύτερο επίπεδο συναντάμε την υπόσκαφη θεατρική σκηνή, συνοδευόμενη από διάφορες δημόσιες υποστηρικτικές χρήσεις. Σε αυτό το επίπεδο βρίσκεται επίσης η έξοδος από το πλάτωμα, η οποία λειτουργεί ταυτόχρονα και ως δευτερεύουσα είσοδος. Ο υπαίθριος χώρος που διαμορφώνεται εδώ αποτελεί συνέχεια της κεντρικής πλατείας, ενώ παράλληλα εξυπηρετεί τις υπόσκαφες λειτουργίες του επιπέδου. Στο τρίτο και χαμηλότερο επίπεδο βρίσκεται η υπόσκαφη δημόσια δραματική σχολή, μαζί με τη βιβλιοθήκη και τον υπαίθριο χώρο.

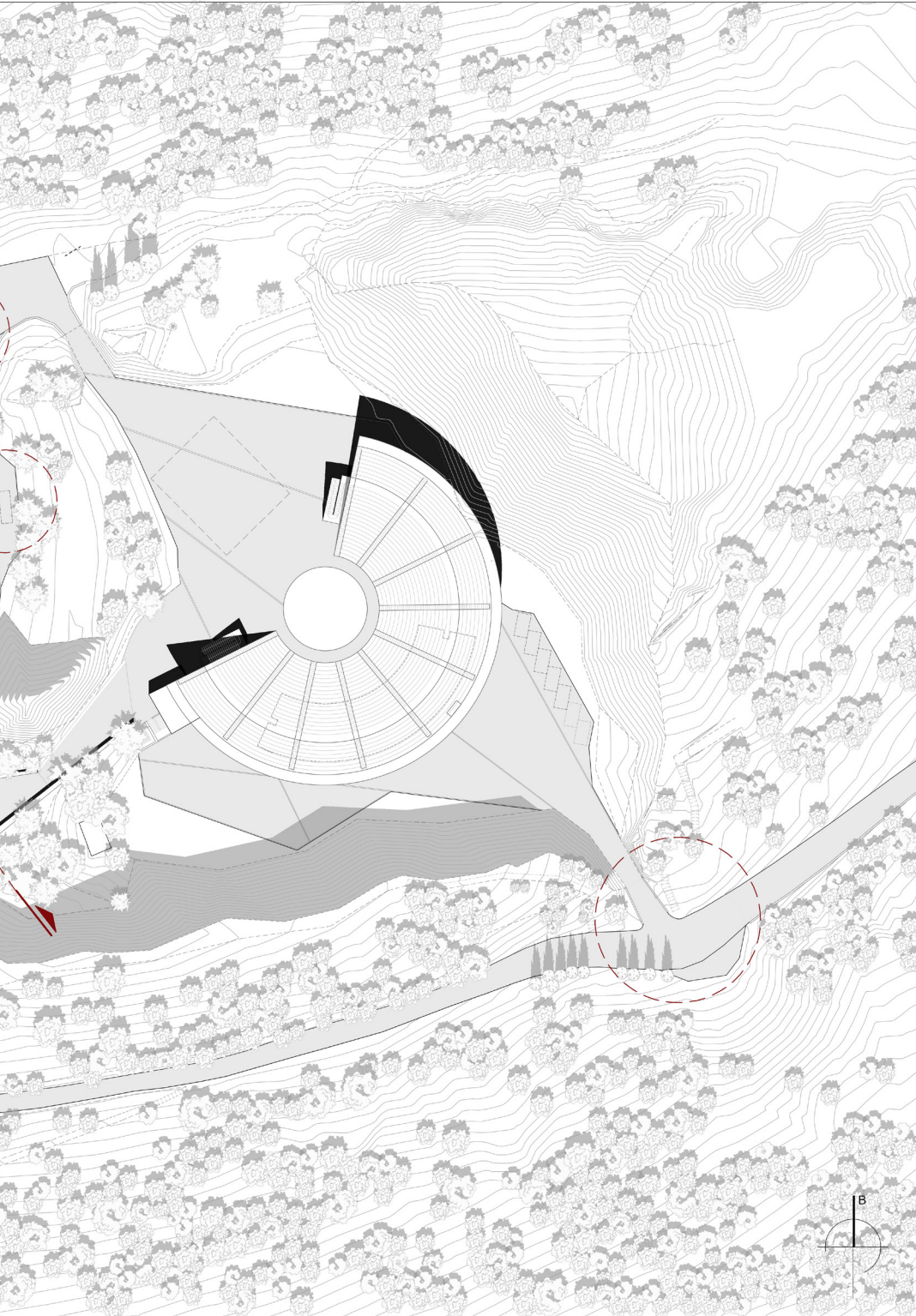
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Η μετάβαση από το πρώτο επίπεδο στο δεύτερο πραγματοποιείται είτε μέσω της ράμπας στην είσοδο του πλατώματος είτε μέσω του κεκλιμένου επιπέδου. Τα δύο επίπεδα, της κεντρικής πλατείας και της θεατρικής σκηνής, διατηρούν άμεση επικοινωνία μεταξύ τους, ενώ το επίπεδο της δραματικής σχολής και της βιβλιοθήκης εξασφαλίζει μια μεγαλύτερη αίσθηση ιδιωτικότητας. Η πρόσβαση στη σχολή γίνεται από δύο κλιμακοστάσια τοποθετημένα κατά την άνοδο του λόφου, που προσφέρουν ανεξάρτητη σύνδεση από τον δρόμο των οχημάτων, καθώς και από ένα κλιμακοστάσιο στην απόληξη του επιπέδου της πλατείας. Τα επίπεδα επικοινωνούν επίσης μέσω των αιθρίων, που βελτιώνουν τον φωτισμό και τον αερισμό των εσωτερικών χώρων. Τα στέγαστρα της πλατείας σηματοδοτούν τις κύριες εισόδους στα διαφορετικά επίπεδα.

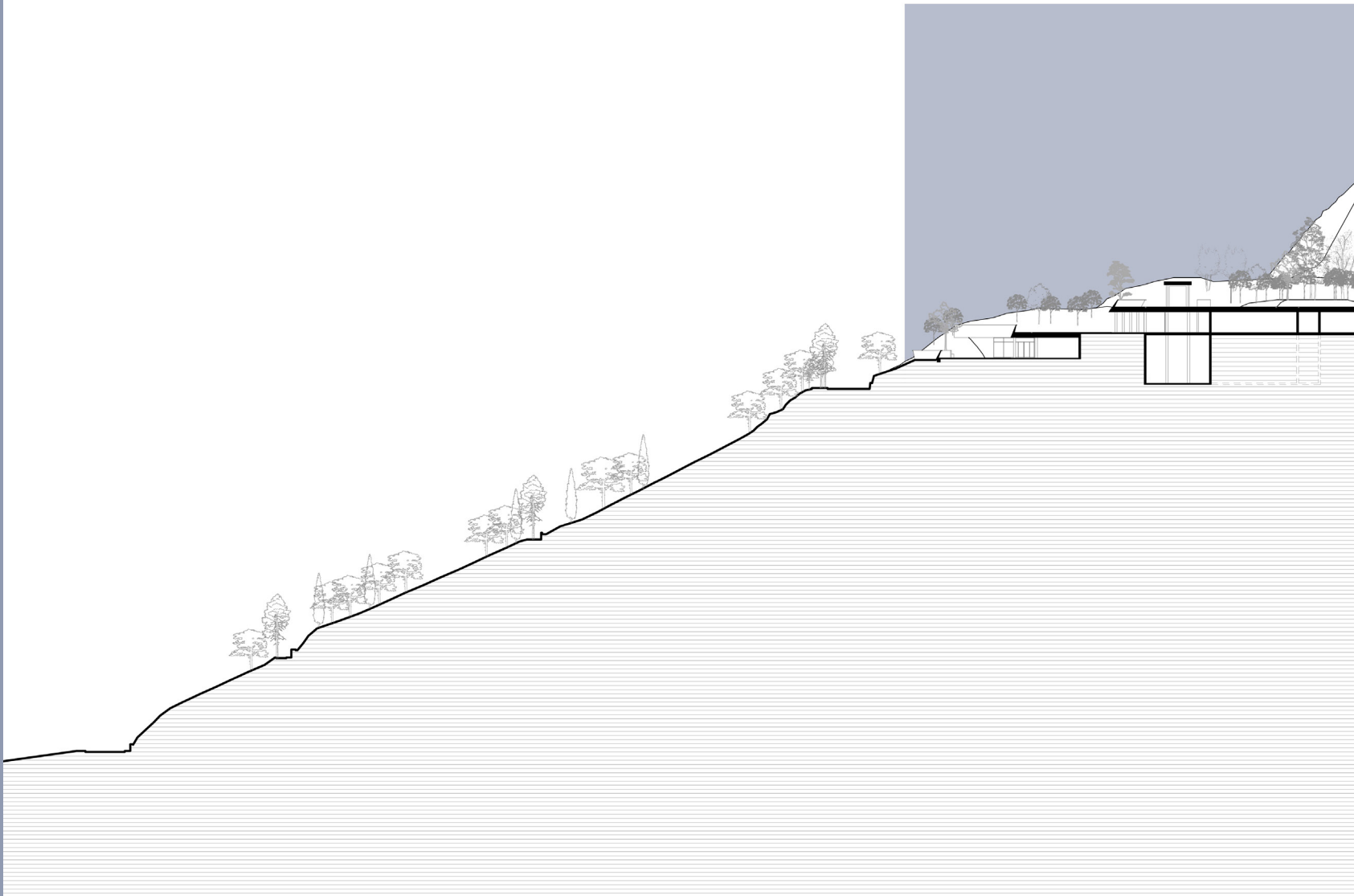
ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ

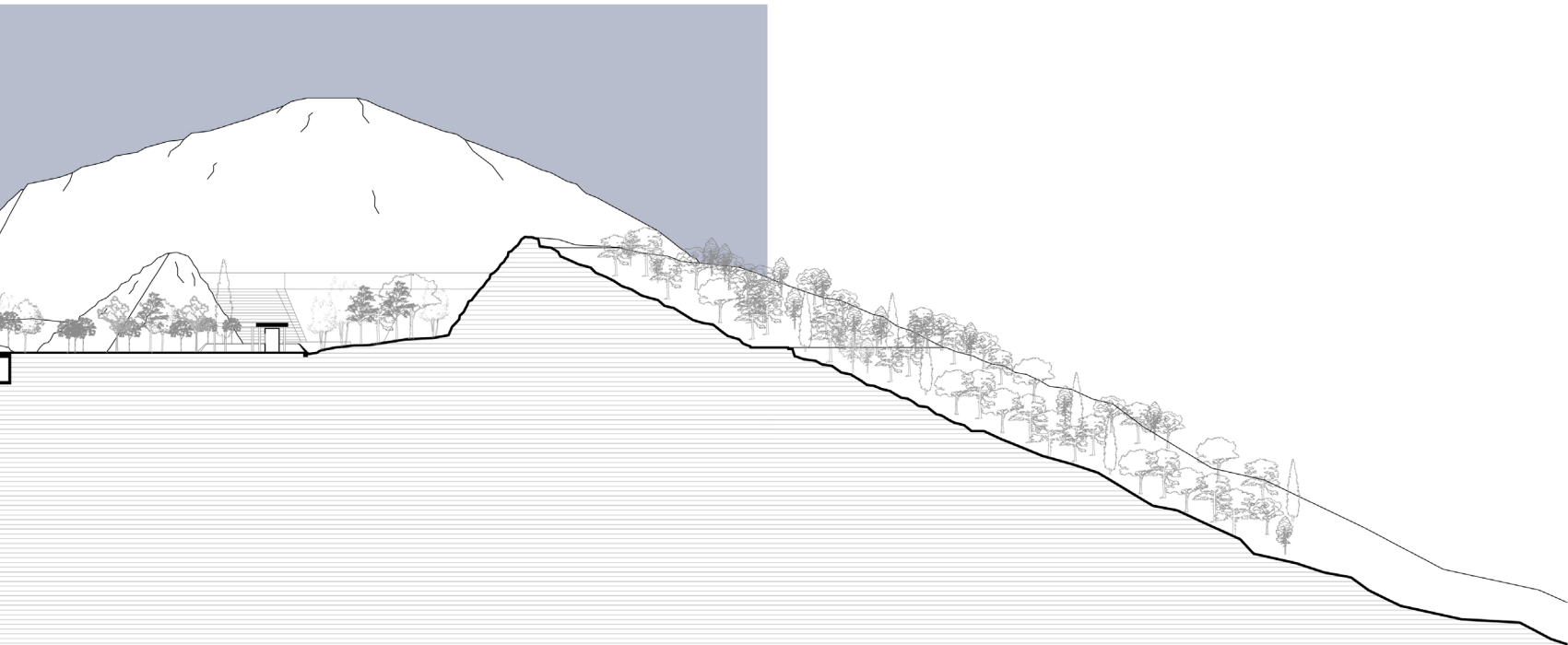
Η κύρια πρόσβαση στο πλάτωμα πραγματοποιείται από τον δρόμο των οχημάτων. Αν και η στάθμευση καταργείται για το ευρύ κοινό, επιτρέπεται η διέλευση οχημάτων και η περιορισμένη στάθμευση για Αμεα και τροφοδοσία. Η επαναλειτουργία του υπαίθριου θεάτρου δημιουργεί σημαντικές ανάγκες μετακίνησης μεγάλου αριθμού επισκεπτών κατά τις ώρες των παραστάσεων. Παράλληλα, η θεατρική σκηνή θα φιλοξενεί μικρότερης κλίμακας εκδηλώσεις, ενώ η δραματική σχολή θα εξυπηρετεί την καθημερινή μετακίνηση σπουδαστών κατά τις ώρες λειτουργίας της. Ως εναλλακτική λύση στη χρήση αυτοκινήτου, εξετάστηκε η δυνατότητα δρομολογίων με μικρά λεωφορεία 10-15 θέσεων (mini bus), που θα παραλαμβάνουν επισκέπτες και σπουδαστές από κεντρικά σημεία της πόλης, ιδανικά σε σύνδεση με το δίκτυο των σταθμών μετρό. Για τον σκοπό αυτό έχουν διαμορφωθεί δύο στάσεις λεωφορείων στο πλάτωμα. Η πρώτη βρίσκεται στην είσοδο του πλατώματος και εξυπηρετεί τόσο τους επισκέπτες του θεάτρου όσο και της θεατρικής σκηνής, ενώ η δεύτερη, στην έξοδο του πλατώματος, εξυπηρετεί κυρίως τους σπουδαστές της δραματικής σχολής. Η πρόσβαση στην πίσω πλευρά του θεάτρου, όπου βρίσκονται τα καμαρίνια και ένας βοηθητικός χώρος στάθμευσης, πραγματοποιείται μέσω της βοηθητικής εισόδου στα νοτιοανατολικά. Επιπλέον, διαμορφώνεται ένα πλάτωμα στην περιοχή, όπου διασταυρώνονται η διαδρομή προς τον Άγιο Γεώργιο και οι αναβάσεις προς τα πανοραμικά σημεία θέασης.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΚΛ. 1:500

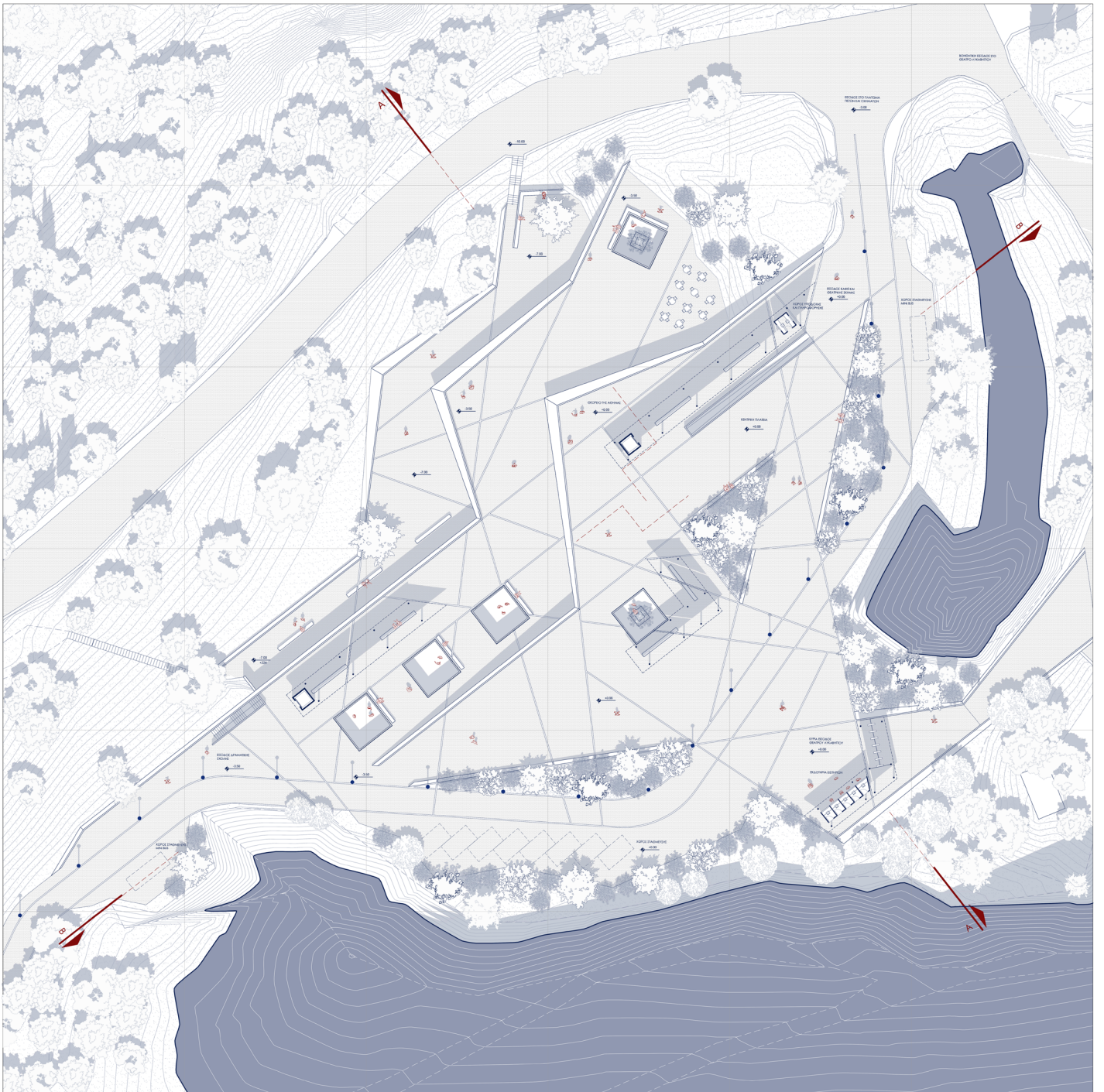

ΤΟΜΗ ΚΛ. 1:500

4.2 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ-ΚΑΤΟΨΗ Α' ΣΤΑΘΜΗΣ ΚΛ. 1:200

Το **Επίπεδο Α**, που βρίσκεται στη στάθμη ± 0.00 , διαμορφώνεται ως μια υπαίθρια δημόσια πλατεία. Σε αυτό το επίπεδο βρίσκεται η κύρια είσοδος στην περιοχή, όπου διαχωρίζεται η πρόσβαση των πεζών από αυτήν των οχημάτων, ενώ παράλληλα τοποθετείται και η στάση του λεωφορείου. Στην είσοδο του πλατώματος συναντάμε έναν χώρο υποδοχής και πληροφόρησης (info-point), ο οποίος βρίσκεται κάτω από το στέγαστρο. Δίπλα σε αυτόν, έχει διαμορφωθεί η κάθοδος προς την υποσκαφή κτιριακή εγκατάσταση μέσω μίας ράμπας. Η πρόσβαση στο κάτω επίπεδο εξυπηρετείται επίσης από τον υπαίθριο ανελκυστήρα που βρίσκεται στο τέλος του στεγάστρου. Κατά μήκος του στηθαίου δημιουργείται μια ζώνη κατόπτρευσης της θέας – το θεωρείο της Αθήνας – με το ίδιο το στηθαίο να λειτουργεί ως όριο με την πόλη. Στο επίπεδο της πλατείας διαμορφώνεται ένα αίθριο το οποίο αναφέρεται στο επίπεδο Β και συγκεκριμένα το φουαγιέ του θεάτρου. Στην πλατεία δημιουργούνται περιοχές φύτευσης που επισημαίνουν τις πορείες κίνησης στην πλατεία, ενώ παράλληλα λειτουργούν ως όριο από τον δρόμο των οχημάτων. Γύρω από αυτές βρίσκονται γραμμικά καθιστικά, τα οποία είναι κυρίως τοποθετημένα στις πλευρές που δημιουργείται σκιά. Τα στέγαστρα που τοποθετούνται στον χώρο, ένα γραμμικό στην είσοδο του πλατώματος και ένα γωνιακό που περιβάλλει το αίθριο, λειτουργούν ως χώροι στάσης και σκίασης. Στη συνέχεια της πλατείας, ανάμεσα στους δύο βράχους, συναντάμε την είσοδο του θεάτρου του Λυκαβηττού, η οποία οριοθετείται από ένα γωνιακό στέγαστρο, κάτω από το οποίο βρίσκεται και ο χώρος πώλησης εισιτηρίων. Ένα κεκλιμένο επίπεδο ενοποιεί το επίπεδο της πλατείας με το κάτω επίπεδο και οδηγεί στην έξοδο από το πλάτωμα. Στα όρια με τον βράχο, βρίσκονται περιορισμένες θέσεις στάθμευσης για οχήματα ΑΜΕΑ και τροφοδοσίας. Οι χαράξεις πάνω στη πλατεία λειτουργούν παράλληλα ως επιδαπέδια φωτιστικά, ενώ κατά μήκος του δρόμου τοποθετούνται κατακόρυφα φωτιστικά σώματα που επισημαίνουν την πορεία κίνησης των οχημάτων.

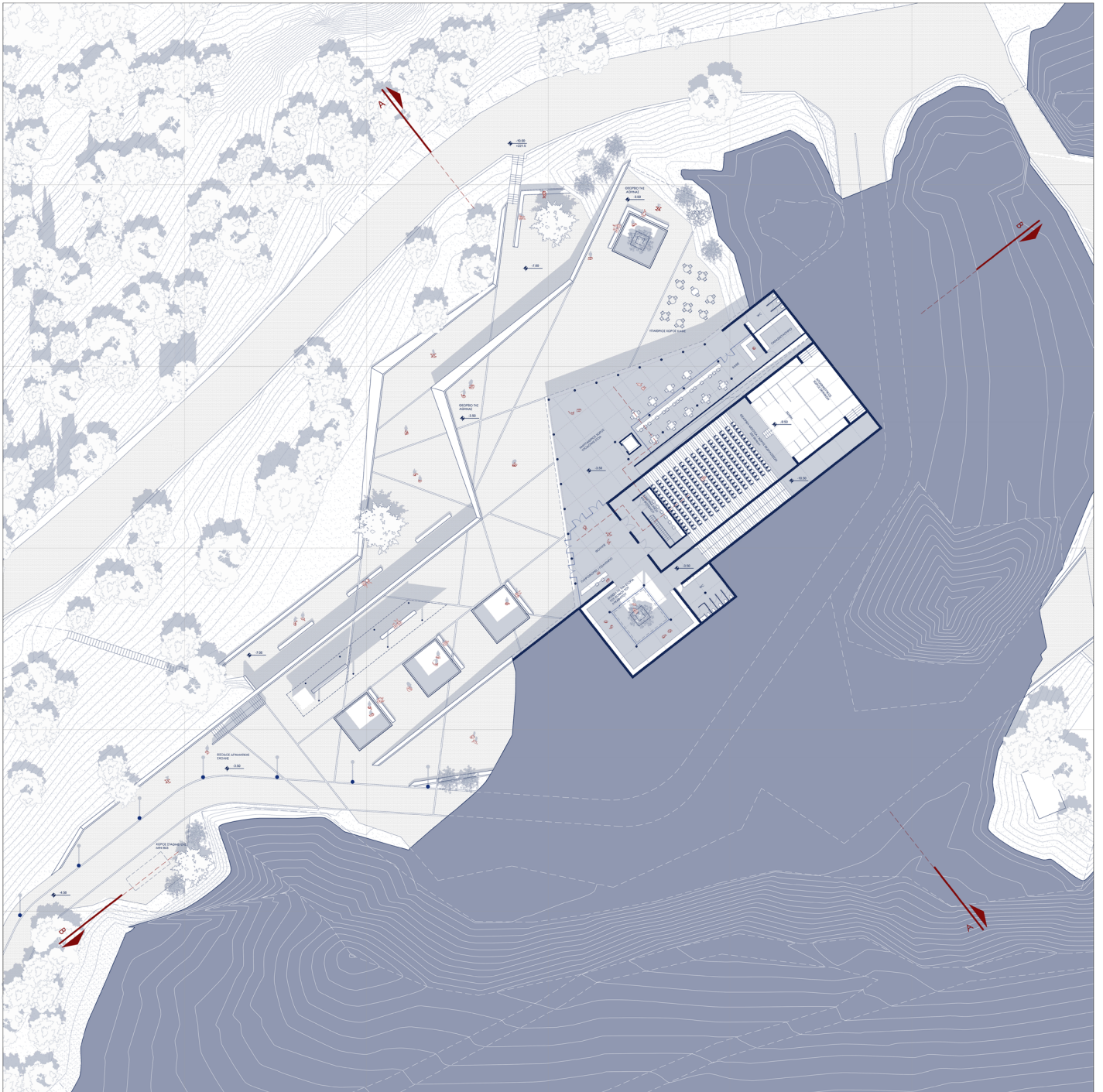

ΚΑΤΟΨΗ Α' ΣΤΑΘΜΗΣ ±0.00 | ΚΛ.1:200

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΙ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

4.3 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ-ΚΑΤΟΨΗ Β' ΣΤΑΘΜΗΣ ΚΛ. 1:200

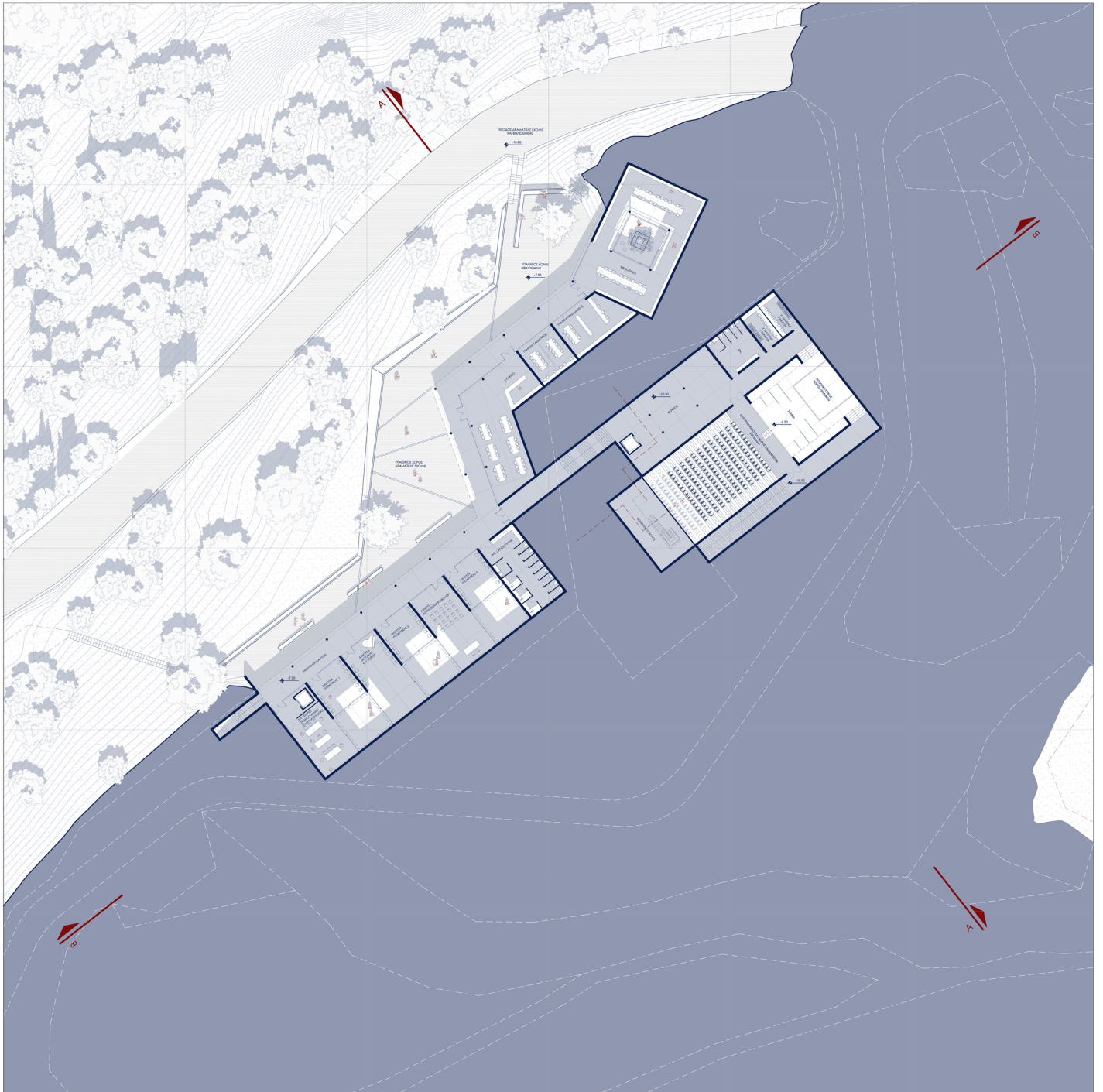
Στο **Επίπεδο Β**, που βρίσκεται στη στάθμη **-3.50 μ.**, δημιουργείται μια υπόσκαφη θεατρική σκηνή, πλαισιωμένη από διάφορους συμπληρωματικούς χώρους και λειτουργίες. Η πρόσβαση στο επίπεδο αυτό πραγματοποιείται μέσω της υπαίθριας ράμπας που αναφέρθηκε νωρίτερα, η οποία καταλήγει σε έναν ημιυπαίθριο χώρο υποδοχής με πανοραμική θέα, διαμορφωμένο ως μια μεγάλη στοά. Ο χώρος αυτός συνδέει ένα Café-Αναψυκτήριο, που διαθέτει εσωτερικό, εξωτερικό και ημιυπαίθριο χώρο, με το φουαγιέ της θεατρικής σκηνής. Μέσα στο φουαγιέ βρίσκεται ένας μικρός εκθεσιακός χώρος αφιερωμένος στην ιστορία του Λυκαβηττού, τοποθετημένος περιμετρικά του αιθρίου. Το αίθριο είναι προσβάσιμο, προσφέροντας βελτιωμένο φωτισμό και αερισμό στον χώρο, ενώ είναι επίσης φυτεμένο. Η θεατρική αίθουσα, με χωρητικότητα 225 ατόμων, η οποία συνδέεται με τη δραματική σχολή, λειτουργεί παράλληλα και ως πολυχώρος για μικρές δημόσιες εκδηλώσεις και παραστάσεις. Η κατώτερη στάθμη της αίθουσας, όπου βρίσκονται η σκηνή και τα παρασκήνια, φτάνει τα -10.50 μέτρα. Ένα βοηθητικό κλιμακοστάσιο έχει τοποθετηθεί για την εξυπηρέτηση τόσο των θεατών όσο και των παρασκηνίων. Το επίπεδο αυτό διαθέτει δύο χώρους υγιεινής, έναν δίπλα στο Café με ανεξάρτητη ημιυπαίθρια πρόσβαση και έναν άλλον δίπλα στο φουαγιέ. Ο εξωτερικός υπαίθριος χώρος που διαμορφώνεται αποτελεί συνέχεια της πλατείας και περιλαμβάνει, όπως και στο πάνω επίπεδο, μια ζώνη ενατένισης κατά μήκος του στηθίου. Στο επίπεδο αυτό βρίσκουμε τέσσερα αίθρια που συνδέονται με τη δραματική σχολή, συγκεκριμένα με τις αίθουσες διδασκαλίας και τη βιβλιοθήκη. Γύρω από τα αίθρια έχουν διαμορφωθεί γραμμικά καθιστικά, προσφέροντας δυνατότητες στάσης και παρατήρησης της θέας. Σε αυτό το επίπεδο, έχει δημιουργηθεί και η κάθοδος προς τη δραματική σχολή μέσω ενός κλιμακοστασίου και ενός υπαίθριου ανελκυστήρα κάτω από το στέγαστρο. Το γραμμικό στέγαστρο, το οποίο τοποθετείται στην είσοδο της σχολής, λειτουργεί επίσης ως χώρος στάσης και σκίασης.

ΚΑΤΟΨΗ Β' ΣΤΑΘΜΗΣ -3.50 | ΚΛ.1:200
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΚΑΦΕ

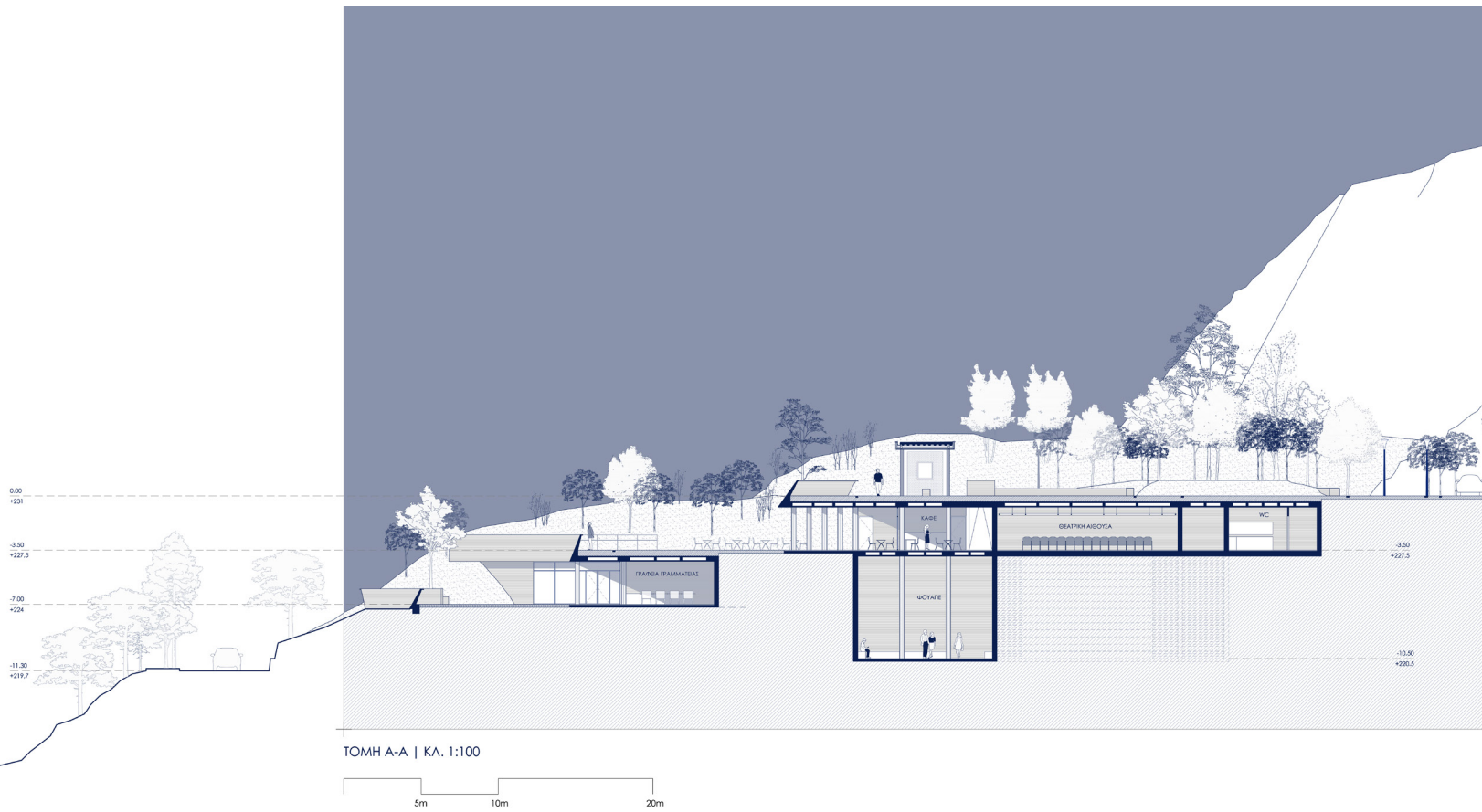
4.4 ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ-ΚΑΤΟΨΗ Γ' ΣΤΑΘΜΗΣ ΚΛ. 1:200

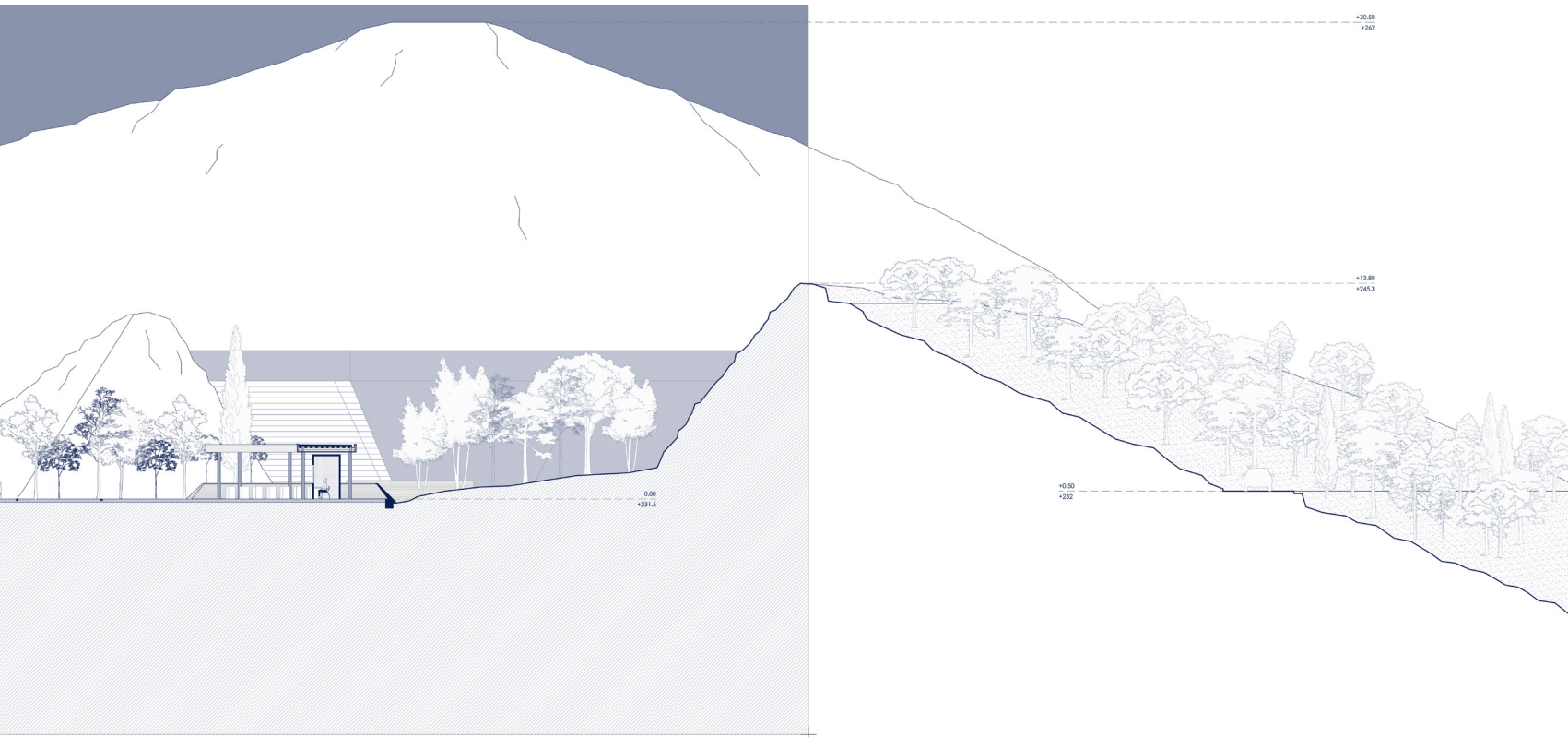
Στο **Επίπεδο Γ**, το οποίο βρίσκεται στη στάθμη **-7.00 μ.**, διαμορφώνεται η δημόσια δραματική σχολή. Η πρόσβαση στη σχολή γίνεται μέσω δύο κλιμακοστασίων, τα οποία τοποθετούνται κατά την άνοδο του λόφου και εξασφαλίζουν ανεξάρτητη είσοδο από τον δρόμο των οχημάτων, οδηγώντας στον υπαίθριο χώρο της σχολής. Ένα τρίτο κλιμακοστάσιο λειτουργεί ως κύρια είσοδος από το επίπεδο της πλατείας, καταλήγοντας στην ημιυπαίθρια στοά. Κατεβαίνοντας στο χαμηλότερο επίπεδο, βρίσκονται οι εκπαιδευτικές αίθουσες, οι οποίες διαθέτουν ανεξάρτητη ημιυπαίθρια πρόσβαση. Στις τρεις αίθουσες υποκριτικής διαμορφώνονται αίθρια για τη βελτιστοποίηση του φυσικού φωτισμού και αερισμού. Τα αίθρια λειτουργούν ως προέκταση των αιθουσών, επιτρέποντας στους σπουδαστές να εξασκούνται υπό του φυσικού φωτός. Οι παρακείμενες αίθουσες επικοινωνούν και αυτές με τα αίθρια μέσω ανοιγμάτων. Προχωρώντας κατά μήκος της στοάς, συναντάμε το κυλικείο, τα γραφεία των καθηγητών και τη γραμματεία. Η ημιυπαίθρια στοά καταλήγει στη βιβλιοθήκη και το αναγνωστήριο, όπου τα βιβλιοστάσια είναι τοποθετημένα περιμετρικά του αίθριου. Το αίθριο, πέρα από τον φωτισμό που παρέχει στη βιβλιοθήκη, είναι προσβάσιμο και φυτεμένο. Ένας διάδρομος, ο οποίος εκτείνεται κατά μήκος των αιθουσών διδασκαλίας, συνδέει τις αίθουσες της σχολής με το δεύτερο φουαγιέ της θεατρικής σκηνής στη στάθμη -10.50 μ. Στο χώρο αυτό καταλήγει και ο ανελκυστήρας, ο οποίος ξεκινά από το Επίπεδο Α της κεντρικής πλατείας. Από το φουαγιέ, υπάρχει πρόσβαση στα παρασκήνια και στη σκηνή. Δίπλα τους τοποθετούνται τα καμαρίνια και οι χώροι υγιεινής. Οι αίθουσες διδασκαλίας εκτονώνονται σε υπαίθριο χώρο, όπου τοποθετούνται γραμμικά καθιστικά για ανάπαυση. Στο σημείο της εισόδου δημιουργείται ένας χώρος με γωνιακό καθιστικό, λειτουργώντας ως επέκταση της βιβλιοθήκης.

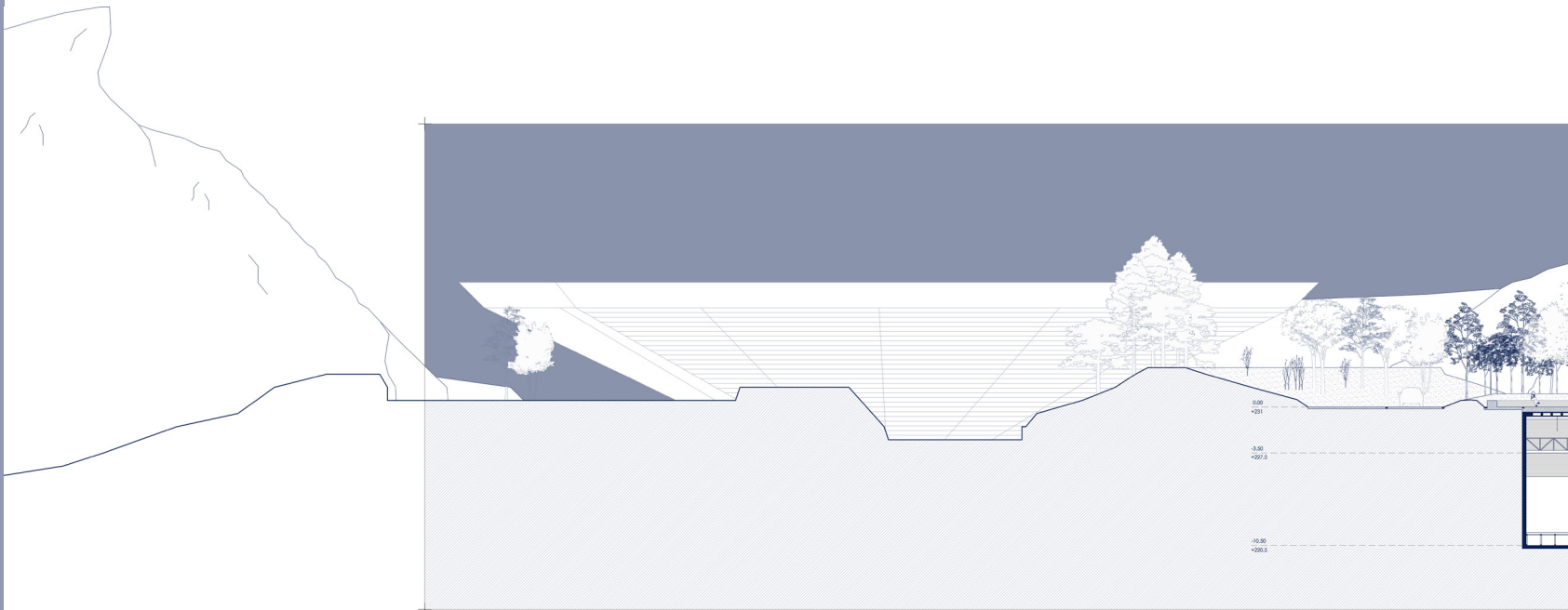

ΚΑΤΟΨΗ Γ' ΣΤΑΘΜΗΣ -7.00 | ΚΛ.1:200
ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

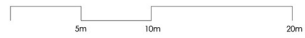
4.5 ΤΟΜΕΣ ΚΛ. 1:100

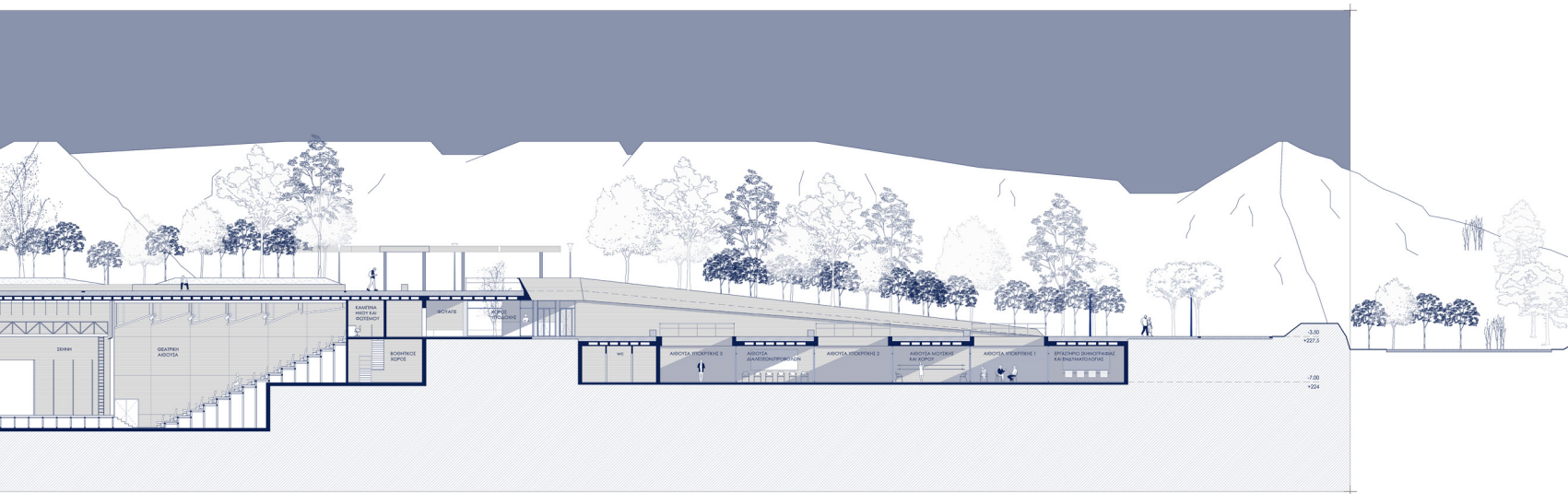

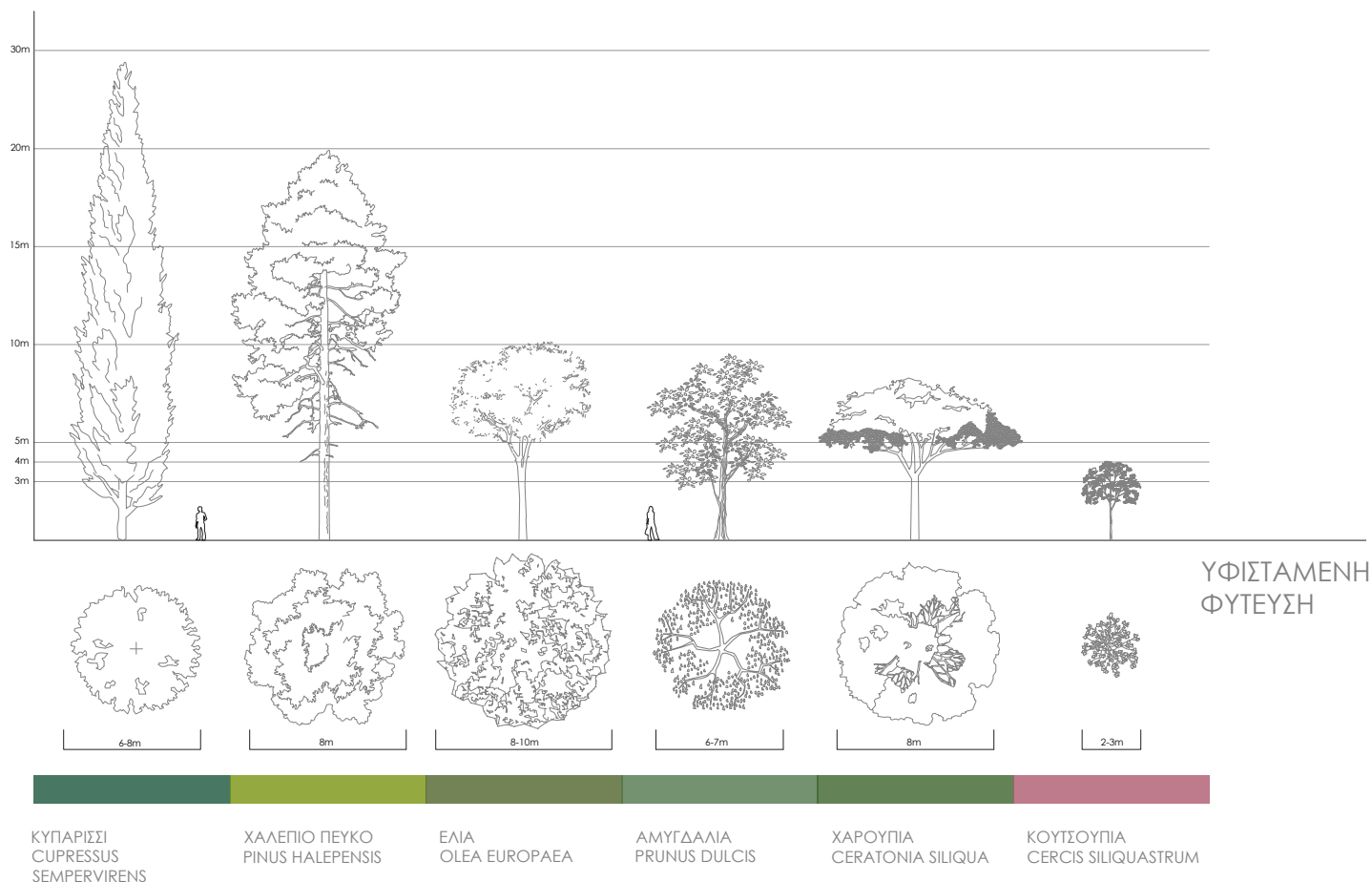
TOMH B-B | KA. 1:100

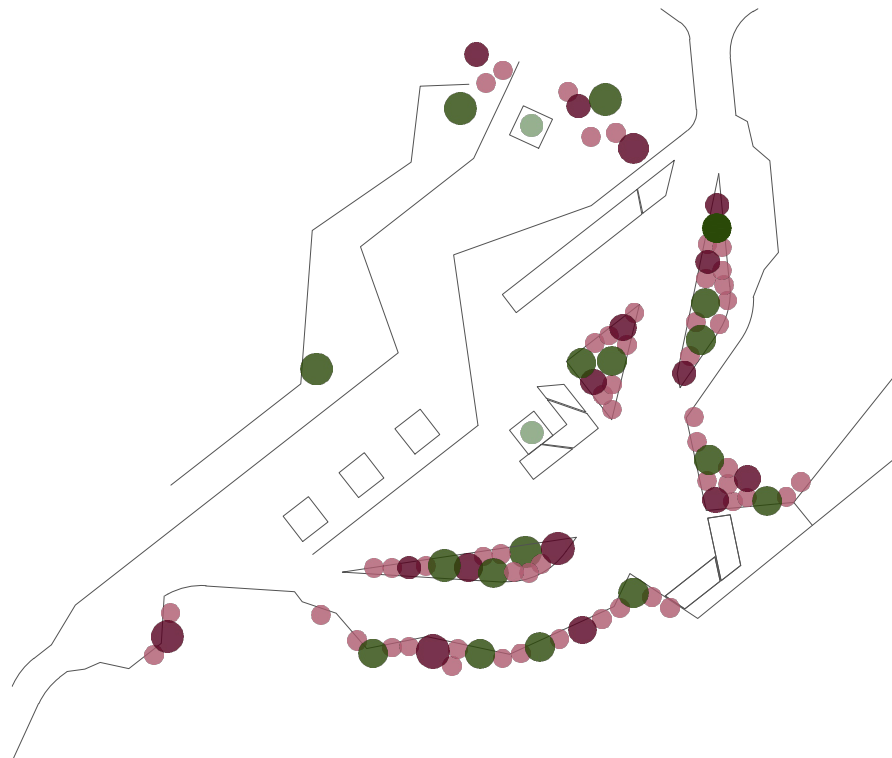
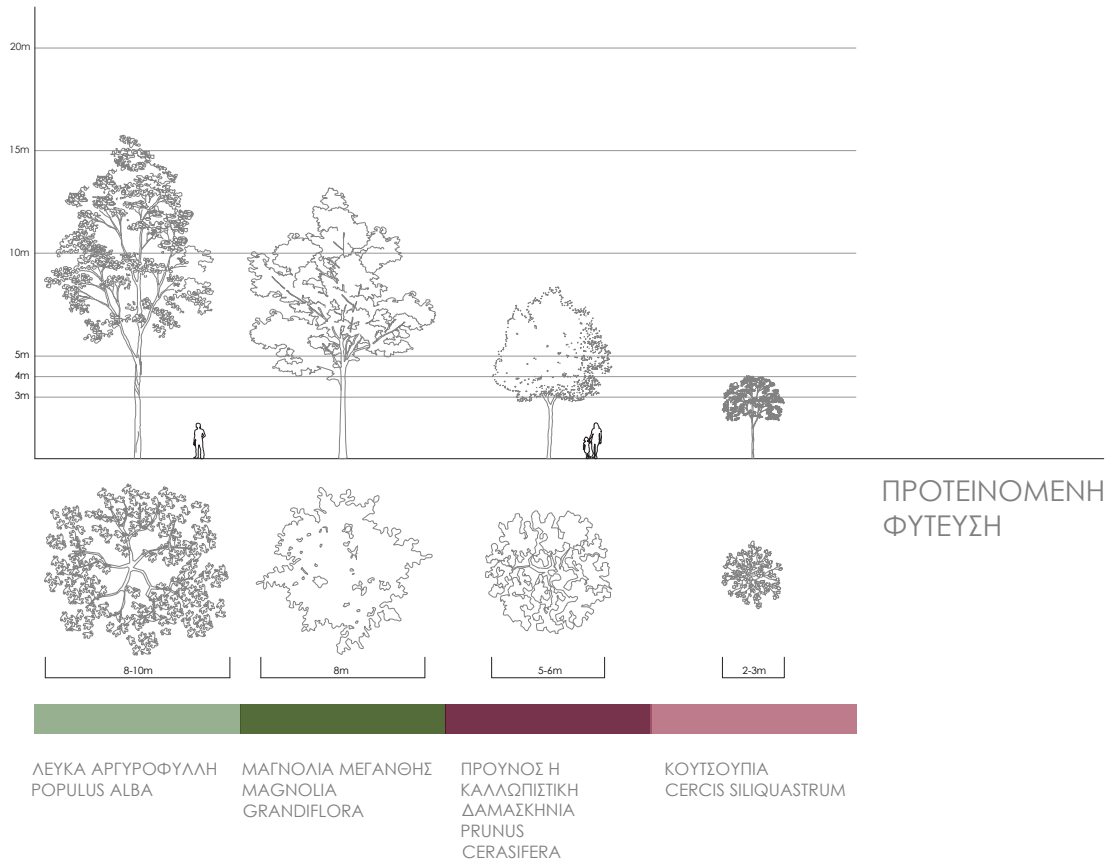

4.6 ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

Καταγράφουμε τα είδη της υφιστάμενης φύτευσης που εντοπίζονται στην περιοχή μελέτης, με κυρίαρχα το κυπαρίσσι και το πεύκο, ενώ σε μικρότερη έκταση παρατηρούνται η ελιά, η αμυγδαλιά, η χαρουπιιά και η κουτσουπιιά. Στο επίπεδο της δημόσιας πλατείας, καθώς και στα όρια της πρότασης με το φυσικό έδαφος, προτείνεται η κυριαρχία της κουτσουπιιάς και της καλλωπιστικής δαμασκηιάς, σε συνδυασμό με τη μανόλια μεγανθής και την αργυρόφυλλη λεύκα. Στόχος είναι το σκούρο κόκκινο και το έντονο μωβ φύλλωμα των δέντρων να διαμορφώσει ένα νέο τοπίο στον λόφο του Λυκαβηττού.

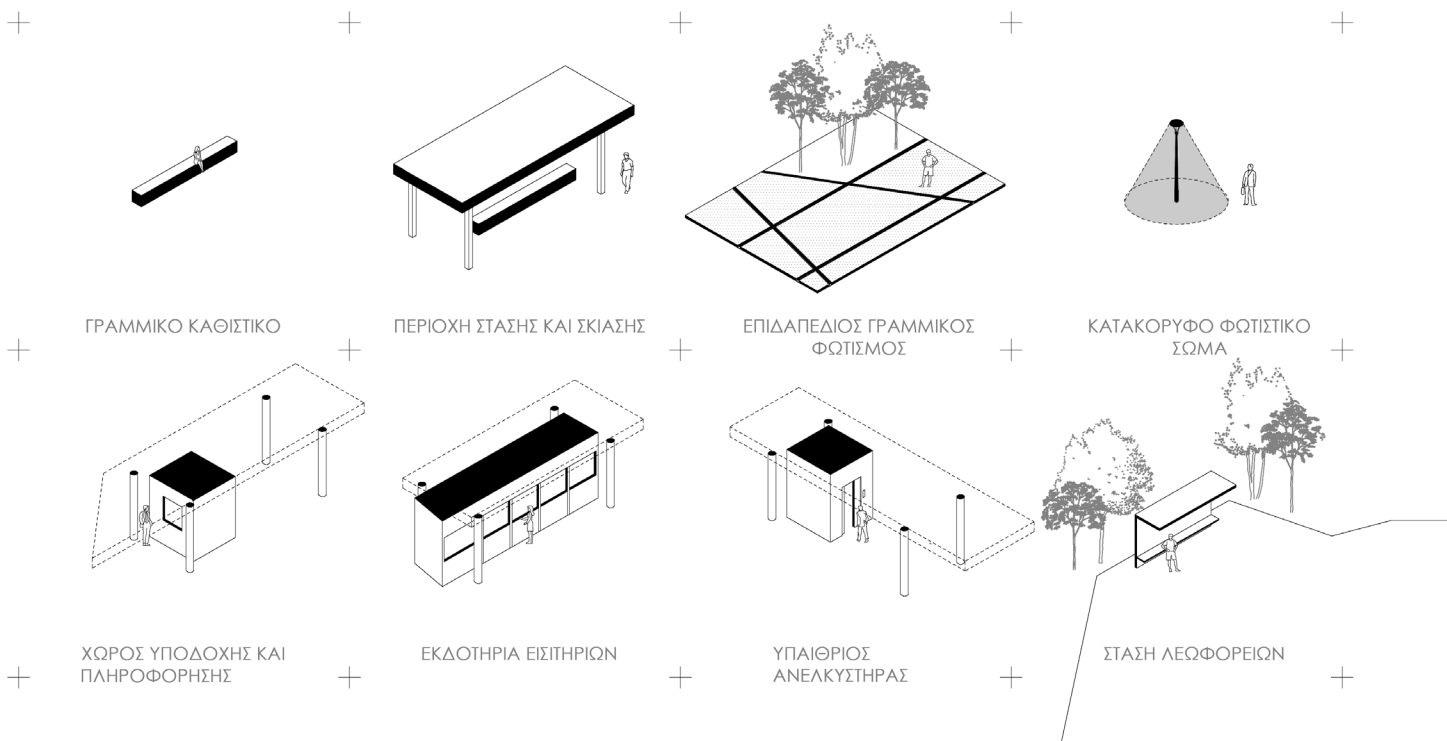

4.7 ΑΣΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Ακολουθεί ένας οπτικός κατάλογος με τον αστικό εξοπλισμό που τοποθετείται στην πλατεία:

1. Τα γραμμικά καθιστικά για στάση και ανάπαυση
2. Τα στέγαστρα ως χώρους και στάσης και σκίασης
3. Τον επιδαπέδιο γραμμικό φωτισμό πάνω στις χαράξεις της πλατείας
4. Τα κατακόρυφα φωτιστικά σώματα κατά μήκος της πορείας κίνησης των οχημάτων
5. Τον χώρο υποδοχής και πληροφόρησης κάτω από το στέγαστρο
6. Τα εκδοτήρια εισιτηρίων στην είσοδο του θεάτρου
7. Τους υπαίθριους ανελκυστήρες κάτω από το στέγαστρο
8. Την στάση λεωφορείων

4.8 ΥΛΙΚΑ

Τα υλικά που επιλέχθηκαν για την πρόταση αντλούν έμπνευση από τα υλικά και τις ποιότητες που χαρακτηρίζουν την περιοχή παρέμβασης. Συγκεκριμένα, τα τρία κύρια στοιχεία που εντοπίζονται στο τοπίο είναι το χώμα, ως μαλακό υλικό, ο βράχος, ως σκληρό στοιχείο, και η ελαφριά μεταλλική κατασκευή του θεάτρου του Λυκαβηττού. Αυτά τα υλικά αποτέλεσαν τη βάση για τη σχεδιαστική προσέγγιση. Το χώμα τοποθετείται ως μαλακό υλικό στα φυσικά πρηνή που διαμορφώνονται, στις περιοχές φύτευσης, καθώς και στα σημεία όπου η πρόταση συναντά το φυσικό ανάγλυφο. Για την επικάλυψη του δαπέδου της πλατείας επιλέγεται ένα σκληρό υλικό, που λειτουργεί ως ένα ενιαίο "σεντόνι" εδάφους σε όλη την έκταση της πρότασης, αποτελούμενο από χυτό υδατοπερατό υλικό λευκού χρώματος. Τα περίπτερα που τοποθετούνται κάτω από στέγαστρα είναι ελαφριές μεταλλικές κατασκευές σε λευκό χρώμα. Τα στέγαστρα αποτελούνται από μεταλλικό σκελετό, ενώ η οριζόντια επιφάνειά τους καλύπτεται με τσιμεντοσανίδα, δημιουργώντας την αίσθηση μιας ενιαίας πλάκας μπετού που στηρίζεται στα μεταλλικά υποστυλώματα. Η κτιριακή εγκατάσταση, καθώς και τα κεκλιμένα στηθαία, είναι κατασκευασμένα από λευκό σκυρόδεμα.

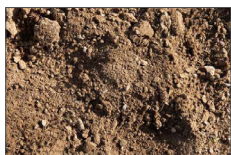
ΧΩΜΑ-ΛΟΦΟΣ

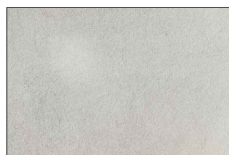
ΒΡΑΧΟΣ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΘΕΑΤΡΟΥ

ΧΩΜΑ

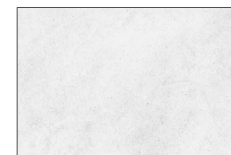
ΧΥΤΟ ΥΔΑΤΟΠΕΡΑΤΟ
ΔΑΠΕΔΟ

ΛΕΥΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ

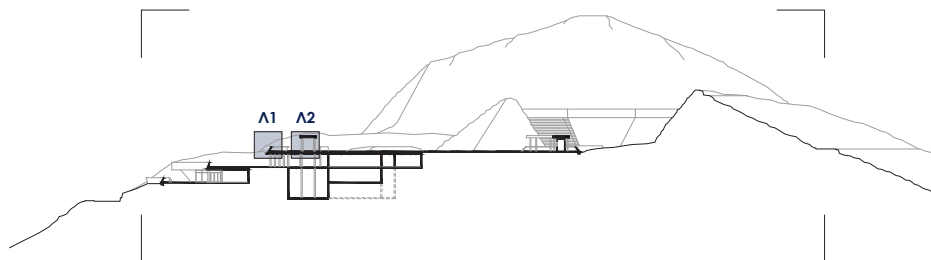

ΛΕΥΚΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

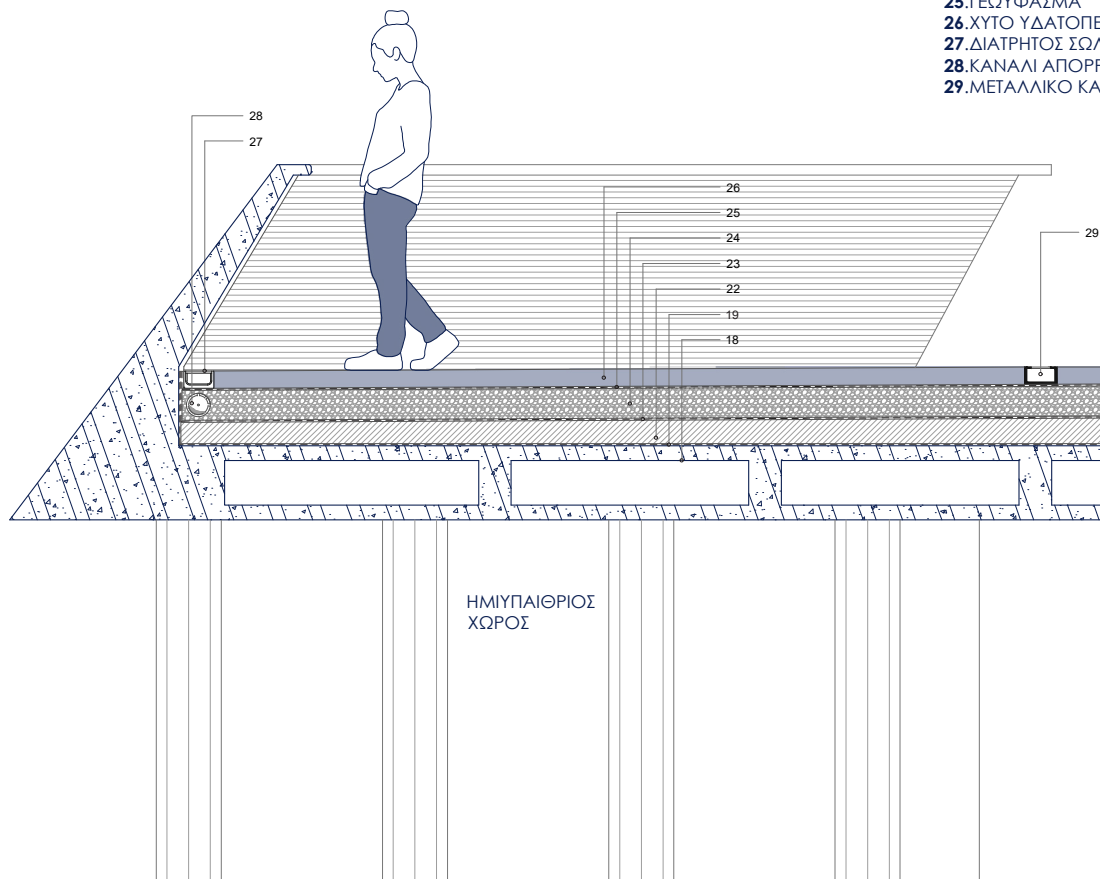

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΑΝΙΔΑ

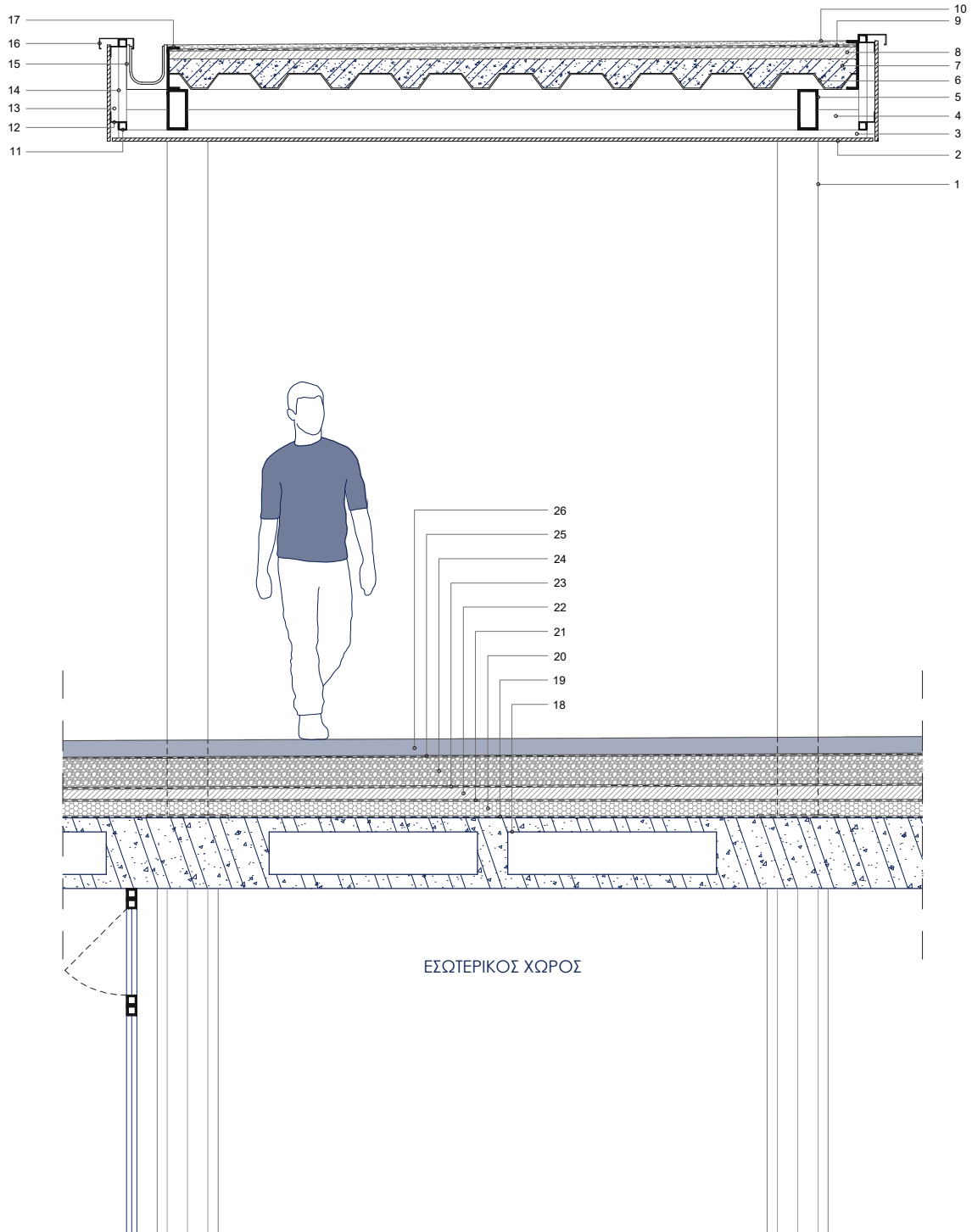
4.9 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

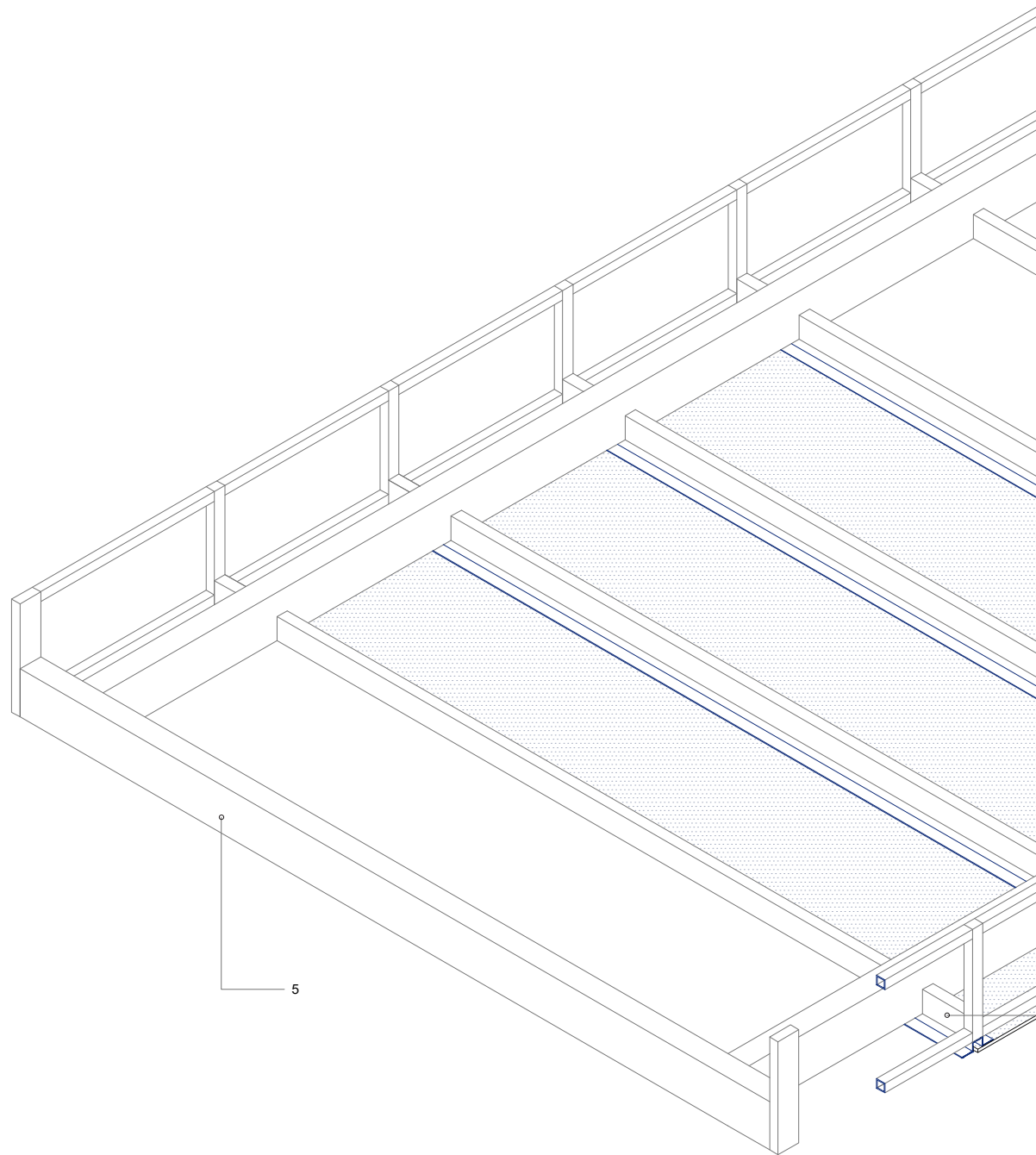
- 1.ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΣ 20x20 εκ.
- 2.ΤΣΙΜΕΝΟΣΑΝΙΔΑ 1,5εκ.
- 3.ΠΡΟΦΙΛ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 0,4εκ.
- 4.ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΣ 10x5 εκ.
- 5.ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΣ 20x10 εκ.
- 6.ΤΡΑΠΕΖΟΕΙΔΗΣ ΛΑΜΑΡΙΝΑ 8εκ.
- 7.ΕΛΑΦΡΑ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ 7εκ.
- 8.ΕΛΑΦΡΟΜΠΕΤΟΝ ΡΥΣΕΩΝ 1%
- 9.ΦΡΑΓΜΑ ΥΔΡΑΤΜΩΝ-ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΗ ΜΕΜΒΡΑΝΗ
- 10.ΤΣΙΜΕΝΟΚΟΝΙΑ 2εκ.
- 11.ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΣ 4x5εκ.
- 12.ΠΡΟΦΙΛ Ζ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 0,4εκ.
- 13.ΔΙΑΚΕΝΟ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ
- 14.ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΣ 4x5εκ.
- 15.ΛΟΥΚΙ ΥΔΡΟΡΡΟΗΣ
- 16.ΑΡΜΟΚΑΛΥΠΤΟ ΑΠΟ ΛΑΜΑΡΙΝΑ ΓΑΛΒΑΝΙΖΕ
- 17.ΠΡΟΦΙΛ Υ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
- 18.ΠΛΑΚΑ ΣΑΝΤΟΥΠΙΣ 35εκ.
- 19.ΑΣΦΑΛΤΙΚΟ ΓΛΑΚΤΩΜΑ
- 20.ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ 7εκ.
- 21.ΝΑΥΛΟΝ
- 22.ΕΛΑΦΡΟΜΠΕΤΟΝ ΡΥΣΕΩΝ 2%
- 23.ΦΡΑΓΜΑ ΥΔΡΑΤΜΩΝ-ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΗ ΜΕΜΒΡΑΝΗ
- 24.ΥΔΑΤΟΠΕΡΑΤΟ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑ ΓΑΡΜΠΙΛΙ 14εκ.
- 25.ΓΕΩΥΦΑΣΜΑ
- 26.ΧΥΤΟ ΥΔΑΤΟΠΕΡΑΤΟ ΔΑΠΕΔΟ 8εκ.
- 27.ΔΙΑΤΡΗΤΗΣ ΣΩΛΗΝΑΣ ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΗΣ PVC Φ110
- 28.ΚΑΝΑΛΙ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΟΜΒΡΙΩΝ
- 29.ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΚΑΝΑΛΙ ΕΝΔΟΔΑΠΕΔΙΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

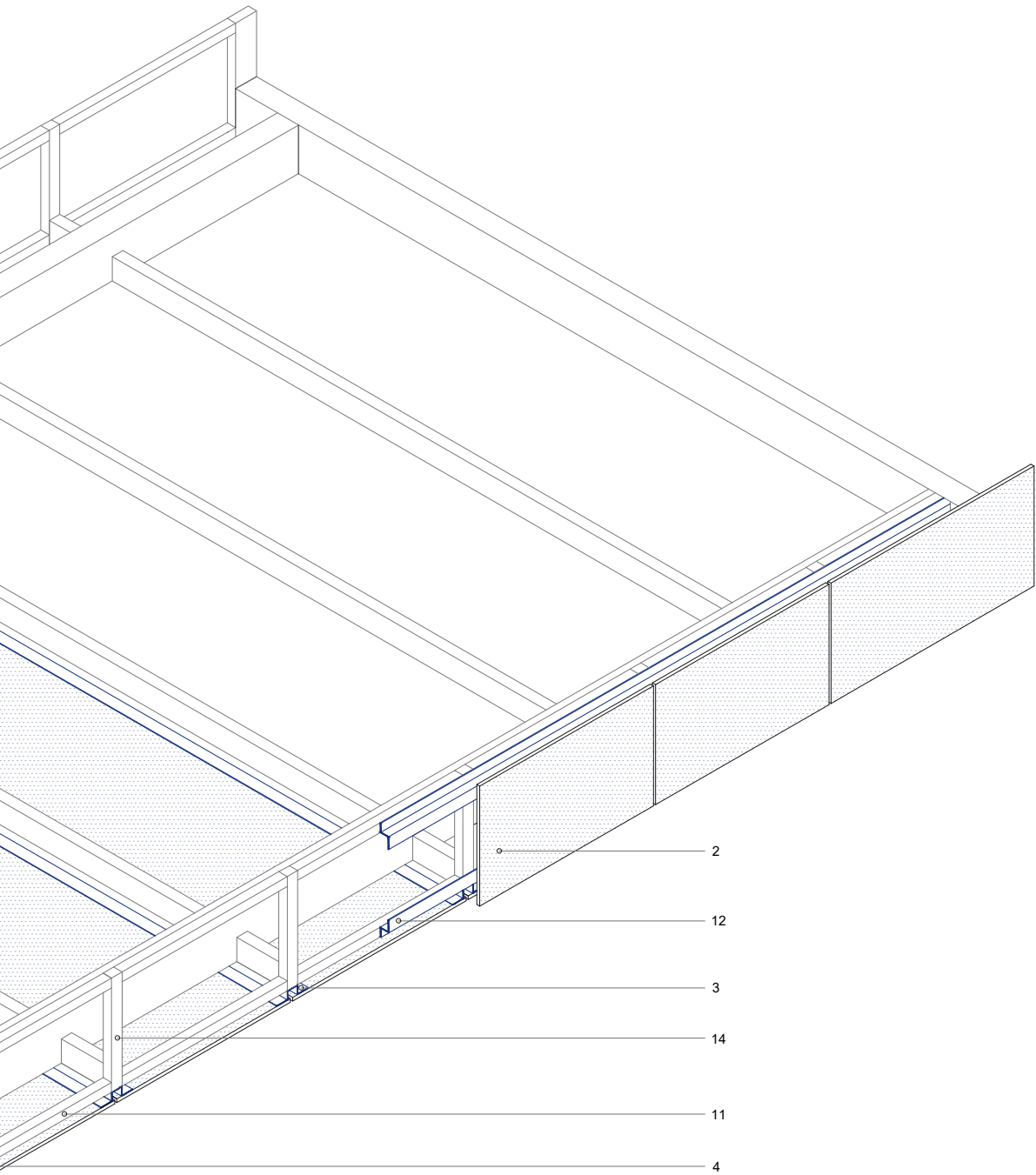
Λ1. Λεπτομέρεια στηθαιού και δαπέδου επικάλυψης πλατείας_Κλ. 1:20

Λ2. Λεπτομέρεια στεγάστρου και δαπέδου επικάλυψης πλατείας_Κλ. 1:20

Λ3. Λεπτομέρεια ανάρτησης τσιμεντοσανίδων στο στέγαστρο_Κλ. 1:20

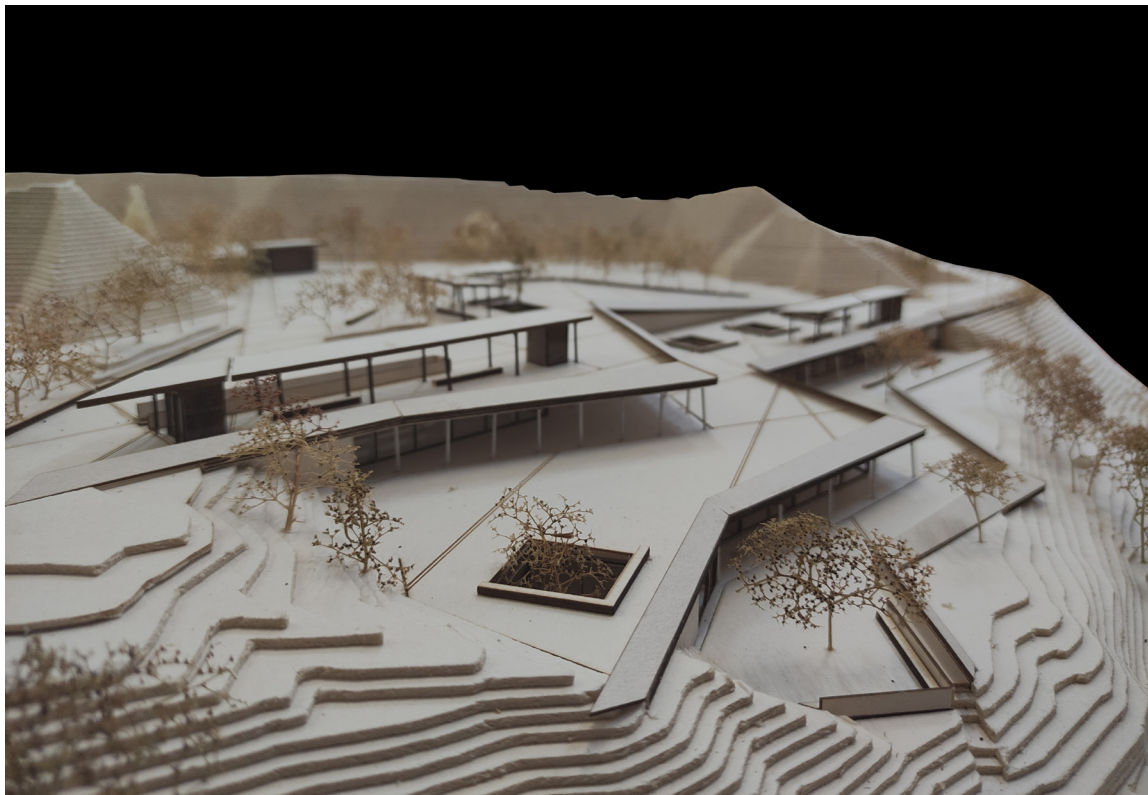
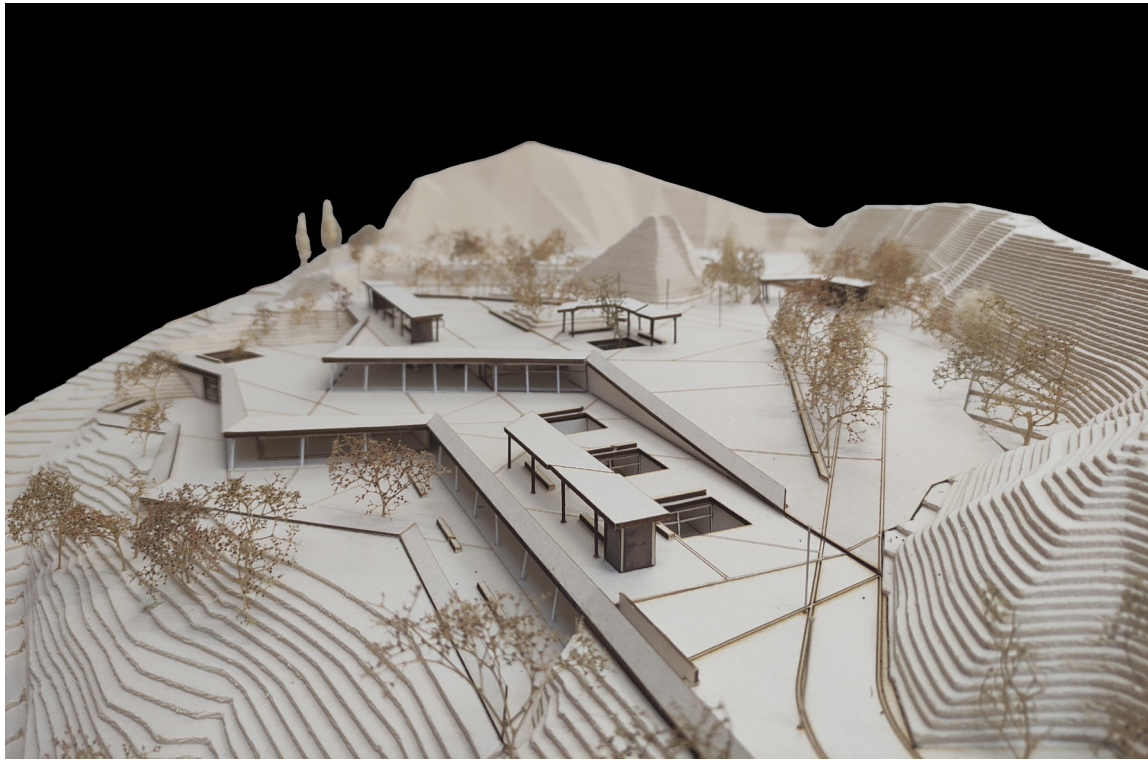

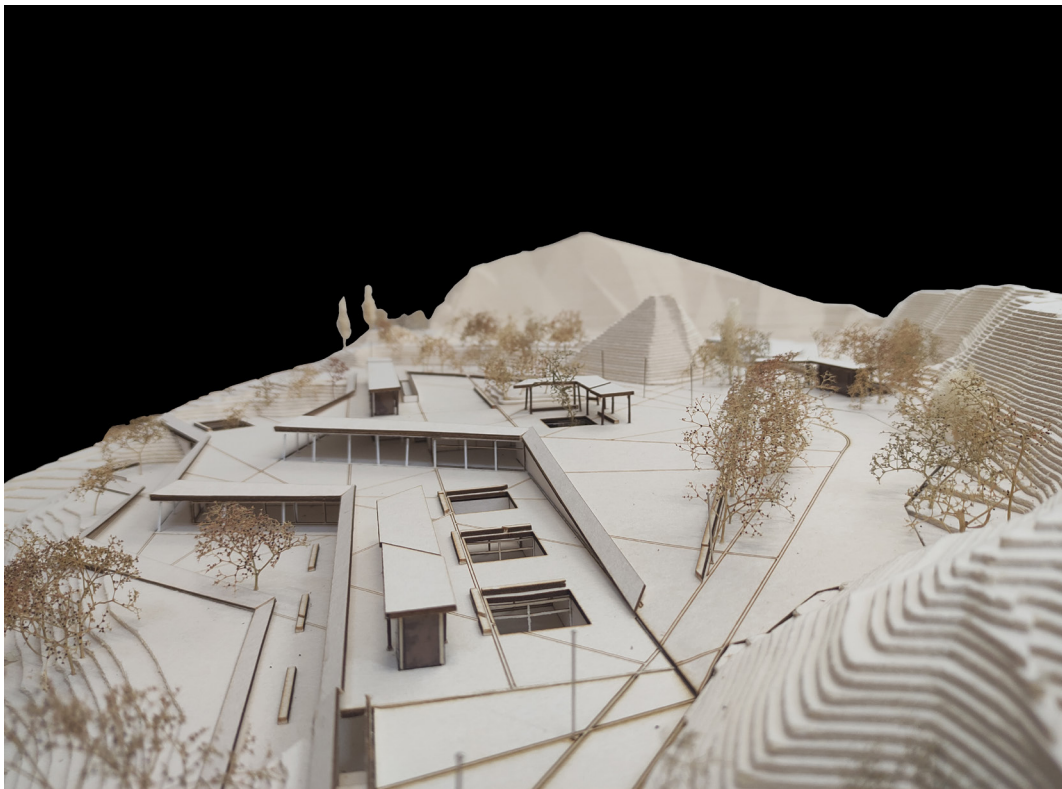
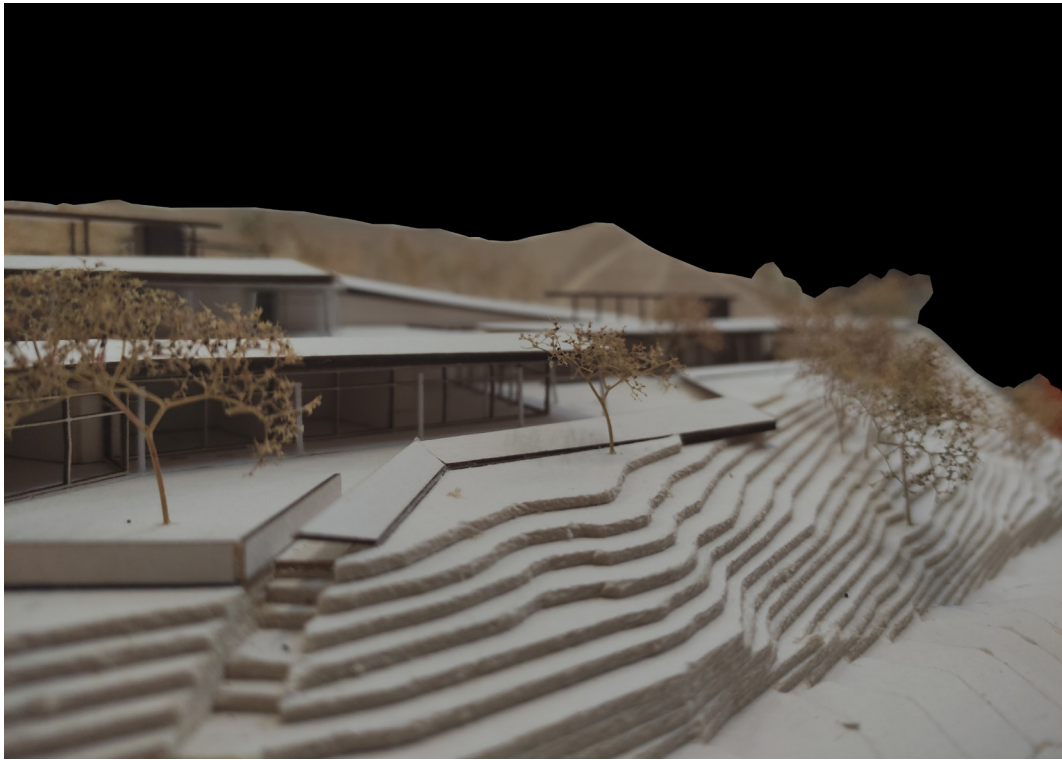
4.10 ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ

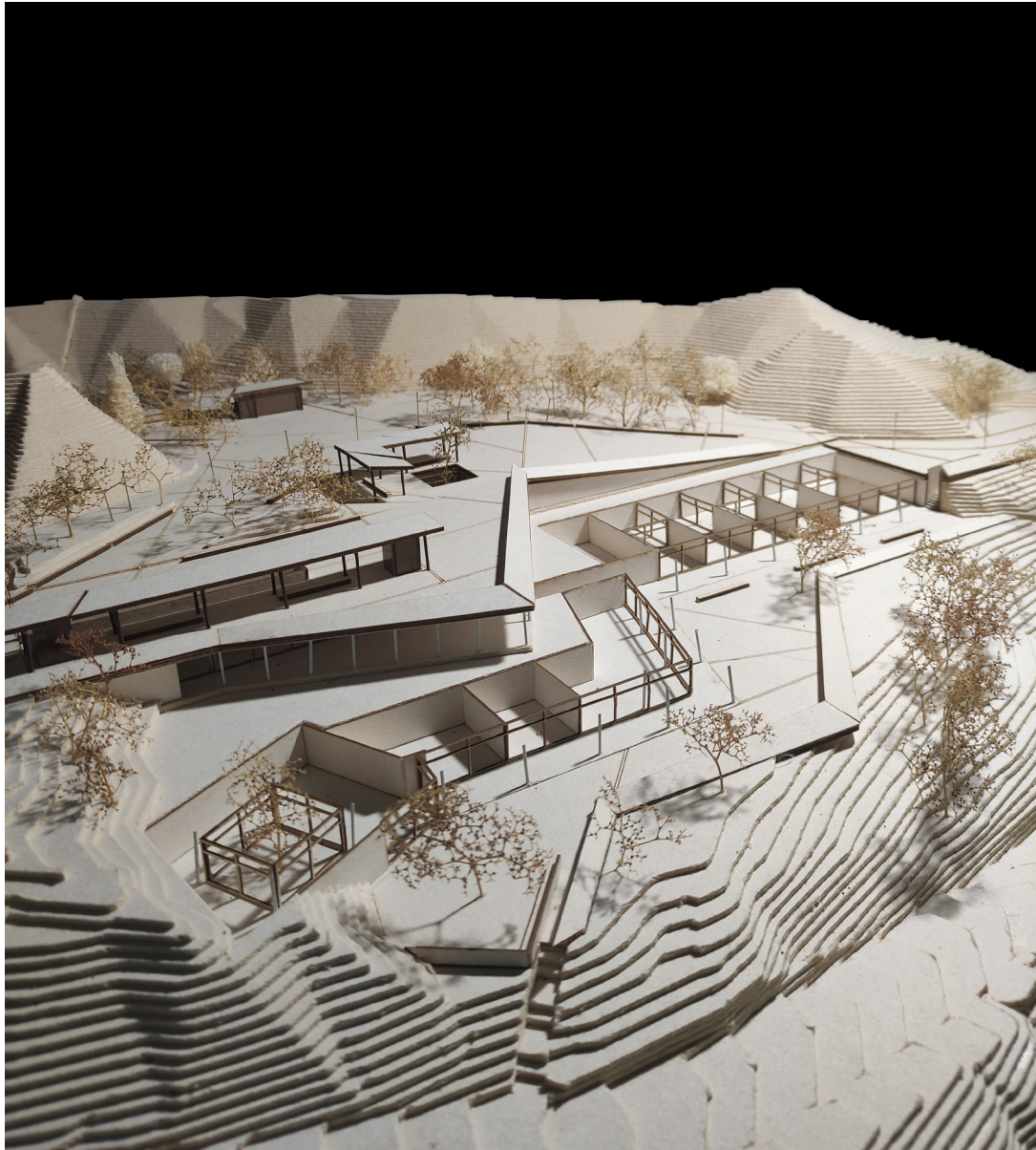

Τελικό Πρόπλασμα_Κλ. 1:200

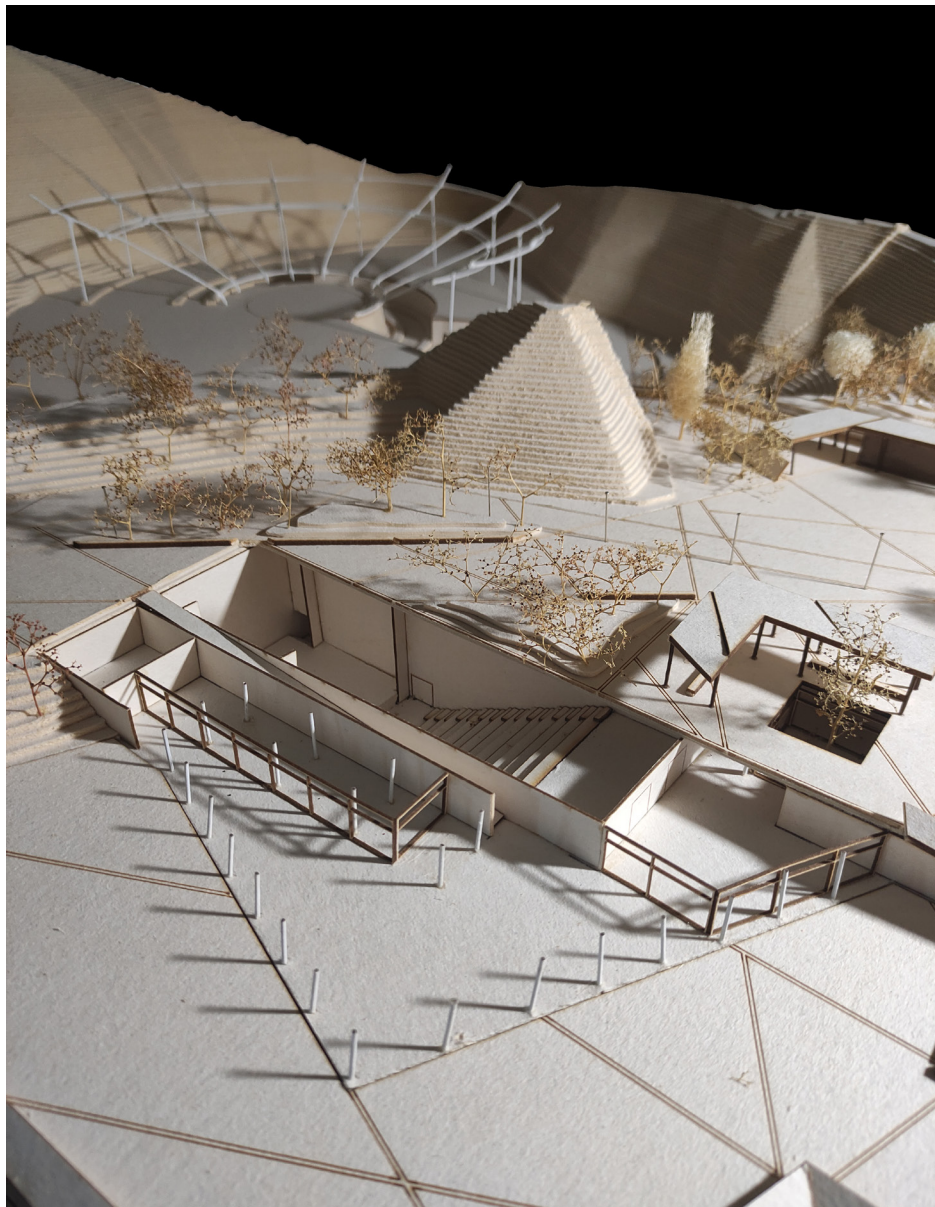

Ανοιγόμενο τμήμα Στάθμης Γ' _Κλ. 1:200

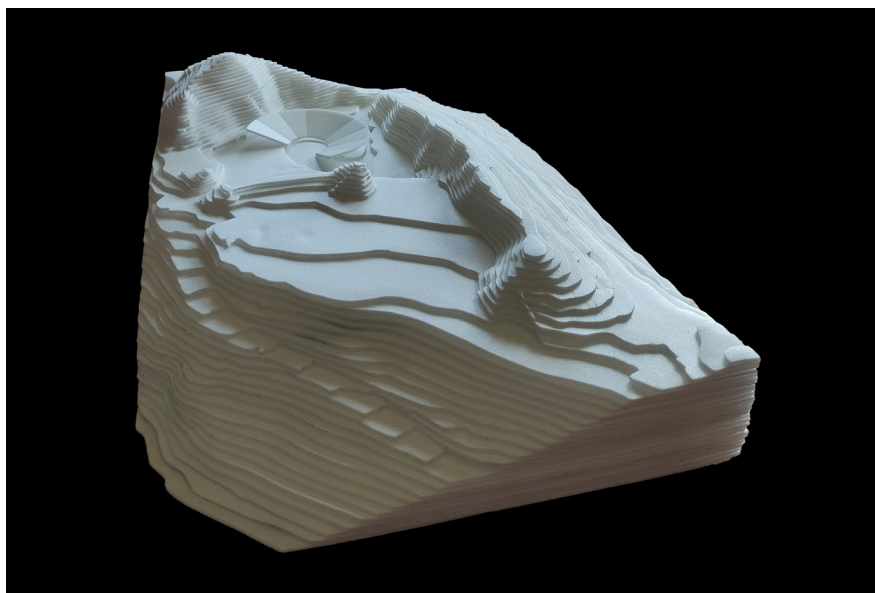
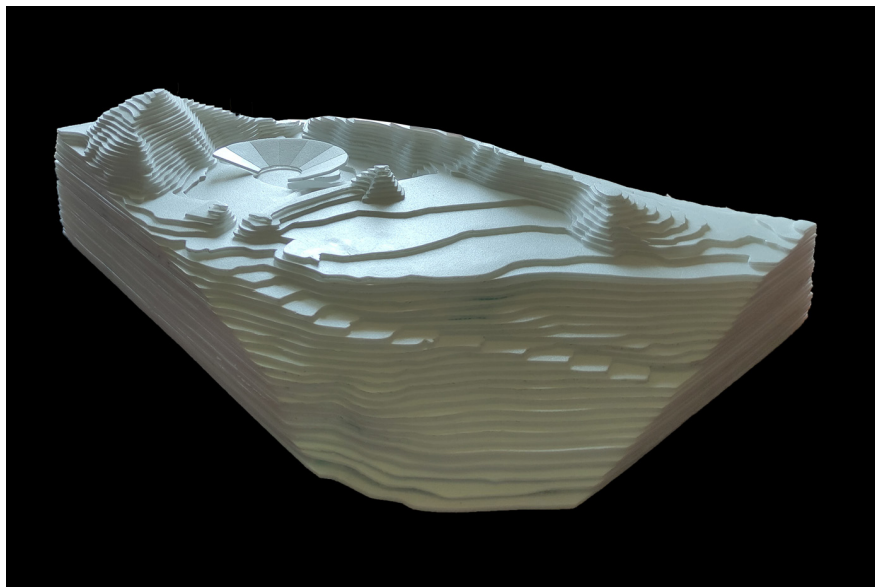
Ανοιγόμενο τμήμα Στάθμης Β' _Κλ. 1:200

Πρόπλασμα
Εργασίας
Κλ. 1:200

Πρόπλασμα
Εργασίας
Κλ. 1:500

Πρόπλασμα υφιστάμενης κατάστασης_Κλ. 1:500

05

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ανοικτός αρχιτεκτονικός διαγωνισμός προσχεδίων μελέτης υλοποίησης «ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ – ΠΑΝ . ΟΡΑΜΑ.ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΟΦΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ»
Διαθέσιμο στο: <https://hppc.gr/category/prokiryxeis-proskliseis/meletes/>
- Αποτελέσματα του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού προσχεδίων μελέτης υλοποίησης του έργου «Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου και υποστηρικτικών εγκαταστάσεων θέατρου λόφου Λυκαβηττού, ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ – ΠΑΝ.ΟΡΑΜΑ»
Διαθέσιμο στο: <https://www.sadas-pea.gr/apotelesmata-toy-architektonikoy-diagonismoy-proschedion-meletis-ylopoiisis-toy-ergoy-diamorfosi-perivallontos-choroy-kai-ypostiriktikon-egkatastaseon-theatroy-lofoy-lykavittoy-lykavittos-pan-orama/>
- ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ, Το παρόν και το μέλλον του αστικού δάσους της Αθήνας, Δήμος Αθηναίων- Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών - Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ
- Δημήτρης Πικιώνης, "Γαίας Ατίμωσις" (1954), Δ.ΠΙΚΙΩΝΗ ΚΕΙΜΕΝΑ, Εκδόσεις ΜΙΕΤ, 2014
- Λεβεντάκη Μαρίνα και Μιχαλοπούλου Ελισάβετ-Ουρανία, 'Ενεργοποίηση του λόφου του Λυκαβηττού: Ανάδειξη των στοιχείων της ταυτότητας του λόφου', Διπλωματική Εργασία ΕΜΠ, 2014
- Μαργαρίτα Ζακυνθινού-Ξάνθη, 'Εγγάρακτο τοπίο στο Λυκαβηττό: Σύνθεση στη διεπαφή του φυσικού και του ανθρωπογενούς', Ερευνητική Διπλωματική Εργασία ΕΜΠ, Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Έρευνα στην Αρχιτεκτονική: Σχεδιασμός – Χώρος – Πολιτισμός, 2022
- Νικολέττα Ζακυνθινού-Ξάνθη, '«Ανοίξτε την πόλη» : Η ένωση του λόφου του Λυκαβηττού με το αθηναϊκό άστυ μέσα από ένα ρέον πολιτιστικό τοπίο', Διπλωματική Εργασία ΕΜΠ, 2023
- Ντοκιμαντέρ «Αστικό τοπίο», εκπομπή «Λυκαβηττός – Η Ιστορία»
Διαθέσιμο στο: <https://www.youtube.com/watch?v=OjS6n-xGdmA>
- Ντοκιμαντέρ «Αστικό τοπίο», εκπομπή «Λυκαβηττός – Το μέλλον»
Διαθέσιμο στο: https://www.youtube.com/watch?v=_u6NUYa7XME
- Ντοκιμαντέρ Έλληνες Αρχιτέκτονες- ΤΑΚΗΣ ΖΕΝΕΤΟΣ
Διαθέσιμο στο: <https://www.youtube.com/watch?v=kHvAlnKrmSs>
- Ανώτερες Σχολές Δραματικής Τέχνης, Ελληνική Δημοκρατία, Υπουργείο πολιτισμού
Διαθέσιμο στο: <https://www.culture.gov.gr/el/service/SitePages/view.aspx?iID=2619>
- 6 + 1 Λόφοι της Αθήνας, Ε.Μ.Π. - Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 8Α, Αρχιτεκτονική Υπαιθριων Δημόσιων Χώρων σε Αστικό και Φυσικό Τοπίο | 2014-2015, Blog
Διαθέσιμο στο: https://dsyn1athens.blogspot.com/p/blog-page_6.html

- Urban frame no6: Το θέατρο του Λυκαβηττού σε τρεις ήπτες, *athensinapoem*, 11 Αυγούστου 2015
Διαθέσιμο στο: <https://athensinapoem.com/2015/08/11/urban-frame-no6>
- Ελευθέριος Γ. Σκιαδάς, 'Η θεατροδέσποινα Άννα Συνοδινού, Ίδρυσε το «Θέατρον Λυκαβηττού»', Τα Αθηναϊκά, 22 Απριλίου 2020
Διαθέσιμο στο: <https://www.taathinaika.gr/h-theatrosdespoina-anna-synodinou/>
- Ελευθέριος Γ. Σκιαδάς, Το άγνωστο ξεκίνημα του Θεάτρου Λυκαβηττού, Τα Αθηναϊκά, 22 Απριλίου 2020
Διαθέσιμο στο: <https://www.taathinaika.gr/to-agnosto-ksekinima-tou-theatrou-lykavittou/>
- Μιχάλης Γελασάκης, Λυκαβηττός: Το σήμερα και η ιστορία του μέσα από πρωτότυπες εικόνες και αρχαικό υλικό, *lifo.gr*, 4 Οκτωβρίου 2020
Διαθέσιμο στο: <https://www.lifo.gr/nw/athens/lykabittos-simera-kai-i-istoria-toy-mesa-aro-pro-otypos-eikones-kai-arheiaiko-yliko>
- Γιώργος Τριανταφύλλου, Θέατρο Λυκαβηττού: Αναζητώντας τη δυναμική της αυθεντικής μορφής, *triantafyllou giorgos architect-blog*, 23 Δεκεμβρίου 2018
Διαθέσιμο στο: <https://triantafylloug.blogspot.com/2018/12/blog-post.html>
- Μαργαρίτα Πουρνάρα, 'Μισός αιώνας θέατρο Λυκαβηττού. Το έργο που έγινε για να μάθει ο λαός το αρχαίο θέατρο, αλλά φιλοξένησε τις καλύτερες ροκ συναυλίες. Εσείς ποια θυμάστε;', *Μηχανή του χρόνου*,
Διαθέσιμο στο: <http://www.mixanitouxronou.gr/misos-eonas-theatro-likavittou-to-ergo-pou-egine-gia-na-mathi-o-laos-to-archeo-theatro-alla-filoxenise-tis-kaliteres-rok-sinavlies-esis-pia-thimaste/>

ΓΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

- Κωνσταντίνος Παπανικολάου, 'Μελέτη βιοκλιματικής ανάπλασης της πλατείας Σκάλας του Δήμου Ευρώτα', *kataskevesktirion.gr*, 11 Νοεμβρίου 2020,
Διαθέσιμο στο: <https://kataskevesktirion.gr/μελέτη-βιοκλιματικής-ανάπλασης-της-π/>
- Zaha Hadid Architects-Messner Mountain Museum Coronas, *Divisare*, 10 Αυγούστου 2015
Διαθέσιμο στο: <https://divisare.com/projects/296134-zaha-hadid-architects-werner-huthmacher-luke-hayes-messner-mountain-museum-coronas>
- Rieder, Planungsdetails oko skin hidden fix
Διαθέσιμο στο: <https://cdn.sanity.io/files/3f1jzp9g/development/f4427586e2277c8288ec436d-85c5a57ccdb8977d.pdf>

